

Belki biz de Kasımpaşalıyız

Hayko Bağdat 11.07.2013

Başbakan, Dolmabahçe’de, Çalışma Ofisi’nden bakarken, o vapurdan inen ve “**ben karışmam**” dese de, iffetsiz hâline sinirlendiği o kadın ne giyyordu?

Dar bir tayt?

Mini etek?

Şort?

Yani benim eşimin, senin kızkardeşinin, diğerinin kızının gündelik kıyafetlerinden birisi gibi mi?

Başbakan, “**Beyoğlu’nun ara sokaklarında ne dolaplar dönüyor iyi bilirim**” derken neden bahsediyor?

Fuhuş veya uyuşturucu ise kolluk ve zabıta zaten görev başında değil mi?

Konu bunlar ise görevini yapıp zaten mani oluyordur ilgililer.

Yok değil ise, insanların sofralarda, barlarda, kulüplerde yiyip içip eğlendiği, dans ettiği, sarılıp öpüştüğü “**dolaplar**”dan mı bahsediyor?

Yani birçok insanın eğlence kültürü.

34 insanın savaş uçağı tarafından Roboski’de bombalanarak öldürölmesini yaşamadık mı biz?

“O kadar mesafeden Ahmet’i, Mehmet’i ayırt edemeyebiliriz.”

Yukarıdan bakınca öyle görünüyor demek ki.

E, biz aşağıdan yukarı bakınca katili ayırt edebiliyoruz ama!

Hrant Dink’i katleden bir örgütten bahsediliyor yaklaşık yedi yıldır. Örgüt, yani devletin içine de sızmış illegal bir yapı sanırım bahsedilen.

AİHM, Başbakanlık Teftiş Kurulu, DDK gibi kuruluşların raporlarında, bu örgüte ulaşmak için soruşturulması gerekli görölen kamu görevlileri isim isim belirlenmiş durumda.

Yedinci yılında bu görevlilerin tamamı terfi alıp, daha çok maaş ve emrinde daha çok çalışanı ile başımızda değil mi?

Hatta bir kısmı vekil, bakan, vali olmadı mı?

Dindar gençlik isteniyor, olabilir diyelim.

Peki, mesela memleketin Rum gençleri de, Alevi gençleri de dindar olmasın mı?

Açsana Heybeliada Ruhban Okulu’nu o vakit.

En fazla “**Kültür Evi**” dediğin ve yüzyıllardır ibadet edilen cemevlerinin cami ile kilise ile eşitlenmesini sağlasana.

11 yıllık AKP iktidarında askerî vesayetin geriletildiği, orduda ve diğer kurumlarda darbeci ve statükocu zihniyetin yenildiğini konuşmuyor muyduk?

Peki, karşılaşılan ilk kitlesel muhalefet hangi işbirliği ile darbeyi hazırlıyor?

MGK muhtıra mı verebilir, cunta istihbaratı mı var, seminer, planlama filan mı tesbit edildi?

“**Anladıkları dilden konuşacağız**” diyerek beş ölü, 12 göz kaybı, onlarcası ağır, yüzlerce yaralı, tutuklu insanların olduğu yerde soyut bir “**faiz lobisi**” endişesi mi yaptırdı bunları?

Camiye gidip oranın kutsallığını bozmak üzere örgütlenen kitleler mi vardı gerçekten?

İnsanların can havli ile evlerini açarak hayatlarını kurtarmaya çalıştığı o gençlerin çoğu ölümden döndü.

Polis şiddetiyle can pazarı yaşadı sokaklar.

Dolmabahçe Camii’nde doktorlar hayat kurtardı.

O cami hepimizin değil mi?

Kim verdi sana anahtarını?

“**Yol ver gidelim, Taksim’i ezelim**” diye bağırarlara bu akıl tutulması ile defalarca “**Camide içki içtiler**” demenin anlamı ne?

Kasımpaşalılık bazen yakışıyor Başbakan’ın vücut diline. İsrail’e “**One minute**” diyerek, mazlumun hakkını savunan delikanlılığı seviyor bu topraklar.

Fakat delikanlılık ile kabadayılık arasında ince bir çizgi var.

O çizgiyi aşınca gözden kaçırmamamız gereken bir durum hasıl oluyor.

Mayıs ayında herşey iyiydi aslında.

İnsanlar niye kızdı ki durup dururken?

Bizler de bu toprakların insanıyız ya.

Bizler de biraz Kasımpaşalıyız ya.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Operasyon

Hayko Bağdat 18.07.2013

Bizlere ısrarla bir risk anlatılmaya çalışılıyor.

Memleket üzerinde kirli ve karanlık bir oyun oynandığı, birtakım güçlerin hepimizi bu oyuna çekmeye çalıştığı ve bazılarımızın bu büyük fotoğrafı göremediği falan filan.

Bence doğruluk payı olabilir. Yanı başımızda Suriye, Irak, İran olan, yeni konjonktürde dış politikada iyi veya kötü daha fazla davranmaya başlamış, barış sürecini başlatmış bir ülkeye “**operasyon**” düşünenler olmasını iddia etmek, çok da komploculuk sayılmaz sanki.

Bu operasyonun uygulayıcılarını tarif eden hükümet, faiz lobisi, Divan Oteli, *Reuters*, *BBC* gibi merkezleri işaret ederek bu kötü günlerde yüzümüzde donuk bir gülümsemeye yol açmış olsa da anlamaya çalışalım.

Ne istiyorlar bizden?

Hangi yöntemlerle felaketimizi hazırlıyorlar?

Etnik ve inanç farklılıklarımızı mı keskinleştirecekler?

Dindar-laik kutuplaşmasını mı sağlayacaklar?

İktidarı ve Başbakan'ı otoriter ve despotik göstermeyi mi sağlayacaklar?

Uluslararası alanda itibarımızla mı oynayacaklar?

Barış sürecini mi bozacaklar?

Soruları ve kuşkuları çoğaltmak mümkün, uzatmayayım.

E peki mübarek, bu operasyonu boşa çıkarmak için ne yapalım elbirliğiyle?

Tüm muhafazakâr kesime, Gezi'ye inananları 28 Şubatçı, darbeci ve bu komplonun işbirlikçisi göstererek iyi mi ettiniz?

Öyle miydi gerçekten?

Mahkeme kararına rağmen “**Kışlayı da yaparım, camiye de yaparım, AKM'yi de yıkarım**” demenin faydalı olduğunu mu düşündünüz kurtuluşumuza?

Sokak ortasında tüm dünya medyasının arşivlerine yıllarca yetecek zulüm ve vahşet görüntüleri armağan ederek mi kurtardık itibarımızı?

Beş genci yasal mühimmat ile, resmî sopalar ile öldürenlerin “**yazdığı destan**”dan çok mu gurur duydunuz?

Katillerin hesap verme ihtimaline dair azalan umutlarımızı, **Mücella Yapıcı**'nın evinde silah arayarak mı giderdiniz?

Kim bu operasyonun paydaşı?

Tüm toplumun kendince haklı sebeplerle safları sıklaştırdığı bu iklimde en çok kimlerin hayatı tehlikede?

Bahsettiğiniz şer odakları, operasyonun keskinleşmesi için bugün bir Alevi, Ermeni, devrimci, Kürt toplumsal figürü gözüne kestirmez mi?

Devlet şiddetinden vakit kalırsa, onların eylemlerine karşı da dikkatli olmalıyız öyleyse.

Artık hepimiz hedefte değil miyiz?

Birbirimize güvenimizi aldınız elimizden.

Bazılarımız sadece Ethem'i vuranları, diğerleri de başörtülü kadına saldıranları görüyor artık karşısında.

Hükümet bu krize, toplumun yüzde 50'si olan "**Bunlar**"a sadece polisiye tedbir alarak mı çözüm bulacak?

İbretiâlem için tutuklamalar, hepimizin kulağına fısıldanan hakkımızda hazırlanmış dosyalar, ölüm döşeğinde iyi haberini beklediğimiz çoluk çocuk, cenazelerde, cenaze yakınlarına atılan gaz bombaları.., bulabildiğiniz en iyi yöntem mi gerçekten?

Gerçekten kimler belirliyor bu politikayı?

Başbakan'ın "**Erdoğansız AKP**" operasyonuna gerçekten inandığını biliyoruz; anladık.

Can havli ile davrandığını, duymadığını, görmediğini, onu itidale davet eden yakınlarına artık şüphe ile baktığını da duyduk; biliyoruz.

Peki, nedir bundan sonraki aşama?

Başbakan kimler ile konuşarak normalleşecek?

Photoshop'ta yapsam ancak bu kadar olur hissi veren **Yiğit Bulut**'un başdanışmanlığa atanması size de iyi geldi mi gerçekten?

Başbakan'ın "**Erdoğan benim Atamdır**" diyen birinin düzeyini yanı başına alması, artık ciddiye alınacak kimseyle konuşmak istemediği anlamına geliyor sanırım.

Bu bir operasyon ise, başarıya ulaşmıştır; geçmiş olsun.

Kimse kimseye güvenmiyor.

Yeni ve büyük acılara sahibiz artık ve bu acıları yaşatanlar hoyratça "**olur öyle**" diye sahip çıkıyor zulme.

Bu bir operasyon olabilir elbet.

Ve hükümet ancak bu kadar yardımcı olabilirdi bu operasyonun başarısına, aferin...

*

NOT: Haftada bir perşembe yazacağım demiştim. Haftada iki yapalım dedik. Salı ve cumartesi günleri sizlerle olacağım. Önümüzdeki cumartesiden devam.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Barış dediğiniz ne ola ki

Hayko Bağdat 20.07.2013

Haber ajanslarına “**şok**” diye girdi haber.

Şöyleydi:

*“Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde, çeşitli tarihlerde güvenlik güçleriyle girdikleri çatışmalarda yaşamını yitiren 170 PKK’lı için Lice İlçesi’ne bağlı Sise olarak bilinen Yolçatı Köyü Serkis bölgesindeki, 250 mezar kapasiteli ‘**PKK Şehitliği**’, bugün akşam saatlerinde törenle açıldı. İsmi açıklanmayan bir PKK’lının cenazesinin de gömüldüğü PKK Şehitliği için, Diyarbakır merkez ve tüm ilçelerden yaklaşık beş bin BDP’li törene katıldı. (...)*

Sere Kani’ye dedikleri bölgede yapımı tamamlanan ‘PKK Şehitliği’ alanına gelen BDP’liler, buradaki pınarda el ve yüzlerini yıkayarak bir süre dinlendi. Bazı partililer de buldukları tahta kalaslar üzerinde toplu namaz kıldığını gördü.” (aksam.com.tr)

Fena hâlde endişelendik tabii.

Barış sürecinde olacak iş mi yani şimdi?

Tam da hassas bir dönemde KCK tutuklularının, hasta tutsakların bırakılmasını istemek, anadilde eğitim diye acele etmek, yerleşim merkezlerinin Kürtçe isimlerinin iadesi diye tutturmak, Öcalan’ın tecrit koşullarının iyileştirilmesini dayatmak yetmedi, bir de gerillaya şehitlik yapmışlar!

Sizin bu barış dediğiniz tam olarak ne ola ki?

“Kürt diye bir şey yoktur” dediğimiz ve buna direndiği için bombaladığımız, binlerce faili meçhul ile çocuklarını öldürdüğümüz, işkencelerle, köy boşaltmalarla bastırdığımız, zindanlarda çürüttüğümüz bir **halk** ile barışmıyor muyuz?

90’ların Türkiye’si değil artık dediğimizde bitiyor mu sorumluluk?

Eşit ve onurlu bir halk olarak Kürtlerin hangi talepleri barış sürecini sekteye uğratabilir?

Ölülerimizi usulüne göre gömeriz biz bu topraklarda.

Çocuklarına mezarlık yapıp ruhlarına Fatiha okuyabilecekleri bir mezar taşı mı fazla geldi bizlere?

Çocuklarına terörist demedikleri için mi kızdık?

Kimsesizler mezarlığına gece karanlığında, duasız gömdüğümüz zamanlar daha mı uygundu vicdanlarımıza?

Dağlarda, o gençlerin ölü bedenlerinden uzuvlarını koparıp hatıra fotoğrafı çektirdiler, zırhlı araçların arkasına bağlayıp sokaklarda sürüklediler.

Her cumartesi Galatasaray Meydanı’nda çocuklarının kemiklerinin yerini soran annelerle dolu bu memleket.

O kemikleri bir gün olur da bulabilirsek nereye defnedelim istersiniz?

Berfo Ana’nın oğlunun adını sayıklayarak öldüğü bir ülkede kendi çocuklarımızın yüzüne nasıl bakabileceğiz?

PKK’nin sınır dışına çekilmesi ile değil, o gençlerin evlerine döndüğü, aramıza karıştığı gün barış gerçekleşecek bu ülkede.

Ölülerinin değil, dirilerinin annelerine kavuştuğu gündür bayram günü.

Bir delilik adına yaşadık tüm bunları.

Beş kadim halkın üçü yok artık bu ülkede.

Kalanlarına da yokmuşlar gibi davrandık, inkâr ettik.

“Milli hassasiyetler” ile başladığımız her cümlemin sonunda bir cenaze kaldırdık bu ülkede.

Savaşa kurban verdiğimiz tüm gençlerin vebali üstümüzdedir bizlerin.

Hangi hassasiyetimiz ile ölümlere küfrederek olduk, hangi inancımızda var bu teamül?

Kürtlere ne öneriyoruz bu **“yeni”** Türkiye’de?

Barış dediğiniz Kürtlere yaptığımız bir jest midir?

Yoksa resmî ceberut politikalar ile canlarına okuduğumuz hâlde, en temel insani haklarını talep eden bir halkın kazanımı mıdır yaşadığımız süreç?

Peki, hassas olalım, titiz olalım, savaşın korkunçluğundan nasibin almış tüm kesimleri gözetelim, öyle davranalım.

Ama bunun için her fırsatta Kürtlere **“bi dakika”** deyip durmayalım.

Dönüp kendi kabilelerimizle konuşalım.

30 yıldır zulüm ettiğimiz bir halka borçlu olduğumuz özrü anlatalım.

Bu savaşı, hayatı sürekli anket sonuçları ve kariyer hesapları üzerinden okuyan endişeli liberal yazarlar değil, evladını kaybeden annelerin soğuyan yüreği bitirebilir ancak.

Evet, barış adına çok önemli adım atan bir hükümet var, barışa el veren herkesten Allah razı olsun.

Hükümetin süreci götürmesini umalım, destek olalım, davranalım.

Fakat Kürt Halkı’na yaşattığımız felaketin yarattığı hassasiyetleri hiç ihmal etmeyelim.

Çünkü onlarla barışıyoruz.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sahibinden satılık kilise

Hayko Bağdat 23.07.2013

Mehmet Emin Evin diyor ki: **“İşkence yaptılar. Kiliseyi kendilerine hibe etmem için tugay komutanı da beni ölümle tehdit etti. Fakat inat ettim vermedim. Amaçları kilise etrafında define aramaktı. (...)**

Kiliseyi satılığa çıkardım. Alacak kişiden kardeşimi bekçi yapmasını ve kilise için 1 milyon TL ödemesini istiyorum.” (19 Temmuz 2013/ **AGOS** / Emre Ertani haberi)

Bahsedilen, **Siirt**’te bulunan **Mor Yakup Süryani Kilisesi**. Bir kilise nasıl bir şahsın tapusunda olabilir diye sorası geliyor insanın, sormayın boşuna.

Olabilir.

Mesela **Van**’ın **Yedi Kilise Köyü**’nde bir tanesi çok iyi durumda, diğerleri yıkıntı hâlinde olan kiliselerin mülkü **Fatih Altaylı**’ya ait.

Kendi programında, **AGOS** Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Rober Koptaş**’a “1915’e soykırım diyenin yüzüne tükürürüm” diyen bir gazetecinin, soykırımın mirasçısı olduğu ortaya çıkması kendisini nasıl etkiler bilemiyorum.

Beni etkiliyor ama.

“Kurum göstersonlar iade edeyim” diyor Altaylı.

Evini kiraya versen boya badana yaptırırsın; önce tadilatını yaptır, toprağın belleğinin hakkını öde de tapusu sende kalsın.

Sonra bakarız nereye tüküreceğimize.

Muş’ta **Kale Mahallesi** var. Muş’un en eski yerleşim yeri. Bu mahalle 21 Ekim 2012 Bakanlar Kurulu Kararı ile kentsel dönüşüm alanı ilan edildi. Siz bu satırları okurken. TOKİ’nin yeni binalar yapabilmesi için **tarihî Ermeni evlerinden oluşan koca bir mahalle dozerler tarafından yıkılıyor**. Üstelik dozerler evleri yıktıktan sonra metrelerce altını kazıyor. Kalabalık kitle meraklı gözler ile define sandığı çıkacak mı diye bekliyor.

Trabzon’da **Ayasofya Kilisesi** camiye çevrildi çok şükür. Kilisede bulunan tarihî freskler alçıpan panolarla örtülerek kilise görünümünden çıkması için muntazam bir çaba harcandı. İçimiz rahat ibadet edebiliriz artık.

Tekirdağ Malkara’daki **Ermeni mezarlığı**nın üstüne ocakbaşı yapılacağı için yapılan çalışmalarda çok sayıda kemik ortalığa saçıldı ve bir kısmı çöpe atıldı. Mezarlıktan çıkan bazı mermerlerin lağım kapağı olarak değerlendirildiği biliniyor.

Yine **Siirt Eruh**’taki **Dih Mahallesi**’nde bulunan **Surp Hovannes Ermeni Kilisesi**, vali ve kaymakam işbirliği ile satıldı. Hayırlı olsun.

Sivas’ta yapılan yol çalışmaları münasebetiyle **Ermeni mezarlığı** talan edildi. Hafriyatta ortaya çıkan insan kemikleri yol kenarına saçıldı. Mezar taşlarının ise akıbeti bilinmiyor.

“**Tarihimize sahip çıkmalıyız**” diyerek Gezi Parkı ve bölgesine yapmayı düşündüğümüz inşaat, **eski Ermeni mezarlığı**nın üzerinde planlanıyor. Taksim kazılarında çok sayıda mezar taşına ulaşıldı bile.

Sıkıldınız mı?

Ben sıkıldım.

Özellikle Gezi Parkı muhalefesinde yer alan Ermenilere “**hiçbir hükümetten görmediğiniz muameleyi görüyorsunuz, vakıf mallarınız iade ediliyor. Nankörsünüz**” eleştirisi yapılıyor.

Doğrudur, **Ahtamar Kilisesi** restore edildi ve **Akdamar Müzesi** olarak hizmete açıldı.

Gasp edilen vakıf mülklerinden, yaklaşık 1500’ü aşkın başvuru karşılığında 250 civarında olumlu yanıt alındı. Oranı yüzde 16 diyebiliriz.

Bu lütuf karşısında mahcubiyet ile müteşekkir olunmasını beklemek fena fikir değil.

Fakat 5000 kiliseden geriye kalan 80 kilise, kadim bir halktan geriye kalan 60 bin “**azınlık**” için hizmet üretirken takınılacak tavrın benimkinden daha mahcup olmasını beklemek de benim hakkım olsa gerek.

Ulufe beklenmiyor neticede, hırsızlık karşısında adalet talebi dillendiriliyor.

Yukarıda çok azını saydığım ortalığa saçılan insan kemikleri, satılık kiliseler, yıkılan tarihî evler gibi konular da kul hakkı olarak sorulacağı günü bekliyor.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zabıta Süreyya

Hayko Bağdat 27.07.2013

 Zabıta Süreyya Garip bir salgın belirdi memlekette.

Kendimizi fazlasıyla zabıta zanneder olduk.

Dış politikamızda Mısır’dan Fas’a, Suriye’den Malezya’ya, Somali’den Bulgaristan’a her ülkenin hamisiyiz artık.

İnsanların ilgili tarihlerde, Osmanlı’dan kurtuluş törenlerini gerçekleştirdikleri meydanlarda “**sizler bizim sömürgeyizken hayat ne güzeldi ama**” nutukları atıyoruz.

Vahşi Batı’nın ülkeleri üzerindeki hain planlarını deşifre ediyor, bizlerin zabıtalığında onlara mutlu günler vaat ediyoruz.

Zamanında “**Kürt diye bir şey yok**” dememişiz gibi tüm bölge ülkelerindeki Kürtlerin geleceğini belirlemeye çalışıyoruz.

Memleketteki büyük dayıları gibiyiz.

Kritik anlarda son söz bize bırakılacak diye umuyoruz.

Tüm bölgenin zabıtası gibiyiz.

Başka ülkelerde yaşanan iç savaşlarda taraf tutuyoruz, taraflar içerisinde bazı grupları kayırıyoruz.

Bu durumu son derece hak ve vazife görüyoruz.

Özgüvenimiz yerinde.

Memlekette de durum pek farklı değil.

Normal doğacak çocukların daha cesur olacağını müjdeleyen Sağlık Bakanı'nı, hamileyken gezen kadınların estetik görüntü kirliliğinden bahseden din âlimini, nerenin ibadethane olup olamayacağına karar veren siyasetçileri normal saydığımız günler yaşıyoruz.

Kadınların, gençlerin, medyanın, sermayenin, üniversitenin, öğrencilerin, yazarın, çizerin, sanatçının, herkesin bilirkişiler tarafından hizaya çekildiği bir kültür geliştirdik.

Nereye kafamızı çevirsek ortalıkta birkaç zabıta.

Elinde makbuzu olsa ceza yazacak edasıyla konuşan siyasiler.

Bana bu hikâyeyi hatırlattılar.

Teşbihte hata olmaz.

Her muhitin bir delisi vardır.

Deli demeyelim de özel insanlar diyelim, ayıptır.

Bizim Adalar'ın ise denizin ortasında olması marifetiyle, sahip olduğu bu özel insanları daha bir meşhurdur.

Çünkü hep ortalık yerdedirler.

Gidecek yerleri yok, her taraf deniz işte.

Süreyya, uzun boylu, zayıf, az konuşan bir adamdı.

Aç açıkta falan değildi, üstü başı da temizdi.

Dışarıdan baksan normal, sıradan, biraz silik bir karakter.

İçeriden bakınca ufak bir sıkıntıya sahipti.

Kendini zabıta zannediyordu.

Üstelik sadece zannetmiyor, zabıta gibi de davranıyordu.

İskele meydanında, elinde düdük, bütün gün nöbette.

Yasak alanlarda, bisiklete binen çocukları kovalıyor, ellerinden bisikletini alıyor, yere çöp atanlara, kavg edenlere bağırıyor, vapurlar yanaşırken karşılıyor, inenleri süzüyordu.

Uzatmayayım.

Bir zabitanın yapması gereken her işi büyük bir ciddiyetle yerine getiriyordu işte.

Ada ahalisi bazen bu durumla eğleniyor, bazen de Süreyya'nın dozu kaçırması yüzünden sinirleniyordu.

Fakat, bir gün, bu durumu değiştirecek çok ilginç bir gelişme oldu.

Süreyya kendisine bir üniforma edindi.

Tam zabıta üniforması da değil, yarım bahriyeli gibi bir takım. Kolunda da kırmızı "**görevli**" bandı.

Ada'da herkesin konusu oldu.

Kimileri bunu fazla bulup nizamın bozulacağını bile iddia etti.

Fakat bir gelişme daha oldu.

Ada'ya günübirlik gelen büyük kalabalıkların Süreyya'yı gerçekten zabıta zannettikleri fark edildi.

Süreyya, üniformanın da verdiği kudret ile Adalıların illallah ettiği taşkınlıklara bir bir müdahale etmeye başladı.

Deli cesareti neticede.

İskele meydanı her zamankinden daha muntazam, daha temiz.

Kasabanın sırrı oluşuverdi hemen.

Bütün ada, Süreyya'nın deli olduğunu bildiği hâlde, bunu günübirlikçilere hiç söylemedi.

Süreyya, öldüğü güne kadar görevinin başındaydı.

Mutlu öldü.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Katil kim

Hayko Bağdat 30.07.2013

"Askeriyedeki her şeyden haberdar olamıyoruz."

"Kesinlikle talimatı ben vermedim."

Roboski'de askerî uçağın bombalayarak öldürdüğü 34 kişinin aileleri, Başbakan ile görüştü.

Bu görüşmenin, her birimizin yüreğine düşürdüğü o garip duyguyu nasıl yazmalıyım diye çok düşündüm.

Resmî mühimmat ile paramparça edilmiş çocuklarının arkasından adalet diye koşuşturan insanların, Başbakan ile yüzleşmesinden bizlerin payına düşen nedir?

Adaletle yakınlaştığımızı mı hissetmeliyiz?

Öldürülenlerin hatırasına yapılan hakaretlerin duracağını, Başbakan'ın söyleminin farklılaşacağını, sorumluların bulunması için buradan tüm kesimlere mesaj verildiğini, ailelerin yüreğinin bir nebze olsun soğuyacağını mı ummalıyız?

Bu, hayırlı bir gelişme midir?

34 vatandaşını katletmiş devlet, ceberut aymazlığından geri adım mı atıyor?

Koskoca başbakan bu, evladını yitirmiş ailelere sözler veriyorsa arkasını getirir öyle değil mi?

"Bir insan, bir Müslüman olarak Dersim katliamından dolayı özür diledim. Şu an özür dileme zamanı değil" söyleminin yarattığı kocaman burukluğa rağmen iyi yerden düşünelim, gerçek ve adalet için umutlanalım değil mi?

Yapamıyorum.

O acılı ailelerin bu satırları okuma ihtimallerini düşünüyorum, onların morallerini böylesi bir karamsarlıkla bozmak istemiyorum.

Fakat güvenmiyorum.

Ben adaletin tecelli edeceğine de, Başbakan'ın verdiği sözlere de inanmıyorum.

Çok üzgünüm.

Bu hissim kronik bir AKP düşmanı, yeminli bir muhalefet huysuzu olduğumdan kaynaklanmıyor.

En fazla yedi yıldır **"adalet"** diye didinip durduğumuz bir sürecin yorgunluğundan olsa gerek.

O sözler bizlere de verildi ve tutulmadı.

Hrant Dink'in ailesinin yaslı evinde **"namus sözü"** verildiği ziyaret var hep kafamda.

Hrant Abi'yi hepimizin gözü önünde, göstere göstere öldürdüler bu ülkede.

Devletin aklınıza gelebilecek tüm kurumları bu cinayetin olacağından haberdar iken vurdular onu.

İftira etmiyorum, bu cinayette devlet adına üniforma taşıyanların bir kısmı kafasını başka tarafa çevirdi, bir kısmı yol verdi, bir kısmı destek verdi.

Sonradan delilleri sakladılar, değiştirdiler, sahte deliller icat ettiler.

Cinayet ânının kamera kayıtlarını Emniyet'te siliverdiler.

Kim sildi?

Ülkenin şimdiye dek gördüğü en büyük matem esnasında yaptılar bunları.

Katilleri duruşmaya getiren Jandarma minibüsünün üstüne **"Ya sev ye terk et"** etiketi yapıştırdılar.

Aile, mahkeme salonuna yürürken, çevik kuvvet polisleri, Hrant Dink'in katillerine methiye için yazılmış **"Plan yapmayın plan"** şarkısını mırıldandı.

Adalet diye kapısını çaldığımız tüm kurumlar, kendilerini hep katile yakın hissetti.

Katille kahramanlık hatırası fotoğrafı çektiren polis afişlerini kazıdılar belleğimize.

Dava boyunca dalga geçtiler bizlerle.

Bütün taleplerimizi reddettiler.

İktidarıyla, yargısıyla, kolluk kuvvetleriyle, MİT'iyle, örgütün ortaya çıkmaması için ellerinden ne geliyorsa yaptılar.

AİHM, DDK, Başbakanlık Teftiş Kurulu raporlarında adı geçen, bu cinayetin etrafında dolaşan, soruşturulması gerekli görülen tüm yetkililer sonradan terfi aldı.

Artık daha çok maaş alıyorlar, emirleri altında daha çok insan çalışıyor.

"Rutin terfi atamaları" diyorlar.

"Bizler de çok üzgünüz" diyorlar.

"Aslında hükümetimiz hedef alınmıştır" diyorlar.

"Mahkeme sürecine inanın" diyorlar.

Sonra aradan yıllar geçiyor.

Acaba sorgulansalar adalete yaklaşıp mıyız diye adını not ettiğiniz adamlar bakan, vali, ombudsman, emniyet müdürü, bölge şefi oluyor.

Başbakan Roboskili ailelere **"Kesinlikle talimatı ben vermedim"** diyor, anladık.

Peki, kim verdi?

Ona ne olacak?

Hrant Dink'i öldüren örgütün üyeleri kimler?

Onlara ne oldu?

Daha fazla söz, daha fazla üzüntü beyanına gerek yok.

Sizler icra makamısınız.

Katil kim?

Cevap verin ve geçen bunca yılda yaşadıklarımız için biraz da hesap verin artık...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ruhban Okulu ve Peder Kosta

Hayko Bağdat 03.08.2013

Anekdot üzerinden kıssadan hisse yazısı okuyucuyu memnun ediyor mu bilemedim.

Fakat son demokratikleşme paketi ile yeniden gündeme gelen **Ruhban Okulu** meselesini hakkıyla anlatabilmek için bir hikâyem var aklımda.

Yazacağım galiba.

18-19 yaşlarında olmalıyım.

Büyükada'nın tepesindeki **Aya Yorgi Kilisesi**'ne bir bayram ziyaretine gitmiştik.

Kosta'yı orada tanıdım.

Kosta Türkçe, İngilizce bilmiyor, ben Rumca konuşamıyorum ama ne hikmetse can ciğer arkadaş oluverdik hemen.

Yunanistan'dan gelmiş, papaz adayı bir genç Kosta.

Papaz olmanız için evli olmak şarttır, ruhban olmak için bekâr olmazsan olmaz, o başka konu ama.

Bana hayallerinden bahsetti.

Stajını tamamlayacak, evlenecek, papaz olacak, Atina'da yaşayacaktı.

Ben de tarih okuyacak, üniversiteyi bitirince büyük adam olacaktım.

Kosta sözünü tuttu, ben okulu bırakıp Dersim'e askere gitmek zorunda kaldım.

Askerlik boyunca, bana, birilerine tercüme ettirip mektuplar yolladı.

Savaşın en yoğun zamanları olduğundan, benim için çok endişe ediyordu.

Yine de askeriye durmadan İncil ve İsa kartpostalı göndermeyeydi iyiydi.

Üç dört yıl sonra, bir gün Kosta ağlayarak evi aradı.

Rumca ağladığından mevzuu tam anlayamadım elbet. Hemen anneme uzattım telefonu.

Eşiyle Türkiye'ye gelecekmiş, beni göreceği için sevinçten ağlıyormuş.

Geldi de.

Tarlabaşı Bulvarı'nda bir otele yerleşmişler.

Hiç Ortodoks papaz gördünüz mü?

Lobide, 1.85 boyu, göbeğine kadar uzun sakalı, siyah cübbesi, boynunda kocaman haçı ve kalpağı ile yaşlı kadınların elini öpmek için sırada beklediği adama dikkatli bakınca tanıyabildim.

"Kosta, sana ne oldu böyle" diyebildim sadece.

Tarlabaşı Karakolu'nun yanındaki Hasır meyhanesinde yiyelim diye konuşmuştuk.

Tarlabaşı'nda yaklaşık bir kilometrelik yolu Kosta'nın o kıyafetiyle yürümek ilginç bir deneyim oldu hepimize.

Kosta durumu çok normal görüyor, yoldan geçenlere selam veriyordu.

Cüneyt Arkın filmleriyle büyüyen bir nesil olduğumuzdan olsa gerek, biz tehlikenin farkında, tedirgin hâllere bürünmüştük bile.

Sorun olmadı, meyhaneye vardık.

Hasır, merdivenle inilen, bodrumda, salaş, küçük ama lezzetli bir mekân.

Hâlâ var mı bilmiyorum.

Kosta ve eşi ile beraber dört çift idik.

İçeri girdiğimizde bir sessizlik oluşuverdi.

Karşı masamızda, sohbetlerinden anladığım Diyarbakırlı, dört abi oturuyor.

Arka masamızda biraz daha genç müdavimler.

Masaya servis yapıldı, ortaya Hasır'ın spesiyalleri kondu.

Kosta birden ayağa kalkıverdi.

Masayı kutsayacakmış!

Mecbur bizim masa kalktı ayağa.

Kürtlerin alışkanlığındandır, Diyarbakırlı abiler, hızlıca aralarında süreci değerlendirdiler.

Seri bir şekilde onlar da ayağa kalkıverdi.

Sonra ellerini önlerine kavuşturup duayı dinlemeye başladılar.

Kosta, onların masayı da kutsadı mı bilemiyorum.

Endişeden pek kendimde değildim o anlarda.

Çok neşeli geçti gece.

Kosta, dönüşte de yürümek isterken, biz çoktan üç taksi durdurmuştuk bile.

300 milyon Ortodoks yaşıyor dünyada.

Ekümenik Patrik bu, nüfusun ruhani lideridir.

Patrik, Ruhban Okulu sayesinde dünyanın her yerinden öğrencileri Türkiye'ye getirip burada eğitim almalarını sağlayıp, dünyaya atamak istiyor.

Bu talebi, Ortodoks kiliseleri arasında çıkan bazı anlaşmazlıklar için hayati bir önlem olarak nitelendirebiliriz.

Ne Vatikan benzeri bir yapılanma özlemi, ne Fetih ruhuna hakaret, ne de tevhid-i tedrisata karşı bir isyan.

Ruhban Okulu'nun, Türkiye ile ilgisi oldukça sınırlıdır, mesele Ortodoks dünyası ile ilgilidir.

Bizlere düşen tek görev ise dünyaya bizi Kosta'nın gözüyle anlatabilecek misafirlerimize göstereceğimiz konukseverliktir.

Kosta'ya yaptık daha önce.

Bence yine yaparız...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türk müyüm, değil miyim

Hayko Bağdat 06.08.2013

Anayasa bu konuda çok net:

"Türk Devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür."

Okul hayatım boyunca şu yemini de ettim:

"Türk'üm, doğruyum, çalışkanım,

İlkem; küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi özümünden çok sevmektir. Ülküm; yükselmek, ileri gitmektir.

Ey büyük Atatürk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime ant içerim.

Varlığım, Türk varlığına armağan olsun.

Ne mutlu Türk'üm diyene!"

Dolayısıyla şüpheye mahal bırakmadan, gönül rahatlığıyla Türk olduğumu söyleyebilir ve bununla gurur duyabilirim.

Peki, niye Rum olan **annem kod1**, **ben kod2**, bizim **Roni kod3**, çocukluk arkadaşım **Semir kod4**?

Devlet Müslüman olmayan **"Türkler"**e niçin kod numaraları vermiş?

Hemen kötü düşünmeyin, nüfus müdürlüğü bu sistemin öteden beri uygulandığını, 1988'den sonra bilgisayar ortamına alındığını, soy kodunun, azınlıklara Lozan Antlaşması'ndan doğan hakların kullanımı konusunda karışıklık doğmaması için verildiğini söyledi.

Yani bazı ayrıcalıklı avantajlarımızı kullanabilmemiz için devletin kolaylaştırıcı yöntemi bu kodlar.

Devlete yalancı dersem sıkıntı oluyor muydu?

Hem bunu söyleyip hem de bazı sorular sorarsam cevap alabilir miyim?

İlgili tüm bakanlıklara aklıma takılan soruları yönelteceğim, cevap gelirse yayınlayacağım.

- 1942 yılında çıkarılan Varlık Vergisi kanunu esnasında, CHP grup toplantısında **Şükrü Saraçoğlu**, "Bu kanun aynı zamanda bir devrim kanunudur. Bize ekonomik bağımsızlığımızı kazandıracak bir fırsat karşındayız. Piyasamıza egemen olan yabancıları böylece ortadan kaldırarak, Türk piyasasını Türklerin eline vereceğiz" demiştir.

Bu vergiye tabi tutulacak "**Türk**" vatandaşların tesbitinde bu kod sisteminden faydalanılmış mıdır?

- 6-7 Eylül olaylarının olduğu sırada Seferberlik Tetkik Kurulu'nda görevli olan, 1988-1990 yılları arasında MGK genel sekreterliği yapan **Sabri Yirmibeşoğlu**, "6-7 Eylül de bir Özel Harp işidir. Muhteşem bir örgütlenmeydi. Amacına da ulaştı" demiştir.

Yağmalanacak evlerin belirlenmesinde bu kod sistemi kullanılmış mıdır?

- MİT, Jandarma istihbarat, Emniyet istihbarat gibi kurumlarda bu kod numaraları üzerinden fişleme yapılmakta mıdır?
- Yakın zamana kadar emniyette "**Azinlık Masası**" olarak faaliyet gösteren, sonradan valiliğe bağlanan kurumun faaliyetleri bu kodlar esas alınarak mı yürütülüyor?
- Askerlik şubeleri bu kodlara sahip mi?

Mecburi askerlik yapan bazı "**Türk**" vatandaşlarının dosyalarında bu kod numarası mevcut mu?

- Memur alımlarında, bürokrat atamalarında, emniyet, askerî personel seçimlerinde bu kod numaraları herhangi bir engel teşkil ediyor mu?
- Kod sistemi tam nasıl işliyor? Benim gibi Rum bir anne, Ermeni bir babadan olanların kodu kaç?

Bizim devlet bir hoş, Ermeni'yim diyorum, yok Türk'sün diyor. Tamam, Türk'üm diyorum, yok Ermeni'sin diyor...

Kodcu dekan

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. **Yusuf Devran** tepki çeken uygulamalarına devam ediyor.

Daha önce **Ekşisözlük**'te kendisini eleştiren öğrenciyi okuldan uzaklaştıran, tutuklu öğrencisinin selam gönderdiği asistan hakkında tutanak tutan, fakültenin sendika temsilcisinin mailini ele geçirip soruşturma açan, öğrencilerine sosyal medyadan terörist diyen, yüksek lisans sınavlarında Kürt ve solcu öğrencileri fişleyerek kimlerin alınacağına dair liste hazırlayan, bu listeyi uygulamayı kabul etmeyen öğretim üyesini tehdit edip üzerine yürüyen Devran, şimdi de Gezi sırasında KESK'in grev kararına uyararak iş bırakan Eğitim-Sen'li asistanlardan önce savunma istemiş ardından da rektörlük üzerinden bu 11 asistana soruşturma açılmasını sağlamış.

Takipteyiz Hoca, haber etmiş olayım.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kürt kardeşler

Hayko Bağdat 10.08.2013

Barış sürecinden umutlu olanlardanım.

Taraflar masada olduğu sürece olası tüm aşamaların ve aksaklıkların aşılabileceğine inanıyorum. Geldiğimiz noktada masadan kalkan tarafın **"kaybeden taraf"** olacağından, kimsenin kolay kolay süreçten vazgeçebileceğini düşünmüyorum.

Peki, daha çok yakın zamanda Öcalan'ı asmaktan, gerilla ile sarılıp öpüşen vekilleri cezaevine atmaktan bahseden iktidar bu noktaya nasıl geldi?

Bugün PKK ile resmî görüşmelerin yürütüldüğü, Öcalan'ın İmralı'dan örgüte ve Kürt Halkı'na mektuplar yolladığı, PYD lideri Salih Müslim'in Ankara'ya davet edilip Rojava'daki olası özerkliğin tanınma sözünün verildiği, yapılacak büyük Kürt konferansına temsilci yollanmasının tartışıldığı günler yaşıyoruz.

Sanki arada iktidar değişmiş gibi.

Bu şaşkınlığımız, AKP'nin en belirleyici özelliğini ara ara unuttuğumuzdan kaynaklanıyor sanırım.

AKP neo liberal, piyasacı bir iktidardır.

Bugün herhangi bir bölgede Müslümanlara yapılan zulmü hep Batı'nın ikiyüzlülüğüne bağlasa da Irak işgalinde ABD'ye yol vermek için büyük çaba göstermesi bundandır.

Şehirler şantiyeye dönüştükçe, çevre duyarlılığını iki ağaç, tarih duyarlılığını çanak çömlek diye tariflemesi de, AVM'de dünya şampiyonluğumuz da, işçi ölümlerindeki birinciliğimiz de bundandır.

Bu dükkânda müşteri velinimetdir.

Tam da bu noktada, Öcalan'ın **"Bölünmek değil, Kürtlerle beraber büyümek"** önerisi yabana atılacak bir teklif değildir.

Dört parça Kürdistan olarak adlandırılan bölgede, yani Suriye, Irak, İran ve Türkiye sınırlarında 40 milyon Kürt yaşıyor.

Bu Kürtlerle kavga etmenin maliyeti artık karşılanabilir olmaktan çıkmış durumda.

Bugün barış çok daha kârlı bir proje.

Irak Kürdistanı ile gerçekleştirdiğimiz ticaretin hacmi, bunun sağlamasını ispatlamış durumda.

- Türkiye'nin Almanya'dan sonra en çok ihracat yaptığı ikinci ülke 10,8 milyar dolar ile Irak'tır.
- Bu ihracatın yüzde 90'ı Kürdistan bölgesinedir.

- Bölgedeki yabancı şirketlerin yüzde 48'i Türk şirkettir. Bu sayı üç binden fazladır.
- Bölgede devam eden 433 müteahhitlik projesinin 114'ü Türk şirketlerin.
- Bölgede 12.000'den fazla Türkiyeli işçi var.
- 2015 yılında Irak, Türkiye'nin en çok ihracat yapacağı ülke olacak.
- 2023 yılında ihracatın 50 milyar doları aşması bekleniyor.
- İki ülke arasında AB ülkelerindekine benzer bir uygulamayla sınırların anlamsızlaştırılması tartışılıyor.
- İhracatta üçüncü sıradaki ülke 9,9 milyar dolarla İran'dır.

Şimdi Suriye ve İran'daki olası gelişmeleri ve sınır bölgelerimizdeki yapılanmaları düşünelim.

İki ihtimal var.

Ya "**Kürt Kardeşler**"imiz, Öcalan'ın da belirttiği gibi gelecekteki en önemli müttefiklerimiz ve müşterilerimiz olacak, sınırlar anlamını yitirecek.

Ya da tüm doğu sınırlarımıza yeni tel örgüler ve mayınlar doldurmamız gerekecek.

İlk ihtimalin bedeli o kadar da ağır sayılmaz.

Türkiye'de yaşayan Kürt halkına, eşit ve onurlu bir halk olarak evrensel hak, hukuk ve statülerinin teslim edilmesi yeterlidir.

Bunun için Kürtler ile çok fazla müzakere edilmesine gerek yok, durum ortada.

Bütün bunlara niyet ederken fetihçi ve üsttenci tavırlara, kibirli üsluplara son vermek gerekiyor.

"Türkiye'de Kürt Halkı, dünyada Kürt Kardeşlerimiz" daha gerçekçi bir söylem.

Bu arada 90 yıllık inkâr ve asimilasyon politikalarını siyasi argüman zanneden, tüm kurgusunu bunun üzerine oturtmuş Kemalist siyasetin oyun dışında kalması acınası.

Bu dengede hiçbir kesimin muhatabı olamıyor.

Yeni döneme dair gerçekçi bir proje sunamıyor.

(*) İstatistik kaynağı: *milliyet.com.tr*

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

1915

Hayko Bağdat 13.08.2013

Tarihin en büyük trajedilerinden biri yaşandı 1915'te.

Yüzbinlerce insan, çoğu çocuk yaşta, insanlığın gördüğü en büyük kıyımlardan birine maruz kaldılar.

Ölüm o kadar pervasız ve meşru kılınmıştı ki ölüleri gömmeye yetecek kadar canlı bulunamaz olmuştu.

İnsanoğlu, binlerce yıl biriktirdiği tüm değerleri ayaklar altına almış, hemcinslerine karşı vahşi bir yok etme dürtüsünden başka bir his üretemez olmuştu.

1915, aklın, zamanın, vicdanın tükendiği bir uğursuzluktu.

Bizler, aradan tam 98 yıl geçmesine rağmen, toprağı eşelediğimizde, hâlâ bir insan kalıntısı bulabilme ihtimalinin olduğu bir coğrafya üzerinde yaşam kurduk.

Hiç unutmadık.

İnsanlık onuru, bu acıyı hiç unutmadı.

Fakat bu hatırlayış, bizi ürperten bu karanlık bilgi, günümüz dünyasının hâlâ anlamakta zorlandığı bir hayra vesile oldu.

Bu vahşetin tüm mağdurlarının çocukları ve şimdi torunları atalarını anmaya karar verdiler.

Atalarını anmaya, yaşanan vahşeti bütün vahametiyle anlatmaya ve insanlığa "**bunu bir daha yapmayın**" diyebilmeye cesaret ettiler.

Bir 25 nisan sabahı, savaşın binlerce Hristiyan mağduru "o" topraklara geri geldiler.

O topraklardaki binlerce yaralı Müslüman, onları bağrına basıverdi.

Evlerine, köylerine buyur ettiler.

Müslümanlar, zaten çoktandır o malum coğrafyaya, o Hristiyanların adını vermişlerdi.

Hatıralarına sahip çıkmışlardı.

Ve o yüzbinlerce canın anısına, bir de anıt dikmişlerdi kendi elleriyle.

Vahşetin 98. yılı tam da böyle anıldı.

25 nisan sabahı, koca ve cesur grup gittikçe kalabalıklaştı.

Neredeyse tüm üniversiteler, sivil toplum örgütleri, yöre halkı, kadınlar, çocuklar, dünyanın her yerinden konuya ilgi duyanlar, gazeteciler anmadaki yerlerini aldılar.

Bu kalabalığı kaçırmaya niyeti olmayan bir grup siyasetçi ve devlet erkânı da meydanda hazır bulundu.

Sabah ilk ağıt Hristiyan ayinindeki dualar ile okundu.

Peşi sıra binlerin dudaklarından dökülen Kur'an, Fatihalar, âminler.

Teamüldendir, asker bilmem kaç pare top attı.

Seremoni bütün gün sürdü.

Hatta biraz uzun ve yorucu oldu.

Gün boyunca, çok kimlikli ve fakat bu kimliklerinden istifa etmişçesine barış şarkıları söyledi binler.

Yüzyılın en büyük felaketlerinden birini anarken günümüz dünyasına “**bunu bir daha yapmayın**” diye haykırdılar.

Bunun şahidi olmak hepimize ilginç duygular yaşatmış olmalı.

Mutluluk, gurur, hüznün, umut.

Fakat ben biraz kıskandım, insanız neticede, zaaflıyız biraz.

Kıskandım Anzaklar’ı, ölülerini usulüne göre gömebildiler diye.

MEZAR ÜZERİNE ZEYTİNLİK

“Kiminin üzerine buğday, arpa, ayçiçeği dikilmiş, kiminin üzerinde zeytin, çam ağaçları yükseliyor. Çanakkale Kara Savaşları’nın meydana geldiği Gelibolu Yarımadası Tarihi Milli Parkı’nda, unutulmaya yüz tutmuş şehitlerin gerçek mezarları, 98 yıl sonra ortaya çıkarılıyor...

Hacılioğlu, Kireçtepe, Albayrak Sırtı, Süngü Bayırı ve Kocadere şehitliklerinin projelendirilerek en kısa sürede yapımına başlanacağı ve Çanakkale Savaşları’nın 100. yılı olan 2015’e kadar halkın ziyaretine açılacağı söylendi” (Radikal, 03.08.2013)

Algıda seçicilik olsa gerek.

İçinde 1915, 100. yıl, topraktan çıkan insan kemikleri geçen bu haberi okuyunca kendimi biraz garip hissetmiş olmalıyım.

Soykırım’ın 100. yılında Ermeni dünyasının faaliyetlerine karşı önlemler düşünen devletin, haberde bahsi geçen, ölümlere sahip çıkmak adına gösterdiği çabaya sevindim.

Belki biz Doğulularda fazlasıyla ağır basan “**ölülerimiz usulüne göre gömmek**” teamülünü hatırlamış olmak iyi gelmiştir.

Belki de artık Anadolu’nun her köşesini kazdığımızda karşımıza çıkan insan kemiklerine aynı muameleyi reva görebiliriz.

Belki artık yasımızı tutar, dualarımız eder normalleşebiliriz.

Belki..

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hizmet mi, AKP mi

Hayko Bağdat 17.08.2013

Hizmet ile AKP arasındaki gerilim, **Yazarlar ve Gazeteciler Vakfı**'nın 11 maddelik açıklamasıyla zirve yapmış durumda. Arada "**Hocaefendi iyi ama çevresinde fitneciler var**" ya da "**Başbakan iyi ama çevresi çıkarıcı dolu**" gibi ifadeler işitiyoruz.

Yine de asıl sorunun bu iki lider arasında yaşandığını söylersek haksızlık etmiş olmayız.

Görünen o ki seçim dönemine girildikçe bu kavga büyüyecek.

Gittikçe sertleşen üsluplar ilk kez kamuoyu önünde bu kadar açık sergileniyor.

Şimdiden gazeteler, köşe yazarları, yorumcular safını belirledi.

İnsan kiskanıyor.

Yakın dönem siyasetini belirleme kabiliyeti olan bu çekişmenin uzağında kalmak büyük bir eksiklik.

Önyargısız ve tarafsız olmak adına bazı sorular dolaşiyor aklımda.

Tatminkâr cevaplara ulaşp, hızlıca değerlendirep bir kesimin yanına sokulmak gibi hain planlarımı artık ben de açık açık kamuoyuyla paylaşmak istiyorum.

İşin en temelinden başlayalım:

Neden kavga ediyorsunuz?

Yakın zamana kadar beraber yürüdüğünüz bu yolda niye ayrı düştinüz?

Referansları inanç üstüne kurulu bu iki yapının İslam'ı yorumlayış farkları mı var?

Ahiret, kul hakkı, ibadet, kadın hakları, servet, faiz, zekât, adalet, fırsat eşitliği gibi konularda mı uzlaşamıyorsunuz?

Sanmıyorum.

Batı dünyasıyla ilişkiler mi sorun yaratıyor?

Hocaefendi Papa ile görüşmüşken, Başbakan Medeniyetler İttifakı'nın eşbaşkanı iken bu da pek mantıklı görünmüyor.

İktidarın muhafazakârlaşan toplum rüyası ile hayata geçirdiği dindar gençlik talebi, alkol düzenlemesi, imam-hatip liselerine özendirme, kürtaj ve sezaryen mevzuları, çok çocuk doğurma ricası, "**kızlı erkekli**" yaşam alanlarına ufaktan tepki hâlleri, dizilere, filmlere müdahale gibi konularda mı anlaşamadınız?

Gezi sürecinin merkezinde yer almama rağmen hiç duymadığım "**olayları Hizmet planladı**" iddiası nereden çıktı?

Hizmet'e bağlı veya değil, polisin bazı olayları tırmandırma pratiği var mı?

Hizmet'e bağlı savcılar, hâkimler barış sürecini sabote etmek için KCK'lileri hapislere mi tıktılar?

Hizmet'e bağlı polis, savcı ve hâkimler mi var?

Bugüne kadar bunu “**saçmalık**” olarak dillendiren Hizmet’in bugün “**bize bağlı insanlar kamudan tasfiye ediliyor**” serzenişi ne anlama geliyor?

Hizmet’e bağlı personel, göreve gelirken kimleri tasfiye etmişti?

Şimdi yerlerine atanan polis, savcı ve hâkimler kime bağlı çalışacak?

Hizmet’in barış sürecinin en önemli aktörlerinden MİT Müsteşarı Hakan Fidan’ı ve ardından Başbakan’ı tutuklamaya niyet ettiği iddiası da varmış ve Hizmet cevabını vermiş.

Bunun karşılığında “**Hükümet bir savcı üç polis ile Hizmet’i terör örgütü ilan edip bitirir**” iddiaları dillendirilmiş.

Siz neden bahsediyorsunuz?

En üst düzeyde mevzubahis olan bu konuların yaşanmış başka örnekleri var mı?

İki taraftan biri, bir savcı ve üç polis ile daha önce kimseyi terörist ilan etti mi?

Kimseyi siyasi ve keyfi sebeplerle tutuklatan oldu mu?

Bu anlaşmazlıklar tabandaki herhangi bir hizmet sevdalısı veya AKP seçmeni arasında gerçekten sorun yaratıyor mu?

Sorun sadece tepelerde mi?

Siz devleti mi paylaşıyorsunuz?

Hakkı, hukuku, adaleti, kolluk güçlerini, bürokrasiyi, köşe başlarını yani geleceğimizi mi paylaşıyorsunuz?

Buralara sahip olmanın cezbedici getirisi nedir?

Bunu artık bu kadar açık ifade etmekte sorun görmeyeceğiniz bir iklimde mi yaşıyoruz?

Ayıp değil mi?

Yazı uçtu gitti.

Tedbirli olmak lazım.

“**Eşit, özgür ve adil bir gelecek**” kurmak için çabalayan bu taraflar arasında seçim yapmak zaruri olabilir.

Hâl böyleyse dışarıda kalmak tehlikeli iş çünkü.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benim için de oy iste

Hayko Bağdat 20.08.2013

Lozan Anlaşması 40. Madde diyor ki:

"Müslüman olmayan azınlıklara mensup Türk vatandaşları, hem hukuk hem de uygulamada diğer Türk vatandaşlarına uygulanan aynı muamele ve güvencelerden yararlanacaklardır. Bunlar özellikle giderleri kendilerine ait olmak üzere her türlü hayır kurumlarıyla dinsel ya da sosyal kurumlar, her türlü okullar ve buna benzer öğretim ve eğitim kurumları kurmak, yönetmek ve denetlemek, buralarda kendi dillerini serbestçe kullanmak ve dini ayinlerini serbestçe yapmak konularında eşit hakka sahip olacaklardır."

Mealen bugün bir Ermeni vatandaşın, tabelasında **"Ermeni okulu"** yazan bir kurum açma hakkı vardır.

Bu okul Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ve aynı zamanda onun güvencesi altında olacaktır.

Okulun müfredatında Türkçe ders saatine eşit oranda Ermenice dil, edebiyat eğitimi verilir.

Ayrıca diğer derslerin büyük bir bölümü Ermenice dili kullanılarak yapılır.

Din dersi saatinde Hristiyanlık öğretilir.

İstenirse üniversiteye hazırlık dershanesi, üniversite veya ehliyet kursu açılabilir.

Hayatı Ermenice algılayan insanların hizmetine sunulabilir.

Bir başka Rum vatandaş, bir vakıf kurarak Rum Ortodoks inancının öğretileri doğrultusunda hayrî işler örgütleyebilir.

Hastane, huzurevi, yetimhane, kültür merkezi, dernek, aşevi, fikir kulübü gibi kurumlar kurar ve tabelasına **"Rum"** diye yazar.

Lüzum görürse masrafını karşılamak üzere yeni bir kilise inşa edebilir.

Bu kilisede vaftiz, düğün, cenaze gibi törenler gerçekleştirilebilir, tüm bayramlarda kutlamalar yapılabilir.

Bu kurumların giderlerinin karşılanabilmesi için gelir elde edebileceği mülkler, akarlar satın alabilir, satabilir, kiralayabilir.

Bu dillerde yayın yapan gazete, dergi, internet sitesi, radyo, televizyon gibi kurumlar kurulabilir.

İhtiyaç duyanlar mahkemelerde anadillerini kullanabilir, gerekirse tercüman talep edebilir.

Biliyorum çok detaylı yazdım, bağlayayım.

Her gün bir yenisini hayata soktuğumuz açılımlar var, bu konuları işliyoruz.

Kürtlerin anadillerini tartışıyoruz.

Onlara **"sen anadilini okulda öğrenirsen ben rahatsız olurum"** diyoruz.

Cemevlerine **"Kültür Merkezi"** diyoruz.

Meseleyi **"Ali'yi sevmek"**e indirgiyoruz.

Yüzyılların getirdiği ritüelleri, gelenekleri, ibadet biçimlerini gayrimeşru ilan ediyoruz.

Oysa bugün bir Kürt'ün, bir Alevi'nin kimlik olarak sahip olduğu haklar bir Ermeni'nin çok daha gerisindedir.

Yeniden keşfetmek için komisyonlar kurup yıllarca tartıştığımız evrensel hak ve özgürlükler bu ülkede Ermeni'ye, Rum'a, Yahudi'ye çoktan sağlanmıştı.

Sonuç?

Memlekette 1.500 Rum, 60.000 Ermeni, 25.000 Yahudi kaldı.

Çünkü onların varlığı, kültürü, inancı büyük topluma bir tehdit unsuru olarak anlatıldı.

Mecburen, gönülsüz teslim edilen bu hakların intikamı alındı.

Yağmaladılar, gasp ettiler, katlettiler, izini sildiler.

Kâğıt üstünde varolan tüm eşitlik maddeleri yok sayıldı, içselleştirilmedi..

Bugün de Kürt ve Alevi açılımlarının yavaşlamasına sebep olarak yaklaşan seçimleri gösteriyorlar.

Ne alakası var?

Kürt'ün, Alevi'nin hakkı hukuku, Türk'ü, Sünni'yi rahatsız mı edecek?

Yangından mal mı kaçırıyoruz?

Mecbur olduğunuz için, gönülsüz mü gerçekleştiriyorsunuz bu açılımları?

Türk'e, Sünni'ye hakkın teslimini göğsünüzü gere gere anlatın.

Korkmadan, çekinmeden anlatın.

Tam da bu adaleti sağlamak için oy isteyin.

Seçmeninizi adalet ve eşitlik davasının paydaşı hâline getirin.

O kadar anlattık yukarıda.

Bundan gayrisi kâğıtta hak, sokakta zulüm doğuruyor.

Öyle yapmayın...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bekir Bozdağ'a yumruk

Hayko Bağdat 24.08.2013

 Bekir Bozdağ'a yumruk Hikâyeyi biliyorsunuz.

Uluslararası Hacıbektaş-ı Veli'yi Anma Törenleri'nde Başbakan Yardımcısı **Bekir Bozdağ'a Hüseyin Satı** adlı bir saldırgan yumruk attı. Gözaltına alınan saldırgan tutuksuz yargılanmak üzere serbest kalırken, kendisine

yurtdışı yasağı ve haftanın altı günü polis karakoluna gidip imza verme koşulu getirildi.

Saldırganın serbest bırakılmasını sert sözlerle eleştiren Başbakan Yardımcısı **Bekir Bozdağ**, "**Umarım bu kararı veren hâkimler, savcılar benim gibi yumruk yemez. Yumruk yediklerinde takip edeceğim. Bakalım ne yapacaklar**" dedi.

Konuyla ilgili Başbakan Erdoğan da oldukça sert açıklamalar yaptı.

Bozdağ'a da Başbakan'a da katılıyorum.

Bu tip saldırıların münferit olup olmadığının daha iyi araştırılması, tehdit riski taşıyan, topluma malolmuş kişilere karşı bu gibi eylemler gerçekleştiğinde daha hassas olunması şart.

Bu hassasiyeti Gezi sürecinde yaşadığımız korkunç polis şiddeti ve paramiliter saldırılar esnasında da görmeliydik elbet.

Fakat denk olsun diye dikkatleri başka bir noktaya çekmekte fayda var, hatırlayalım:

• Nevruz kutlamalarında olaylar çıktı, polis göstericilere müdahalede bulundu. Bu sırada Mardin bağımsız Milletvekili **Ahmet Türk**, Van Bağımsız Milletvekili **Aysel Tuğluk**, BDP Diyarbakır Milletvekili **Nursel Aydoğan**, Batman Belediye Başkanı Vekili **Serhat Temel** ile parti yöneticilerinin bulunduğu otobüse gaz bombası atıldı. Önce kalp rahatsızlığı bulunan ve gazdan etkilenen Ahmet Türk ve ardından da diğerleri otobüsü terk etti. Ahmet Türk otobüsten indiği sırada resmî kıyafetli bir polisin yumruklu saldırısına uğradı. Polis tarafından tokatlanıp yumruklandığı ileri sürülen Ahmet Türk, özel bir hastaneye kaldırılarak tedaviye alındı. (20.03.2012, **Radikal**)

• BDP'nin "**Özgürlük için Demokratik Direniş**" sloganıyla düzenlemek istediği mitinge polis müdahale etti. BDP milletvekili **Pervin Buldan** gaz bombasının kapsülünün ayağına çarpması sonucu ayağından yaralanarak hastaneye kaldırıldı, ayağı alçıya alındı. Milletvekili **Mülkiye Birtane** ve **Ayla Akat Ata** da gazdan etkilenerek hastaneye kaldırıldı; gazdan etkilenen Akat'ın korneası zarar gördü ve bir gözü bandajlandı. BDP Eş Başkanı **Gültan Kışanak** da tazyikli su nedeniyle yere düştü. (14.07.2012, **Bianet**)

• Taksim Gezi Parkı'ndaki olayların ardından meydana toplanarak oturma eylemi yapan göstericilere müdahale edildi. Müdahale sırasında kolundan ve ayağından yaralanan **Sırrı Süreyya Önder** hastaneye kaldırıldı. Önder, hastanede tedavi altına alındı. (31.05.2013, **Sabah**)

•...Bunun üzerine polisin sert müdahalesiyle karşılaşan grup dağıldı. Polis eylemcileri yaka paça uzaklaştırılırken, Kürkçü de biber gazından etkilendi. Müdahale sırasında fenalık geçiren bir kişi ise Taksim İlkyardım Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. (20.08.2013, **Cumhuriyet**)

Arşivleri karıştırırken inanın seçmekte zorlandım.

Yukarıdakine benzer onlarca haber mevcut.

CHP'liler alınacak çünkü onların vekillerinin polis tarafından saldırıya uğradığı haberlerine yer yetmedi, yazamıyorum.

Bozdağ'ın saldırıya uğraması hepimizin şiddetle kınaması gereken ve tehlikeli bir vaka elbet.

Seçilmiş bir vekil ve üstünde halkın emanetini taşıyor. Ona yapılan saldırı, ona oy veren kesimlere yapılan büyük bir hakarettir.

İçişleri Bakanı **Muammer Güler**, fırsat bulursa bu teamülü kendisine bağlı Polis teşkilatına hatırlatsa fena olmayacak.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çocuğu kim öldürdü

Hayko Bağdat 27.08.2013

Radikal gazetesinden **İsmail Saymaz**'ın ortaya çıkardığı son video kayıtları sayesinde, 19 yaşında kafasına vurula vurula öldürülen **Ali İsmail Korkmaz**'ın katillerini daha net görebildik.

Görüntülerde bir veya birkaç sivil polis memuru ve mahallede esnaf olan "**devletin polisine yardım ettik**" diyen fırıncılar mevcut.

Allahaşkına bir an için siyasete, hükümete, Gezi olaylarına bakışınızı unutun ve kendinize sorun.

Biz nasıl bir ülkede yaşıyoruz?

19 yaşında gencecik bir insanı yol ortasında vahşice öldüren bu iklimi nasıl değiştirebiliriz?

Fırıncılar kim?

Ruşen Çakır'ın Mısır'daki **Baltacılar**'a benzettiği bu sıradan katillerden başka var mı etrafımızda?

Devletin polisinin döverek bir çocuğu öldürmesine yardımcı olacak motivasyonu nereden alıyorlar?

Olayların vahametini koruduğu günlerde Başbakan "**Yüzde 50'yi evde zor tutuyorum**" deyivermişti.

Bunlar evde tutamadıklarından mı?

"**Vur de vuralım, öl de ölelim**" sloganları atanlar mı bunlar?

Ali İsmail Korkmaz'ın kafasına o son öldürücü tekmeyle atanlar "**destan yazdılar**" dediğimiz polislerden mi?

Eskişehir Valisi **Güngör Azim Tuna**, görüntüler ortaya çıkmadan önce "**Kendi arkadaşları dövdü, polis yaptı süsü veriyorlar**" dedi.

Bu ülkede bir valinin, Emniyet müdürünün, bakanın istifa etmesi ya da görevinden alınması için tam olarak ne yaşamamız gerekiyor?

Artık eski Türkiye bitti diyorlar.

Bu vali yeni Türkiye'de nasıl görevine devam edebilir?

Bekir Bozdağ'a yumruk atıldığı vahim olaydan sonra aralarında Hacıbektaş Polis Merkezi Amiri **Yasin Karip**, Nevşehir Emniyet Müdürlüğü Koruma Şube Müdürü **Faruk Yaman**'ın da olduğu beş Emniyet personeli açığa alındı.

Başbakan'ın bir kişi, iki kişi, üç kişi, dört kişi diye saydığı bu insanları devlet eliyle öldüren sorumlular **Hrant Dink** cinayetinden sonra olduğu gibi terfiler mi alacaklar?

Ölçü nedir?

Bugün **Bekir Bozdağ**'ın herhangi bir ziyaretinde o ilin yöneticileri daha hassas ve dikkatli olacaklardır, eminiz.

Peki ya sokaklar?

Yeni fırıncılar?

Bu ülkede bir valinin, Emniyet müdürünün, bakanın istifa etmesi ya da görevinden alınması için tam olarak ne yaşamamız gerekiyor?

Roboski katliamından sonra tam olarak kimler görevinden alındı?

Askeriyeden atılan havan mermisi ile paramparça edilen 14 yaşındaki **Ceylan Önkol** olayından sonra kimler görevinden alındı?

Babasının yanında iken vücuduna yakın mesafeden 13 kurşun sıkılan 12 yaşındaki **Uğur Kaymaz**'ın katilleri beraat etti bu ülkede.

Devlet, vatandaşını öldüren yetkililerini cezalandırırsa zaafa uğrar, terörle mücadele aksar, imajı bozulur diyenleri dinleyerek geldik bu günlere.

Bu iklimi nasıl değiştireceğiz?

Ali İsmail Korkmaz'ı gerçekten kim öldürdü?

Ölülerden ölü beğeniyoruz artık.

Ne mutlu ki Mısır'da vahşice katledilen 17 yaşındaki **Esma**'ya tüm Türkiye'nin akıtacak gözyaşı var.

Ali'ye, **Ethem**'e, **Abdullah**'a, **Medeni**'ye, **Mehmet**'e Allah'tan rahmet bile dileyemeyecek kadar yürekleri donmuş bu yöneticilerin.

Hak ettiklerini ima ediyorlar.

O valilerin, Emniyet müdürlerinin görevine devam etmelerinde bir mahsur görmüyorlar.

O valilerden, Emniyet müdürlerinden bir tanesi de çıkıp onurunu korumak adına istifa etmiyor.

Ne düşünmemizi bekliyorlar?

Ya katilin yanındasındır ya maktulün.

Tarih bunu böyle yazacak.

haykobağdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki twitter fenomeni

Hayko Bağdat 31.08.2013

Siyaset dünyası her zaman renkli ve eğlencelidir aslında.

Her dönem ilginç vekiller, belediye başkanları, parti üyelerine rastlarız.

Kimi sözler ve eylemler aklımızda yer tutar, unutmuyoruz, hatırladıkça gülümseriz.

Fakat sosyal medyayı etkin biçimde kullanan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı **Melih Gökçek** ve AKP Gaziantep Milletvekili **Şamil Tayyar** bu anlamda artık rahatsızlık verecek düzeyde ve sevimsiz.

Hedef gösteren, hakaret eden, seviyesiz ve saldırgan tavırları hayatımızın bir parçası hâline geldi.

Birkaç örnek vereyim.

Yazım hatalarına dokunmuyorum, anadilde eğitim şart.

Melih Gökçek: (Büyük harf ile yazıyor)

ADAM OLUN GELİN ZAFER BAYRAMI'NI ADAM GİBİ KUTLAYIN... GEZİ ZEKAİLİK YAPMAYIN...

Koçum cevap vermesen niye vermedin diyorsunuz. Cevabı alıp şapa oturunca telaş ettin diyorsunuz. Gerçekten siz çapulcular çok ama çok ZAVALLISINIZ ..

5 KİŞİNİN ÖLÜMÜNE NEDEN OLAN GEZİ OLAYLARININ BAŞ MİMARİ MEHMET ALİ ALABORA CEZAEVİNE GİRMELİ... #mehmetialaborasilivriye RT

HALKI İSYANA DAVET EDEN CHP İÇİN KAPATMA DAVASI AÇILMALI...SAVCILIĞA BU İFADELERİ İHBAR EDİYORUM

KAMER GENÇ; ÖNCE ARTİSTLİK YAPIP SONRA KORKTUN MU?

SEVİŞMEYE GELİNCE, EĞER BUNU SEN ANNEN VE BABANIN ÖNÜNDE VEYA ÇOCUKLARININ ÖNÜNDE ALENİ OLARAK YAPIYORSAN, SOKAKTA DA YAP AMA BUNUN ADI ÖZGÜRLÜK DEĞİL EDEPSİZLİKTİR BİLESİN...ŞİMDİ HANGİ KONU KALDI SİNEM SÖYLER MİSİN?BİLİYORUM CEVAP VERMEYİP KAÇACAKSIN:)

KIZ SAĞLAM, ERKEK HAMİLE...GEZİ PARKI OLAYLARINDAN SONRA DÜNYA TERSİNE DÖNDÜ:) İNANMAYAN FOTOYA BAKSIN..

OTPOR'UN OYUNCAKLARI OYUN BOZACAKMIX...HÖT...

TÜKÜREYİM BBC'NİN HABERCİLİK ANLAYIŞINA...SİZ DE TÜKÜRMEZ MİSİNİZ BU İKİ YÜZLÜLÜĞE? RT RT RT

GEZİCİNİN İFTARI BİRAYLA OLURSA SAHURU DA VOTKA İLE OLUR...HADİ BUNA DA BİR KULP BULUN
GEZİCİLER...

Merak ettim... Sana kim, nerede, ne zaman tecavüz etti. Yardımcı olup tecavüzcüyü yakalatalım.....

Şamil Tayyar:

Atatürk olmasaydı adınız Yorgo olurdu, bir an için eyvallah, Kemal oldu ne oldu, Sisi'ye Esad'a yandaş oldu!

Camide içki iç seviş, ayakkabıyla dolaş, yetmesin ezan yüzünden imama saldır, sonra diktatörlük var deyip darbeye kalkış! Gezi zekalılar..

Tayyip Bey gitsin yeterki, anamızı bile satarız diye tweet atanlar bu kadar mı ahlak ve akıldan yoksunsunuz! Sahiden Tayyip Bey'den utanın!

(Çarşı:2-Hükümet:0 twitime cevaben) Yaşaki neler göresin Taraf'a bak darbecilerin karargahı oldu! Hayko sen adam bile değilsin

Madem Çarşı yeşil peşinde, madem koca kulüp Çarşıya teslim, hükümetin yerinde olsam İnünüyü yeşil alan yapar skoru 3-2 lehe çeviririm!

Rıdvan Dilmen Emre'nin Rabia işaretine çok bozulmuş! Meğer 'şeytan' sadece lakap değilmiş!

Toma suyuna güzelleme yapan kıcıyaçık ihsan, Mısır'da binlerce Müslümanın kanı akarken ne alemde? Gani Müjdenin pis 7lisine mi girdi yoksa?

Cengiz Çandar'ın yazısına aynayı tutunca kendini ne güzel tarif ettiğini gördüm; Hödüğüm, yalancıyım, karaçalarım...

Levent Üzümcü Mısır'ı Taksim'e benzetmiş! Eğer benzeseydi şimdi seni alkışlarla uğurlayıp arkandan ışığı bol olsun diyorlardı!

Yer bitti.

Daha fazlasını da arayıp bulamayacağım zaten. İnsan tahammül edemiyor. Vermiş olduğum geçici rahatsızlıktan dolayı özür...

Not: Sevgili **Ahmet Hakan** babasını kaybetti. Allah rahmet eylesin, sabırlar dilerim.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başkanın adamları

Hayko Bağdat 03.09.2013

Referandum dönemi önemli bir yarılmaydı.

İktidarın kimseyle istişare etmeden hazırladığı paket, referandum sürecinde herkesi zor bir soru ile karşı karşıya bıraktı.

Bir tarafta geleneksel statükocu yapının bin bir yöntemle iktidarını muhafaza ettiği, ceberut, sabıkalı ve tehlikeli gücü diğer tarafta otoriterleşmenin yavaş yavaş sinyallerini vermeye başlamış ve fakat seçilmiş, meşru hükümet oylandı.

İktidarın dünya görüşüne, gelecek tahayyüllerine, motivasyonlarına katılmasak da yakın tarihimizde yaşamımızı çekilmez hâle getirmiş, cinayetler işlemiş, darbelerle memleketin kanını emmiş o geleneksel "**devlet**"in yanında durmadık.

Onun geriletilmesinden kaygı duyan elitlerin, Alevilere, Kürtlere, Hristiyanlara, solculara muhafazakârlara, karşı işlediği suçları hiç unutmadık.

O "**devlet**" Anadolu'nun tüm kadim dillerine, dinlerine, kültürlerine karşı imhacı ve asimilasyoncu politikalarla çoğumuzu mağdur etti.

Oyunu kurallarına göre oynayabilmemizin en önemli aşaması, ordunun artık yakamızdan düşmesiydi, bunu hep beraber istedik.

Referandumdan evet çıktı.

Doğrudur, tankı gerilettiler.

Fakat hiçbirimizden tankın yerine toma koyulduğu zaman biat etmemizi beklemesinler.

Daha çok demokrasi, daha çok insan hakları, başta Kürt halkı olmak üzere tüm halkların özgür ve eşit yaşaması Türkiye'deki tüm demokrasi güçlerinin talebi olacaktır elbette. Ya ne sandınız?

Muhalefet etmenin her hâlinin kriminalize edildiği, sivil toplum örgütlerinin dinlendiği, sözcülerinin üstü çıplak aranarak gözaltına alındığı, polisin yollarda insan öldürdüğü, göz çıkardığı, cadı avı ile gençlerin kovalandığı günlerde ne diyelim istersiniz?

Gezi sürecinde asıl konuşmamız gerekenleri konuşuyoruz artık.

Gezi eylemlerinde yer alan tüm kesimleri darbeci, barış sürecine karşı, statükocu, Sisici, Esadçı ilan ederek itibarsızlaştırmaya çalışan, zamanında yan yana durduğumuz yazar çizer arkadaşlar.

Hadi oradan.

Siz kimsiniz?

Açık açık AKP'li olduğunuzu, bu partinin iktidarını sevdiğinizi söylemenizde hiçbir mahsur yok.

Fakat kendi mahcup pozisyonunuzu başka türlü pazarlamak adına tüm muhalif kesimleri lanetlemek ne haddinize?

Dilinize pelesenk ettiğiniz "**Aman barış süreci zarar görmesin**" cümlesinin altını açık açık doldursanıza.

Kürt halkının özgürlüğünü savunuyor musunuz?

Yoksa sürecin riskini üstlenmiş olan partiniz ile ilgili kaygılarınız mı var?

Roboski'yi, Reyhanlı'yı, Zirve katliamını, Hrant Dink cinayetini, Gezi'de öldürülen insanları hep "**hükümete karşı eylemler**" diye adlandırıp duruyorsunuz.

Peki, nerede bu cinayetlerin sorumluları?

Kim saklıyor katilleri?

Kısa süre önce Öcalan'ı asmaktan, gerillaya sarılan BDP'li vekilleri hapse tıkmaktan bahseden Başbakan'ın barış güvercinliğine sizler kadar ikna olmadığımız hâlde süreci savunuyoruz elbet.

Allah korusun çatışmalar başlarsa sizlerin kimin tarafını tutacağınızı da biliyoruz.

Gezi'de taş atanların yanında olmakla itham ettiğiniz kesimler, sizler gibi kurşun sıkanların yanında olmadığı için mi darbeci?

Ortalık ABD'nin Suriye'yi bombalamasını savunan "**solcu**", maçlarda taraftarlara alkol kontrolü yapılmasını savunan "**liberal**" yazarlar ile doldu.

Başbakan için "**Yüzyılda bir gelen karizmatik lider**", "**Bizim azizimiz**" diye yazılar yazmak hakkınız, sözüm yok.

Bizim de sizlerin "**demokratlık**" görüntüsüyle sunduğunuz angaje hâlinize saygı duymamak hakkımız.

AKP grup toplantısının özetini köşelerinizden okumak heyecan vermiyor, tv'den izleyince anlayabiliyoruz zaten.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Musa dedik, Rambo geldi

Hayko Bağdat 07.09.2013

Gerçekten zor zamanlar yaşıyoruz.

Suriye'de, taş atımı mesafemizde toplam yüz bin insan öldürüldü.

Sadece seken mermilerden bizde ölenlerin sayısı ondan fazla.

İki buçuk milyon insan evlerinden koparıldı, yabancı topraklarda aç, sefil hâlde.

Çocukları öldürüyorlar.

Yanında balon patlatamayacağımız bebeklerin üstünde bombalar patlatıyorlar.

Durmadan çocuk ölülerinin fotoğrafları geliyor.

Yazışleri toplantısında kimyasal silah ile öldürülen çocukların fotoğraflarını gazetede basıp basmamak için saatlerce tartıştık.

İsrarla basmamak gerektiğini savundum.

Çocuğu olanlar, çocuk hastalığı, çocuk ölümü konuşulduğunda konuyu kapattırırlar.

İtiraf etmeliyim ki oğlumun o fotoğrafları göreceğinden korktuğum için böyle davrandım.

Sadece onun soracağı soruları düşündüm.

Sonra kendimden çok utandım.

Onlarca çocuğun ölümünün belgesine bakarken kendi çocuğumu kollamaktan başka bir şey gelmiyor mu elimden?

Ne yapabiliriz?

İnsanlar çaresiz kaldıklarında inançlarına sığınır.

Başbakan'ın, Mısır'dan benzer vahşet görüntüleri geldiği esnada "**bir Musa çıkar elbet**" demesinin motivasyonunu bu anlamda değerlendiriyorum.

Bugün muhafazakâr, Müslüman camianın olası bir ABD müdahalesini "**bir çare olur belki**" diye gönülsüzce desteklemesini böyle algılıyorum.

Ama olmaz ki...

Felluce'yi unuttunuz mu?

Benzer şekilde işgalin yaşanmayacağını, üç-beş füze atıp derde derman olacaklarını söylüyorlar.

İnandınız mı?

İnsanoğlunun hafifletilmiş uranyum içeren Tomahawk füzesini zulmü durdurmak için mi keşfettiğini düşünüyorsunuz?

Yakın tarihimizde Ortadoğu'da gerçekleştirilen bütün müdahalelerin sonuçları istisnasız daha büyük kıyımlara sebep oldu.

Bu müdahalenin ortağı olmanın sorumluluğunu nasıl alabiliriz?

İhsan Dağı, *Zaman* gazetesindeki köşesinden çok net sordu:

"'Kan ve petrol içenler' bölgeye yeniden geliyorlar galiba. Gelip Suriye'de Esed rejimini yıkacaklarmış. Gelsinler mi? Gelsinler diyorsanız ve hatta onları çağırıyorsanız, ortaklık teklif ediyorsanız, haftalardır Batı, ABD, Avrupa hakkında saydırdıklarınızı unutmaya hazır mısınız? İlkeli, 'değer'li dediğiniz dış politika çizgisinin bu 'ortaklık'la 'değersiz'leştğini söyleyenlere ne cevap vereceksiniz?"

Üçüncü bir yol bulmalıyız.

İmzacılarından biri olduğum metinde öneri çok net:

"...böyle bir müdahalenin, yıllarca sürecektir olan kimlik ve mezhep eksenli kanlı hesaplaşmaların tüm bölgeye yayılmasına zemin oluşturacağı uzak bir ihtimal değildir.

İki yanıltıcı bir doğru çıkmaz; Suriye'deki ateşi daha büyük ateşler söndüremez; Esad rejiminin belini bükecek sınırlı bir müdahale de, Esad'ı devirecek bir işgal de çözüm değildir. İhtiyaç duyulan, derhal ateşkes ve barış görüşmelerinin başlamasıdır. Daha fazla zaman ve kan kaybetmeden, tüm tarafların katılımı ile demokratik bir seçim ortamının hazırlanmasına odaklanılmalıdır.

Barışa öncülük etmesi gerekenler bölge ülkeleridir. Çatışmayı desteklemek, dışarıdan yapılacak müdahalelere ortam hazırlayan girişimlere ümit bağlamak yerine, Suriye halkının kendi geleceğine yönelik kararı kendilerinin vermesine saygı duymak ve bunun zeminini oluşturmak için gayret göstermek gerekir.

Başta Türkiye ve İran olmak üzere tüm bölge ülkeleri dış politika yönelimlerini gözden geçirmek durumundadır. Suriye'de ateşkes yapılması ve barış görüşmelerinin başlaması, bölge ülkelerinin taraf olmaları ile değil arabuluculuk yapımları ile mümkündür."

(Metnin tamamı: <http://www.sessizkalmamakgerek.com>)

Bugün, bu vahşet karşısında aldığımız pozisyonun vebalini iyi hesaplamalıyız.

Allah utandırmasın.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yunuslar

Hayko Bağdat 10.09.2013

Denizlerin en güzel canlılarıdır onlar.

Şans getirirler.

Çocuklarımızın dokunmasını isteriz, vapurların arkasında gözüktüklerinde toplaşır, elimizle işaret eder "**bak bak gördün mü?**" diye tanımadığımız insanlara gösteririz.

Masumdurlar.

Aralarında garip bir iletişimleri vardır.

Bir ses çıkarırlar.

Denizlerdeki milyonlarca canlının duyamayacağı bir ses.

Tehlikeyi haber ederler.

Kilometrelerce uzaktan o sesi duyar diğer yunuslar.

Toplaşırlar, yetiştirmeye çalışırlar.

Artık çok geç olmuş ise ağlarlar.

Ağlama seslerini kilometrelerce öteden başka yunuslar duyar.

Onlar da gelirler.

Ağlarlar.

Siz hiç insanın bu sesi çıkardığını duydunuz mu?

Yaşadığımız bütün kakofonide, bağırışlarda, küfrün kâfirin arasındayken hem de, duyabildiniz mi?

1915'te koca bir halk yollara sürülmüşken, kucağında çocuklarıyla yarı çıplak kadınların, bebeklerin sesini duydunuz mu?

Biliyorum çok patırtı var 100 yıldır.

Ama hiç mi duymadınız?

6-7 Eylül'de yağmacı güruh kapısını tekmelerken yatağının altına saklanmış yaşlı insanlar bağırdılar.

Gazete satıcısı çocuklar "**Manşet, Atamızın evini bombaladılar**" diye seslenirken cılız mı kaldı ihtiyarın sesi?

Roboski'de çocuğu devlet mühimmatı ile parçalanmış adam kendisine uzatılmış mikrofona "**Bu yapılan benim oğluma hakarettir**" dedi.

Kürtçe söyledi.

Duydunuz mu?

Hrant'ı, Sevag'ı, Ali İsmail'i, Ceylan'ı hep beraber duyuyoruz, mümkünatı yok başka türlü olmaz.

Sonra biri geliyor **Karabağ'ı** duydun mu diye fısıldıyor kulağıma.

Binlerce asker, polis şehidi duydun mu diyor?

Şaşıyorum bu soruya.

Duydum elbet, niye soruyor diyorum içimden.

Sonra deli gibi sinirleniyorum.

Bana bir acıyı tarif etmek için değil, öbür acıların kafamdaki seslerini susturmak için soruyor.

Sesler sesleri bastırsın istiyor.

Sesler çoğalıyor oysa benim kafamda, birleşiyor.

İnsanoğlu acı karşısında sadece tek bir ses çıkarabiliyor.

Duyuyorum.

Bazen başka hiçbir şey duyamaz oluyorum.

Kadınların okul girişlerinde başlarındaki örtüyü çekiyorlar o dönem, bir ses çıkıyor.

Duyma diyorlar.

Duyma, duyarsan onlar güçlenir.

Sonra kavgada mevzi kaybederiz.

Gezi'de gençleri öldürüyorlar, gözlerini çıkarıyorlar.

Demiştik, sen duydun diye oldu bütün bunlar deniyor.

Sonra o başörtülü kadınlar kızmaya başlıyor.

Duyma sokakta vurulan çocukları diyorlar.

Duyma, duyarsan yine çekiştirirler yakamızı paçamızı.

ODTÜ'de standın başındaki kadın ürkekçe uzaklaşırken biran geriye dönüyor "**Lütfen,**" diyor, "**yapmayın**".

Şık değil bu, içine sinmiyor, duyuyorsun.

Ertesi gün polis onlarca çocuğa saldırıyor kampüste.

Bağırıyor gençler.

Canları acıyor ve acıyı saklamak için öfkedenmiş gibi yaparak bağırıyorlar üstelik.

Duyuyorsun ama dün o "**lütfen**"i duyduğun için sen sus diyorlar.

Aynı anda duymamalısın ikisini de.

Yaptığın siyaset değil diyorlar.

Ben siyaset bilmiyorum.

Toma'nın altına ölmek için değil yaşamak için yattı o adam, gördüm yüzünü.

Herkes dursun diye bağırıyorsun, dünya dursun istiyorsun o an.

Toma'nın motoru çalışıyor, sesini duyuyorsun hem motorun, hem adamın.

Polisin ses minibüsüydü o sesi çoğaltan, olmaz diyorlar.

Sen solculuk bilmiyorsun diyorlar.

Ben solculuk bilmiyorum.

Duyuyorum, kafamın içinde hep sesler var.

İçimde tutmak istemiyorum, dillendiriyorum.

Ben başka türlüünü bilmiyorum.

En acıyan yerlerimizden tanışıyoruz biz bu topraklarda.

O acının bir sesi var.

Siz hiç insanın bu sesi çıkardığını duydunuz mu?

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biz bitti demeden...

Hayko Bağdat 14.09.2013

Yargıtay, Hrant Dink davasını bozdu.

Terör örgütü yoktur dedi.

Milliyetçi hislerle öldürmüşler...

Üç-beş Trabzonlu genci bir daha yargılayın dedi. Memlekette kıyametin koptuğu, yüzbinlerce insanın yıllardır adalet arayışıyla sokaklarda yürüdüğü bu cinayetin ardından tutuklu sadece iki kişi var.

Vazgeçtim, detaylarını anlatamayacağım.

Sadece şunu biliniz ki bu milli mutabakat cinayetinde adalet diye kapısını çaldığımız tüm kurumlar beyaz bereli gibi davrandı.

Şimdi yeniden başlayacak olan davada da aynı umutsuzluğu taşıyoruz.

Ne demişlerdi?

Başbakan Erdoğan: "Dink davası Ankara'nın dehlizlerinde kaybolmaz. Altı dilde söylenen Sarı Gelin türküsünü, Şişli'de sıkılan bir kurşun susturamaz."

Bülent Arınç: "Hrant Dink'i öldürmeye karar vermiş, yönlendirilmiş, elinden ayağından tutulmuş. Yakalandıktan sonra fotoğrafı görün, Türk bayrağının önünde kahraman edasıyla pozlar. Bunların bir anlamı olmalı. Yani bu fotoğraf bile başlı başına bir örgüt, bir yönlendirme olduğunu gösteren bir delil."

Sadullah Ergin: "Bu ülkede, Taksim Meydanı'nda yapılmış olan provokasyonları hatırlayınız. Kahramanmaraş, Çorum, Sivas Madımak ve en son Danıştay saldırılarını hatırlayınız. Bütün bunların arkasında, Türkiye'nin kardeşliğini, barışını, huzurunu sabote etmek isteyenler ve yıllar yılı bir alışkanlık hâline gelmiş olan demokrasimizi kesintiye uğratma çabası içinde olanların, değişik karanlık odakların, karanlık emellerine hizmet edecek eylemlerinden bir tanesidir."

Çok haklılar değil mi?

Peki, ne yapacağız?

Kim ne yapacak?

Bizlerin yürümediği sokak, aşındırmadığımız devlet kapısı kalmadı.

Elinizden "üzülmek"ten başka bir şey gelmiyor mu?

Yapabileceğiniz herşey tükendi mi?

Olmadı mı?

Dava Ankara'nın karanlık dehlizlerinde kayıp mı oldu?

Gelin o zaman.

Bizler gibi sokaklara çıkın.

Çıkın ki samimiyetinize inanalım.

Hadi, dava yeniden başlıyor.

Hrant'ın katilleri nerede?

Katilleri siz saklamıyorsanız yanımızda durun.

Çağrı çok net:

"Müşamereyi bırakın, asıl sorumluları yargılayın!

Bir dava yeniden başlıyor.

Hrant Dink'in kamu görevlilerinin yardımıyla, yönlendirilmesiyle öldürüldüğü, ancak gerçek sorumluların hâlâ yargı önüne çıkmadığı dava.

Süreç malum.

Mahkeme bir örgüt bulamadı.

Bugün her şeyin yeniden başladığı gündür.

Bizler, 19 Ocak 2007'den beri, Hrant Dink cinayeti davasını takip eden, cinayetin tanıkları, mağdurları ve takipçileri olarak adalet nöbetimize devam etmek için bir kez daha buluşuyoruz.

17 Eylül 2013 Salı

Yer: İstanbul Adalet Sarayı,

C Kapısı, Çağlayan

Saat: 10.00"

Yedinci yıl oldu ve neredeyse hiçbir heyecan taşımıyoruz.

Ama inadımızı hiç kaybetmiyoruz.

Çünkü biliyoruz ki biz bitti demeden bu dava bitmez.

Siz "**bitti**" diyor musunuz?

Bize artık cevap verin.

Ve bunca yıl yaşattıklarınız için de hesap verin.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kan adaletle susar

Hayko Bağdat 17.09.2013

Hollywood filmlerini düşünün.

Korku filmlerini.

Bir aile o görkemli müstakil eve taşınır.

Her aile kadar sorunları olan, bir adam, bir kadın, iki güzel çocuk.

Büyük umutlarla taşınılır o eve.

Evdeki herkese iyi gelecektir orada yaşamak.

Çocuklar için bahçede salıncak, kaydırak, anneye o hep istediği mutfak, babaya ayrı bir çalışma odası.

Mutludurlar ve bizler bunun böyle gitmeyeceğini hisseder, endişelenmeye başlarız.

Bir şeyler olacaktır.

Olur da.

Evde onlara ait olmayan sesler duymaya başlarlar. Sesler, silik görüntüler, ufak tefek garip kazalar. Onların gündeminde olmayan yeni bir varlık o evde yaşamaya başladıklarında hayatlarına girmiştir artık.

Çocuklarını korkutur o ses.

Psikolojilerini bozar.

Panik ve endişe içinde işleri yoluna koymaya çalıştıkça sorun daha da büyür.

Kızarız o varlığa biz.

O masum insanların hayatlarını altüst etmiştir bile.

Ev yaşanmaz hâle gelmiştir ama artık ev orasıdır.

Filmin sonlarına doğru bir gelişme olur.

Ne bileyim, çekmece kendi kendine açılır.

Bir fotoğraf yere düşer.

Bir zulada bir defter bulunur.

Bir şey olur.

Anlarız.

Film boyunca kızdığımız o gaip gelen ses o evin eski sakinidir.

Öldürülmüştür.

Ve usulüne göre gömülmemiştir.

Adalet istemektedir.

Bir de mezar taşı.

Kalan bölümde evdeki hayaleti tutmaya başlarız.

Evdeki aile de öyle yapar.

Katili bulmaya çalışırlar.

Korkuları geçmemiştir ama başka çareleri yoktur.

O evin mağdur ruhunu sonsuzluğa yollamaya çalışacaklardır.

Adalet arayışının parçasıdırlar artık.

Katil cezasını bulmalıdır.

Kimse evinin bahçesinde bir mezar istemez.

Fakat zaten o beden o evin toprağında gömülüdür. Onlara düşen mezarın başına bir taş koymak ve arada bir dua etmektir.

Ermeni meselesi bu toprakların o sesidir işte.

Korkutan, ürperten, kızdıran bir sestir.

Evimizdeki huzuru kaçıırır, rahatsız eder.

Ona kızarız.

Yapacak bir şey yok, kan adaletle susar.

Siz bu satırları okurken bizler bugün yine mahkeme kapılarında olacağız.

O sesi bizlere duyurduğu için kızılan ve sonra katledilen **Hrant Dink**'in katillerini soracağız.

Cinayetin yedinci yılında **Yasin Hayal** ve **Ogün Samast**'tan başka tutuklu sanığın olmadığı, hiçbir kamu görevlisinin soruşturulmadığı, tüm taleplerimizin reddedildiği bunca badireden sonra müsamere tekrar başlayacak.

Hâlâ gücümüz var mı emin değilim.

Muhtemelen Dink Ailesi artık duruşmalara katılmayacak.

Muhtemelen dava tekrar eldeki üç beş Trabzonlu gencin etrafında dönüp duracak.

Duruşma günlerinde medya biraz ilgi gösterecek, zorda kalan siyasiler üzüntü beyan edecek, duruşma salonunun önünde günden güne eriyen kalabalıklar olacak.

Devlet, Hrant Abi'nin "**faili meçhuller katalogu**"ndaki sayfasını çevireceğini düşünecek, rahatlayacak.

Fakat sonra ocak ayı gelecek.

Aradan bunca yıl ve bunca başka felaketler geçirmiş olmamıza rağmen **AGOS**'un önündeki kalabalık onbinleri bulacak.

Memleketimizi huzura kavuşturacak o rahatsız edici sesi elimizden alanlara lanet edeceğiz.

Ölülerimizi usulüne göre gömeceğiz biz.

Katillerinden hesap soracağız.

Sonrasında evlerimizde çocuklarımızla mutlu yaşayabileceğiz ancak.

Kimse bahçesinde bir mezar istemez elbet.

Fakat zaten ölüler, üzerinde yaşam kurduğumuz toprağın altında yatıyor.

Artık ölülere değil katillere kızma zamanı gelmedi mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçeği söyleyeyim mi

Hayko Bağdat 21.09.2013

Durmadan "**Ermeni**" yazmak istemiyorum.

Hastalıklı bir hâl çünkü.

Hem yazanı hem okuyanı yoruyor gerçekten.

"**Başka şeyler de biliyorum hayatta**" diyesi geliyor insanın.

Başka şeyler.

Sıradan insan hâlleri.

Başka siyaset, başka hayat, başka gerçekler...

Bu günlerde yapamıyorum, mazur görün.

Hrant Dink cinayetinin duruşmaları başladı ve yorgun değilmiş gibi yapmalıyız yeniden.

Yeniden mahkeme kapılarına koşuşturmalıyız.

Dimdik edalarla ekranlara çıkıp adalet talep etmeliyiz.

Aradan yedi yıl geçmemiş gibi, bizlerle dalga geçilmemiş gibi, kendi hayatlarımızdan endişe etmiyormuşuz gibi ellerimizden alınan abimizin hatırasına dimdik sarılan güçlü sesler çıkarmalıyız.

Markar'ın tabiriyle "**Hakikat anlatıcısı**" olmalıyız.

Hakikat dediğiniz ne ola ki?

SKY360 kanalında, **Hilmi Hacaloğlu**'nun programına konuk olduk.

Ben, **Radikal** gazetesi muhabiri **İsmail Saymaz** ve iki konuk daha.

Yargıtay'ın bozduğu ve yeniden başlayan Dink cinayeti davasının detaylarını konuşacaktık.

Konuştuk.

Bu tarz programlarda iki ayrı görüş tartışır.

Bu cinayette iki ayrı görüş ne olabilir ki?

Devletin tüm kurumlarıyla parçası olduğu bu cinayetin iki ayrı tarafı var mı?

Varmış.

Senin polislerin, onun jandarması, diğèrinin istihbaratçısı varmış.

“Ermeni’yi vurdum” diye bağıarak koşan katile mani olacak kimse olmamış ama **“konjonktür”** gereğı bu cinayetten bugün mutsuz olanlar varmış.

Gerçeğı söyleyeyim mi?

Bu bir milli mutabakat cinayetidir.

Suskunluk yaşayacak bir şey yok, söyleyiniz.

Kendi kabilenizde katil var.

Hrant’ı katleden iklim bizim son toplamımızdır.

Alışkanlığımızdır.

Cinayetin yedinci yılında ortaya çıkan tablo kasabamızın sırrıdır.

Katil **“bizim çocuklar”**dır.

Onları anlamamız gerekir.

Milliyetçi veya muhafazakâr hassasiyetleri vardır onların.

Bu hassasiyet ile öldürebilirler.

Size gerçeğı söyleyeyim mi?

Yerin dibine batsın hassasiyetleriniz.

Ölen biziz.

Hassasiyet bizdedir.

Yorgunluk bizdedir.

Suskunluk sizdedir.

Kimileri katillerin kimileri maktullerin tarafından bakıyor hayata.

Kimileri **“hassas”** kimileri **“ölü”** artık bu topraklarda.

Kabilenizde katil var.

“Olmaz” deyiniz.

“Yeter” deyiniz.

Bize sorarsanız iki cümlemiz var.

Bundan bahsedebilir miyiz?

İsmail Saymaz bunu anlattığı için günlerdir ağır tehdit altında.

O büyük suskunluğun parçası olmayınız.

Söyleyiniz.

Bizi gerçek özgürleştirecekti ya?

Peki, şimdi neden çok daha büyük bir çaresizliğin ortasında hissediyoruz kendimizi?

Gerçeği söyleyeyim mi; hep birlikte kırmak için birleştığımız, üzüldüğümüz, ağıt yaktığımız çemberi her geçen gün, her geçen duruşmada daha da büyütüyorsunuz.

Hem de daha büyük bir suskunlukla.

Ama unutmayın ki sizler sustukça, görmezden geldikçe ne zalimin tek milletliği kalıyor ne de yaralar iyileşiyor.

Size gerçeği söyleyeyim mi.

Kabilenizde katil var!

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Haçlılar Müslümanlara karşı

Hayko Bağdat 24.09.2013

Başbakan Erdoğan bazı temaslar için gittiği Malatya'da "**Haçlı zihniyetleri 9. asırda kaldı**" diyen **Kemal Kılıçdaroğlu**'na oldukça sert konuştu:

"Sevsinler seni. Çanakkale'ye Haçlı zihniyeti geldi. 18 Mart 1915'te Gazi Mustafa Kemal, ordularımızla Haçlı zihniyetine karşı savaştı. Çünkü kimler geldi, kimler geldi o zaman. Ama bizde de kimler vardı? Şam'dan gelen kardeşlerimiz var, Afganistan'dan bileğindeki bileziğini gönderen hanım kardeşlerimiz vardı, Balkanlar'dan gelen kardeşlerimiz vardı. Bilir misiniz, onlar şu anda Çanakkale'de bizim kardeşlerimizle koyun koyuna yatıyorlar. Niye? Çünkü şehadet bunu gerektiriyordu. Kardeşlik bunu gerektiriyordu ve 18 Mart 1915'te Haçlı zihniyetini ordularımız Çanakkale'de ne yaptı, denize gömdü. Sen bunları önce bir öğren. Tarihten haberin yok. Bunları bir öğren. Sorsak Çanakkale'ye bugüne kadar kaç kere gittin, inanın daha bir kere bile belki de orada kabir ziyareti yapmamıştır."

Başbakan'ın bu söylemi sadece bir tarih bilgisi aktarımı değil, Suriye müdahalesine muhalefet edenlere verilmesi gereken bir ders niteliğindedir.

Burada müthiş bir tarihsel, politik ve sosyolojik analiz paylaşılmıştır!

İlk olarak Çanakkale'ye saldıran eli kanlı Haçlı orduları meselesine değinmekte fayda var.

Şüphesiz ki Birinci Dünya Savaşı bir din savaşıydı.

Göğsünde kırmızı Haç ile Fransız, İngiliz orduları mazlum Müslüman halklara acımasızca hücum etti.

Bunun karşısında bizler büyük İslam kumandanı **Hacı Otto Liman von Sanders** komutasında cihat ilan ederek vatanımızı savunduk.

İtilaf kuvvetlerinin ordusu içinde oldukça fazla Müslüman asker vardı fakat onun da bir açıklaması var.

Bizim bu Hristiyan Batı, halkların kanını emen, emperyalist ve sömürgeciydi.

Oysa Müslüman Osmanlı'nın o muazzam adil ve şefkatli devlet anlayışı sayesinde gönüllü olarak tebaası altında yaşayan halklar vardı ve Haçlılar bu halkların topraklarına göz dikmişti.

Bu yüzden de kandırılan Araplar falan ihanet etmiş bazıları karşı tarafa geçmişti.

Fakat biz, ancak bizim tarafta savaşıırken ölen Müslümanlara şehit diyebiliriz.

Karşı tarafa geçen Müslüman zevat otomatik olarak artık Haçlı sayıldı.

İşte nasıl ki tarihin bu kınılma ânında, o dönem çok revaçta olduğu hâlde, toplum savaş karşıtı olmadıysa bugün de Suriye'ye müdahale için muhalefet etmek ihanet ile eşdeğer.

Çünkü orada da 110.000 insan "**şehit**" oldu.

Dolayısıyla ABD, Fransa ve lütfederse İngiltere ile birlikte bu zulmü durdurmalıyız.

Çünkü emperyalizmin kan ve petrol içici vahşeti zaten Ortadoğu'yu yaşanmaz hâle getirdi.

100 yıl sonra bile Suriye'de Esad'ın, Mısır'da Sisi'nin ruhunda yaşayan "**Haçlı**" zihniyetini durdurmak, başta ABD ve bizim kaçınılmaz bir sorumluluğumuz olsa gerek.

Çünkü biz emperyalizme hep karşıyız.

Biz tarihte kimseyi sömürmedik.

Şimdi bizleri mumla arayan Şam, Kahire, Trablus şehirlerine bin selam ederiz.

İç politikada da sırtımız yere gelmez.

Çünkü biz tarihinden ders çıkaran, dindar ve kindar gençleriz.

Ve nasıl ki Çanakkale Savaşı'nda Türk, Kürt, Gürcü, Çerkes aynı cephede savaştıysak bugün de bu dirayeti gösterip fitnelere karşı çıkmayı iyi biliriz.

Kürt halkı da Çanakkale Savaşı'nın hatırı için anadilde eğitimden, özgürlük talebinden vazgeçer gider.

Onlar da zaten Kürt kökenli Müslüman kardeşlerimiz. Biraz da isyancı Zerdüşt var.

Yazıyı durduramıyorum.

Hayatımda yazdığım en anlamsız cümleleri art arda sıralamış olabilirim.

Kemalist resmî tarih anlayışı ile İslamcı fetihçilik sentezlenince ortaya çıkan böyle bir şey.

Milliyetçiliğe bulandırılmış ümmetçilik kafası hayatı böyle algılıyor.

Bu da bizim hem yeni dış politikamız hem de iç siyasetteki motivasyonumuz.

Hayırlı olsun.

haykobağdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir paketiniz var!

Hayko Bağdat 28.09.2013

Reel siyasete inanıyor musunuz?

Ülkedeki her kesimin hak, hukuk, özgürlük mücadelesinin kazanımlarına inanıyor musunuz?

Kendinizi daha müreffeh bir toplumda yaşayabilmek için verilen kavganın bir parçası olarak görüyor musunuz?

Cevabınız evet ise pazartesi günü açıklanacak olan “**demokratikleşme paketi**”nin sayenizde olduğuna emin olunuz.

Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağını biliniz.

Paket eksik, gedik veya yetersiz.

İleri, cesur veya mükemmel.

Kim ne derse desin, Kürtler bu coğrafyada yaşayan ve oldukça kalabalık nüfusu olan bir halktır.

Anadillerinde eğitim de alacaklar, yaşadıkları coğrafyada yerel yönetimlerden yaşamın her alanına kadar daha etkin ve katılımcı da olacaklar.

Siyasi tutuklamalarla tutsak edilmiş binlerce insan özgürlüğüne kavuşacak.

Yıllarca kültürlerine hakaret edilen Aleviler, ibadethane olan cemevlerinde özgür ve eşit olarak inançlarının gereğini yerine getirecekler.

Devletin karşısında diğer tüm inançlılar gibi saygınlıkla muamele görecekler.

Azınlıkların devlet tarafından gasp edilen malları iade edilecek.

İbadethanelerinin veya eğitim kurumlarının üzerindeki tüm baskılar son bulacak.

Çünkü bu toplum artık tüm kesimleriyle ortaklaşarak mücadele ediyor.

Hiçbir siyasi damar toplumdaki “**barış**” talebinden daha güçlü bir ses çıkaramıyor.

Devlet bugüne kadar kavga ettikleriyle uzlaşmak zorunda ve bunun için davranıyor.

Bu çizginin dışına her çıktığında sokaklarda karşısında tam olarak kim olduğunu tarif edemediği kalabalıklar görüyor.

Eski alışkanlıklarıyla, polisiye tedbirlerle bastırmaya çalıştıkları her haklı talep daha da büyüyor, kocaman oluyor, muktedirin kâbusuna dönüşüyor.

Bu mücadelelerin bir ucundan tutan herkes, pazartesi açıklanacak olan paketin belirleyicisidir.

Şimdiden “**şüpheli paket**” muamelesi yapıp fünye ile patlatmaya çalışanlara takılmayınız.

Kazanılan her hak geri dönüşü imkânsız olarak bizimdir.

Özgürlükler adına yetersiz olan her alanda mücadelenin devam edeceğini devlet de sokaklar da iyi biliyor.

Bu bilgi hepimize umut veriyor.

PAKETTEN TÜYOLAR

- Anadilde eğitim meselesinin Özel Okullar üzerinden bir ara formülle çözümlenmesi yüksek ihtimal. Seçimlerin yaklaşmasının ve milliyetçi taban baskısının en çok zorladığı konulardan birisi bu elbet.
- En önemli maddelerden biri “**Nefret Suçları**” düzenlemesi. Medeni dünyada etnik, dinsel, cinsel yönelim, azınlık hakları, engelliler gibi kesimlerin en büyük koruyucusu olarak addedilen bu kavramın layıkıyla yer alması hâlinde büyük bir kazanım elde edilmiş olacak.
- Yaşam tarzına müdahale meselesinin pakette yer alması yüksek ihtimal. Sanırım en ironik düzenleme bu olsa gerek.
- Ruhban okulu meselesinde tam bir netlik yok.

Patrikhanenin taleplerinin tam olarak karşılanması zor gibi gözüküyor. Hani dindar gençlik isteniyordu?

Açın okulu da biraz da Hristiyan gençler dindar olsun yahu.

GEÇİKMİŞ NOTLAR

- Eylül ayı içerisinde Londra merkezli **Centre for Turkey Studies and Development**’ın davetlisi olarak parlamento binasında “**Barış Süreci**” konulu bir panele katıldım. Diyarbakır eski milletvekili, dostum **Abdurrahman Kurt** ile beraber konuşmacı olduğumuz etkinlikte çok verimli istişarelerde bulunduk. Ağırlayan dostlara çok teşekkür.
 - Dünyanın en güzel insanı Avukat **Fethiye Çetin**’in “**Utanç Duyuyorum**” isimli kitabı yayımlandı.
- Dink cinayeti davasının tarihiye not düşülecek tüm detaylarını bulabileceğiniz kitabı alınız, arşivinizin en kıymetli yerinde saklayınız.
- **Tarih Vakfı**’nın **Global Diyalog**’un desteğiyle yürüttüğü “**Geçmişten günümüze azınlık okulları-sorunlar ve çözümler**” raporu açıklandı. Anadilde eğitimin bu kadar tartışıldığı bugünlerde hepimize ışık tutacak veriler içeriyor. Bir göz atınız.

Tabanın hassasiyetleri

Hayko Bağdat 03.10.2013

Paket için aşağı yukarı herşey konuşuldu.

Beklentileri kısmen karşılayan, eksikleri olan fakat pragmatik bir bakışla kimseye zarar vermeyecek, olmamasındansa varlığından fayda sağlayabileceğimiz düzenlemeler işte.

Küçümsemeden ve yetinmeden cebimize koyduk.

İlgimi çeken başka bir durum var.

Başbakan Erdoğan, paketin içeriğindeki maddeleri savunurken **toplumun hassasiyetlerinin** gözönüne alınarak dengelerin gözetildiğini ve bugünün şartlarında ancak bu kadar davranılabildiğini ima etti.

Hangi toplumun hassasiyetleri?

Evrensel hak, hukuk ve eşitlik adına atılacak adımlar kimlerin hassasiyetlerine zarar veriyor?

Şimdi **Kürtler Türklere eşit olursa, Türkçe dilinin imkânlarını aynen Kürtçe diline sağlarsak Türkler kendilerini tehdit edilmiş ve kötü mü hissedecekler?**

Alevilerin inançları aynen Sünnilerin inançları kadar devlet karşısında eşit ve saygın muamele görürse, cemevi cami veya kiliseden farksız hâle gelirse Sünniler infiale mi kapılacaklar?

Patrik Bartholomeos'a bütün dünyanın dediği gibi ekümenik dersek, din adamı ihtiyacı olan Hristiyanların okullarını açmalarına izin verirsek Müslümanların dinî hassasiyetlerini ayaklar altına mı almış olacağız?

Özgürlük ve eşitlik, hak ve adalet hangi tabanı rahatsız ediyor?

Bugün bir rahatsızlık varsa o da anadili üzerinde baskılar bulunan Kürtlerde değil mi?

En az Hristiyan'ın yaşadığı Müslüman ülkelerden biri olarak bu toprakların kadim halkları, Ermeniler, Rumlar, Süryaniler Müslümanlardan daha tedirgin değil mi?

Bunu tabanınıza anlatamadınız mı?

Fakat daha önce **Hrant Dink** cinayetinin etrafında dolaşan tüm devlet görevlilerini terfi ettirmenizi anlatabilmiştiniz!

Gezi olaylarında polislerin kafasına vura vura öldürdüğü **Ali İsmail Korkmaz** için "arkadaşları yapmıştır" diyen Eskişehir Valisi'ni görevde tutmanın gerekliliğine nasıl ikna ettiniz o tabanı?

Savaş uçağıyla kendi vatandaşlarını bombalamış ve hesap vermemiş bir devletin başında durmanın bu kadar kolay olduğunu hangi hassasiyetler üzerinden açıkladınız?

Özgürlükler gelirse yine darbe mi olacak?

Artık neyin hesabını yapıyorsunuz?

Başbakan'ın kucağa oturan, görünce utandığı kıyafetlerle gezen kadınlardan, iki kadeh de olsa içki içen herkesin ayyaşlığından, sokağa çıkan gençlerin çapulculuğundan, kemirgenliğinden bahsettiği zaman hassasiyet gösteren kesimleri anlamak için çaba gösteren yoktu.

Dolmabahçe'de tacize uğrayan başörtülü kadın meselesini uzun uzun konuştuk.

Bu konuda ben "**beyan esastır**" düsturuyla asla olayın gerçekliğini sorgulamam.

Peki, eylemlerde gözaltına alınan bir kadının "**polis elini bluzumdan içeri soktu**" beyanı niye hassasiyetlerimizi o kadar zorlamadı?

Bir daha yazayım, muhafazakar algılarla okuyun:

Polis, yolda bir kadının bluzundan içeri elini sokarak göğüslerine dokunmuş.

Bu toplumun hassasiyetleri hâlâ Türk, Müslüman, Sünni ve erkek mi?

Çaktırmadan ve onları üzmeden Kürtlere, Hristiyanlara, Alevilere haklarını el altından mı teslim ediyorsunuz?

Gidiniz ve tabanınızla konuşunuz.

Ağzınızdan düşürmediğiniz "**eski Türkiye**"nin suçlarını anlatınız.

Kendi işlediğiniz suçlar için bedel ödeyiniz.

Atomu parçalamıyoruz, tüm kesimlerin talepleri bellidir ve haklıdır.

Bunun azının önerildiği her düzenlemede aynı şeyleri konuşup duracağız.

Çoğunluğun hassasiyetleri hep cinayet işler.

Azınlığın hassasiyetlerinden hep ağıt ıtırız.

Bizlerle daha neyi konuşacaksınız?

haykobagdat@yahoo.com

TC

Hayko Bağdat 05.10.2013

"Oğlum İsmail, yine rahat durmuyorsun. Benim Ali İsmail ile ilgili söylemediğim bir sözü tekrar ısıtıp veriyorsun ki sana özel olarak telefonda bunu izah ettiğim halde her fırsatta alçaklıkla bunu tekrar ediyorsun.

Failler belirlendi, tutuklandı, yargılanıyor. Bunlardan pek memnun olmadın herhalde. Sana malzeme kalmadı derken, mahkeme bize bir soru soruyor. Biz de savcılık da kamu düzenini düşünerek yüzbinlerce insanın yaşadığı bu şehirde olay çıkmasını diye görüşümüzü yazıyoruz.

Bunlar her nasılsa yandaş avukatlarınız tarafından herhalde anında sizlere servis ediliyor. Kuşlar söyledi deme sakın inanmam! Neyse hiç önemli değil.

Zaten biz ne dersek diyelim siz vermek istediğinizi veriyorsunuz.

Siz bizim Ali ismail için çok üzöldüğümüze de inanmazsınız.

Demokratik tepkiye eyvallah ama amaçları kaos çıkarmak olanların fırsat beklediğı bir ortamda bu davanın başka yerde görölmesini istemek Eskişehir'e ve halkın yararına bir şey yapmak demektir.

Tabii ki takdir yargının.

Diğer konulara girmiyorum çünkü yargılama devam ediyor. Ama siz zaten hem savcı, hem hakim, hem avukatsınız.

Müebbet bile sizi kesmez. Bir daha aynı şekilde yorum yaparak bu konuyu işlersen sen adi ve şerefsizsin.

Yerin altı da var unutma, eninde sonunda orada görüşeceğiz."

(Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna'dan Gazeteci İsmail Saymaz'a mail - 2 Ekim 2013)

"Kendisi Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ilk kadın savaş pilotu olarak Türk havacılığının onursal bir ismidir.

Sabiha Gökçen aynı zamanda Atatürk'ün Türk kadınının Türk toplumu içinde bulunmasını istediğı yeri gösteren değerli ve akılcı bir sembolüdür.

Böyle bir sembolü amacı ne olursa olsun tartışmaya açmak milli bütönlüğe ve toplumsal barışa katkısı olmayan bir yaklaşımdır.

Bir iddiayı, milli duygu ve değerleri de kötüye kullanarak bu şekilde yayımlamanın habercilik olarak nitelendirilmesini kabul etmek mümkün değildir.

Ulusal birlik ve beraberliğimizin en güçlü olması gereken bu dönemde milli birlik ve beraberliğimize ve milli değerlerimize yönelik bu tip yayımların ne amaçla yapıldığı Türk toplumunun büyük bir kesimince artık anlaşılmakta ve endişe ile izlenmektedir."

(Genelkurmay Başkanlığı'ndan Hrant Dink için açıklama - 2004)

"Birçok derneklerimiz özgürlük yok diyorlar ya... Milleti arkadan hançerleme, iftira etme özgürlüğü var. Özerk kuruluşları da göreve davet ediyoruz. Hükümet olarak yetkimiz olsaydı, gereğini yapardık...

Bu millete küfretme, bu milletin nüfus cüzdanını taşıyanların aleyhte propaganda yapma, ihanet etme dönemini artık kapatmak lazım..."

(Cemil Çiçek'ten Hrant Dink'e ithafen - 2005)

"Hrant bey, siz tecrübeli bir gazetecisiniz.

Daha dikkatli haber yapmanız gerekmez mi? Sonra böyle haberlere ne gerek var.

Bakın ortalık nasıl allak bullak oldu. Hayır biz sizi biliyoruz ama sokaktaki adam ne bilsin.

Bu tür haberleri başka bir niyetli sanabilirler. Bu tür haberlere daha dikkat etmek gerekmez mi. Sizin yazdığınız bazı yazılardan her ne kadar üslubunuza katılmasak da niyetinizin kötü olmadığını anlayabiliyoruz.

Ancak herkes bunu böyle anlamayabilir.

Ve toplumun tepkisini üzerinize çekebilirsiniz."

(İstanbul Valiliği'nde Vali yardımcısının odasında iki MİT mensubunun Hrant Dink'e sözleri - 2006)

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benim savaş esiri kardeşlerim

Hayko Bağdat 08.10.2013

Erdoğan, **Adana** gezisinin ikinci gününde **Kozan** ve **Ceyhan** ilçelerinde konuştu, '**Demokrasi Paketi**'ni eleştiren muhalefete yüklendi:

"Dediler ki Ruhban Okulu niye açılmıyor. Ben de onlara diyorum ki, Ruhban Okulu'nu açmak mesele değil. Peki, şimdi soruyorum; Batı Trakya'da benim 150 bin vatandaşım var. Onların baş müftüsünü sen niye tayin ediyorsun da, oradaki benim soydaşlarıma onu seçme hakkı vermiyorsun? '**Yapacağız**' dediler, 10 yıldır hâlâ yapacaklar. Atina'da iki tane tarihi camimiz var, yıkılmış. '**Bu camilerimizi müsaade edin biz yapalım**' dedik. '**Tamam yapacaksınız**' dediler. Hâlâ müsaade edecekler. (...)

Yetimhaneyi verdik. Şu âna kadar Rumların, Musevilerin, Ermenilerin, 2,5 milyar liralık gayrimenkullerini iade ettik. Biz bunları da yaptık. Niye? Dedik ki bu onların hakkıdır. Bugüne kadar bir yanlışlık oldu. Bu yanlış da biz düzeltelim. Zira bizim tarihimizde müslümin de gayrimüslimin de hakkını korumak, devletin görevidir. Biz bunu yaptık."

Okuyunca hak vermemek elde değil.

Demek ki **Yunanistan** denen ceberut ülke oradaki vatandaş/ soydaşlarımızın inanç özgürlüklerine müdahale ediyor, ibadethanelerin üzerinde baskı kuruyor, dinsel ve etnik milliyetçilik üzerinden politika geliştiriyor.

Oysa biz burada "**onlar**"ın haklarını gözetiyoruz hatta bilmem ne kadarlık gasp edilmiş mallarını da iade ettik.

Peki ama bir şey soracağım:

Onlar kim, biz kimiz?

Yunanistan'da bahsedilen 150.000 nüfus bizim vatandaşımız mı, soydaşımız mı?

Onlar Yunanistan vatandaşı olduğuna göre, dil srmesine takılmazsak sanırım onlar bizim soydaşımız.

Peki, bizim ülkedeki "**onlar**" kim oluyor?

Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan, devletin dinsel ve etnik körlüğü ile güvence altında yaşayan eşit, onurlu yurttaşlarımız.

Herkes gibi mecburi askerlik yaptırdığımız, vergi aldığımız, devletin imknlarından eşit faydalanmak durumunda olan sıradan insanlar.

Peki, bu vatandaşların Ruhban Okulu talebini karşılamak, tarihten kalmış bazı Kemalist diplomatların ne sürdüğü bürokratik maniler sebebiyle mi mümkün olmuyor?

Erdoğan "**Ruhban Okulunu açmak mesele değil**" dediğine göre hayır.

Anlaşıldı o vakit.

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan bazı insanlar, dinsel ve etnik farklılıklarından dolayı bu ülkede savaş esiridir.

Kaderleri bir başka ülkenin bizim soydaşlarımız olan kendi yurttaşlarına reva gördüğü muameleye bağlıdır. O başka ülke diyelim ki faşızan bir yönetim tarafından ele geçirilirse bu ülkede yaşayan "**onlar**" elimizdeki en büyük kozdur.

Bu ülkenin soydaşları sadece "**Türk**"tür.

Mesela **Rojava**'da yaşayan Kürtler bizim soydaşlarımız değildir.

Onlara karşı katliamlarda bulunan "**El Nusra**" rgt de bizim "**din kardeşimiz**"dir.

Dış politikamızda Türk ve Sünni Müslüman kimliğimiz ne çıkar.

İç politikada da bu aynen tezahür eder.

Kısaca bu lke Türk ve Müslüman'dır ve içimizde yaşayan "**onlar**" bizlerin merhametine ve dış politik gelişmelere göre muamele grrlr.

Haksızlık ettiğimi düşünen var mı?

O zaman savaş esirleri hakkında düzenlenen uluslararası hukuk devreye girsin.

Görüş günlerimiz, havalandırma ve telefon kullanma hakkımız tespit edilsin, haftada iki kez yemeklerimizde et olsun, koğuş aramaları azaltılsın.

Bizler de sınırlarımızı bilelim.

Bu açıklava cezaevinde sınırları aşınca direkt vuruyorlar, vuranları da kahraman ilan ediyorlar.

Kimseyi beleş yere kahraman etmeyelim.

Elimizden ancak bu gelir.

Kul hakkını da ahrette sorarız artık.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bağzı siyasetçiler hakkında

Hayko Bağdat 09.10.2013

Yazı konusu düşünürken bazen aklıma kimi siyasilerin eylemleri, söylemleri takılıp duruyor. Genelde bir köşeyi dolduracak kadar kanaat yazamayacağımdan vazgeçip duruyorum. Ben de hepsini bir yazıya toplarım o vakit.

» HÜSEYİN ÇELİK

Malum gündemin en tartışmalı cümlesini kurdu. Üstelik de bunu benim de savunduğum kamuda başörtüsünün serbest bırakıldığı düzenleme ile eş zamanlı yaptı.

"Bir hanım, aşırı dekolte ile bir yere giderse kabul edilebilir mi? Dün merkez medyadan bir kanalda, bir yarışma programı vardı. Bir baktım, sunucu öyle bir kıyafet giymiş ki olmaz böyle kardeşim. 'Public' yani umuma açık yayın yapan televizyonlarda kıyafet seçiminin bir hassasiyeti vardır. Kimsenin kıyafetine karıştığımız yok. Aşırı bir gece kıyafetiyle gelip çok seyredilen bir televizyonda sunuculuk yapabilir misin? Bu hoş karşılanır mı? Dünyanın hiçbir yerinde bu hoş karşılanmaz. Hollywood'da bile dozu kaçırdın mı, bu olmadı çok uçuk derler."

Hüseyin Bey kıvrak zekâsı ve hitabet kabiliyeti ile tanınan bir siyasetçi. Fakat ya Hollywood filmi izlemiyor, ya da elindeki kumanda ile kanal değiştirebileceğini unutmuş olmalı.

Bahsedilen sunucunun işten kovulduğunu da hesaba katacak olursak feci bir durum.

Hüseyin Bey, kadının kıyafetinden size ne?

» EGEMEN BAĞIŞ

Kabinede tam olarak ne iş yaptığını pek anlayamadığım bir bakan. Bizim gazetenin azınlık vakıf mülklerinin ne kadarının iade edildiğini sorguladığı haberinden sonra bazı vakıf yöneticilerini arayıp fırçaladığını biliyorum.

Arada bizi üyesi yapmaya çalıştığı Avrupa Birliği'ni de fırçalamaya çalışması manidar. Fakat sanırım AKP'de bir tane '**Kasımpaşalı**' varken bu konuma ikinci bir talip biraz taklit duruyor. Artık gülümsetmiyor bile.

» SELAHATTİN DEMİRTAŞ

İstifa edeceği haberleri ile gündeme geldi. Hayatımda yaşıtılarım içinde en kıskandığım siyasetçilerden biri.

Asla eğilip bükülmüyor. Genç yaşına rağmen siyaset dünyasındaki kurtlar sofrasında inanılmaz bir mücadele veriyor. Kimseyi kızdırmıyor çünkü hep haklı. Tabandan gelmesinin gücü hep hissediliyor. Kürt halkının gurur duyduğu evlatlarından birisi. Umarım hep siyasette kalır.

» MEHMET METİNER

Kurduğu cümle şöyle:

"Ama Dev-Sol'un merkezi de olmamalı cemevleri. Dev-Sol'un terör örgütlerinin de merkezi olmamalı."

Bu cümleye takla attırıp camiler için kullanılsa infial olur.

Züccaciye dükkânına girmiş bir fil gibi.

Şamil Tayyar ile beraber AKP'nin en sevimsizleri yarışmasında gösterdiği performans takdire şayan. Evlat olsa sevilmez cinsinden.

» MUSTAFA SARIGÜL

Beğenin beğenmeyin "**Çare Sarigül**" sloganını küçümseyemezsiniz. Her zaman bir alternatif olarak güçlü. Fakat bu seçim döneminde de davranmazsa **Yılmaz Vural**'in Fenerbahçe'yi çalıştırma ihtimalinin karşılığı gibi algılanmaya başlayacak.

Bu arada Yılmaz Hoca Fenerbahçe'yi çalıştırmalı artık.

» OKTAY VURAL

Meclis'e vuvuzella getirip üflediğinden beri sıkı takipçisiyim. Bir MHP'li vekili sempatik bulmam kendi siyasi geçmişimde çok vuku bulmasa da kendimi durduramıyorum.

Bir şaka olarak kaldığı sürece kendisinden memnunuz.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mustafa Kemal'in nesiyiz

Hayko Bağdat 12.10.2013

 Mustafa Kemal'in nesiyiz "İlkokullarda, **Andımız**'ın kaldırılmasına tepki göstermek amacıyla **Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi** öğrenci ve öğretim üyeleri ders öncesi Andımız'ı okuyarak karara tepki gösterdi.

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri, Tıp Fakültesi önünde Andımız'ın kaldırılmasını protesto için eylem yaptı. Bir grup tıp öğrencisi, 'Mustafa Kemal'in Doktorlarıyız' diye sloganlar atarak bir basın açıklamasında bulundu. Basın açıklamasında, 'Demokrasinin doğasında bulunan çoksesliliği, amacı yükselmek ve ileri gitmek olan dürüst, çalışkan gençliğimizi hazmedememektedirler. Bunun en son örneği de andımızın kaldırılmasıdır' denildi. Öğrenciler, daha sonra Andımızı okuyarak ders başı yaptı." (Kaynak: İHA)

Kaç yıl önceydi hatırlamıyorum.

Türkiye'de çalışan bir Alman, bir 10 Kasım sabahı arabasıyla Taksim civarında trafiğe takılmış.

Saatler 09:00 civarını gösterdiği esnada tüm şehirde acı acı öten siren seslerini duyunca deprem veya hava saldırısı olduğunu zannederek hemen arabasının kontağını kapatıp dışarıya fırlamış.

Sarsıntı veya uçak sesi yokmuş fakat çevredeki herkesin aynı şekilde arabasından çıktığını görüp doğru davrandığını düşünmüş.

Tek fark Alman panikle sağa sola koştururken çevredeki diğer insanlar sabit durarak donuk bakışlarla esas duruşa geçmişler.

Bizim Alman Türkçe de bilmediğinden kolundan tuttuğu herkese kendi dilinde ne yapması gerektiğini sormuş.

Cevap alamamış.

Bilimkurgu filminden bir sahne gibi, herkesin bilinmeyen bir güç tarafından ele geçirildiğini düşünmüş olmalı.

Türk dostları olayın gerçeğini sonradan anlatmaya çalışmışlar.

Fakat ne yaptılarsa başaramamışlar.

Kemalizm'in hepimize işaret ettiği "**muasır medeniyetler seviyesi**"nin, "**Batı ilericaliği**"nin yukarıda alıntılandığım haberi de pek anlayabileceğini düşünüyorum açıkçası.

Bir grup akademisyen ve tıp öğrencisinin, yedi yaşında çocukların her sabah ideolojik bir yemin etmesi için eylem yaptığını, o örnek aldığımız medeni dünyaya nasıl açıklayabiliriz ki?

"**Türk**" kavramının, 90 yıllık resmî ideolojinin mevcut sabıkalarına rağmen ülkede yaşayan tüm etnisiteleri kapsadığını ve hepimizin varlığımızı Türk varlığına armağan etmemiz gerektiğini savunan doktorlar var bu ülkede.

Bu arkadaşların bir doktora muayene olmaları gerekmez mi?

Mustafa Kemal'in askerleri, doktorları, akademisyenleri, gazetecileri olması beni çok enterese etmiyor elbet.

Peki, mesela ben Mustafa Kemal'in nesiyim?

Beni hangi yemin metnine ikna edebilirler?

Hepimizin ortak bir yemin metni olabilir mi?

Niye yemin edip duruyor çocuklar?

Ne hakla başkalarının çocuklarına yemin ettirme cesareti buluyorlar?

Çağdaş, ileri, muasır oldukları için mi?

Allahtan bu rezillik sona erdi de bu konudaki son yazıları yazıyoruz.

Fakat bir şeyi de görmüş oluyoruz.

Beni her milletten doktorlara emanet edebilirsiniz.

Ama mümkünse asla bu meczupların eline bırakmayınız.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Deli Ali

Hayko Bağdat 15.10.2013

 Deli Ali Bayram günüdür, siyaset, eleştiri, büyük laf etme zamanı değil.

Bu köşeden arada sırada bazı anekdotlar anlattığım oluyor.

Bugünkü kahramanımız **Kınalıadalı "Deli Ali"**.

Ali Abi Kınalıada'dan İstanbul'a hiç inmeyenlerden.

Bostancı'ya 15, Kabataş'a 45 dk. mesafede yaşayıp tüm hayatını oralara gitmeden geçirdi.

Çocukluğumuzda Ali Abi'nin oturduğu masayı çevreleyip ona ahret sorular sormanın lüksü büyük keyifti.

Asla saygısızlık etmezdik.

Ama soruların cevapları ile çaktırmadan eğlendiğimizi itiraf etmeliyim.

Örneğin **"Ali Abi Hayko ne demek"** diye sormayıverin.

"Karlı dağların tepelerinde yaşayan ateşli ejderhaların kanat çırparken göğsüne çarpan rüzgârın bıraktığı nemdir" cevabını almanız sürpriz olmazdı.

Ada'nın eskicisinin kardeşiydi ve eskici deposu emrine amade olduğundan zengin bir gardırop sahibiydi.

Değişik paltolar, kaşkoller, şapkalar, pantolonlar giyerdi. Seçimleri uyumlu değildi ama bir tarzı vardı.

Atatürk'ün arkadaşı ve onun atının bakıcısı olduğunu herkese öğretmişti.

Paşa'nın sağlığı sorulduğunda iyi olduğunu müjdeler, selamını iletmeyi ihmal etmezdi.

Ağaçlara bağlanan ipler ve çöp tenekeleri ile sorunu vardı.

Gece devriye gezer, tornavida ile ağaçları çevreleyen metal kutuları ve aparatlarını söker atardı.

Ağaçlar bunalıyormuş.

Bütün bunları bilen bilir fakat Deli Ali'nin asıl numarasını dünya âlem bilirdi.

Denizin tuzunun biteceğinden endişe ediyordu.

Ali Abi'ye elden para verilmeyeceği bilgisinin Ada'da bu kadar yaygın olmasının da sebebi buydu.

Eline geçen bütün para ile bakkal **Hristo**'dan paket paket **'Billur Tuz'** alırdı.

Sonra paketi açmadan koşup bütün gücüyle denize fırlatıyordu.

Ada ahalisi bir süre peşinden koşup denize tuzu atmasına, bakkalları tembihleyip ona tuz satılmasına mani olmaya çalıştıysa da ortak akıl üstün geldi: **"Ali'ye niye mani oluyoruz ki?"**

Ona sonradan hiç karışılmadı.

Denizin tuzunun bitmesine engel olmak, fırtınalı kış gecelerinde, yollarda bağıra çağıra neşeli türküler okumak, ağaçların canının sıkılmamasını sağlamak, Paşa'nın atına bakmak ve bilinmeyen sorulara iddialı cevaplar vermek dışında ne garipliği vardı ki onun?

Hep Ada'da yaşayan bir insanın daha gerçek ne görevleri olabilirdi ki?

Yakın zamanda kaybettik Ali Abi'yi.

Balıkçı limanından yıllar sonra çıkarılan bir paket açılmamış eski ambalaj **'Billur Tuz'** paketi de bende hatıra kaldı.

Bayramdır.

Tüm bayramlar tüm çocuklarındır.

Hepimize iyi bayramlar.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emre Uslu ne istiyor

Hayko Bağdat 18.10.2013

Taraf gazetesini yayın hayatına başladığından beri takip ediyorum.

Pek çok arkadaşım bu köşelerde yazdı, yazıyor, ayrılanlar oldu, yenileri geldi, şimdi ben de bu ailede yer alıyorum.

Gazetenin en önemli özelliği her şartta yazarlarına merkez medyadan çok daha fazla özgürlük tanıması ve kimseye ebedi bir düşmanlık taşımadan demokrasi mücadelesinden yana saf tutması oldu.

Taraf, barışı ve demokrasiyi savunmaktan hiçbir kritik anda vazgeçmedi ve bundan sonra da vazgeçmeyeceğine eminim.

Bugün de herkesin arkasında bir bagaj taşıdığı bu iklimde *Taraf*'ın asıl misyonu bu değerler etrafında direnmektir elbette.

Bu saiklerle Cumhuriyet tarihinin en önemli ve hâliyle en hassas adımlarından biri olan "**Barış süreci**"nin başarıya ulaşması için gereken sorumluluk gazetemizin de boynunun borcudur.

Sürecin hakkaniyetle yürütülmesi ve tarafların üstlerine düşenleri gerçekleştirmesi için tüm eleştiri ve öneriler eli kalem tutan herkesin görevi elbet.

Fakat daha sürecin adının anılmaya başlandığı ilk anlardan itibaren **Emre Uslu**'nun takındığı tavır açıkçası benim canımı çok sıkıyor.

Kısaca "*Hükümet Kürtler için adımlar atsın ama PKK ile bilinen yöntemlerle mücadeleye devam etsin. PKK ateşkese mecbur olduğu için bizleri oyalamak adına bu işe girdi. Hepimiz aslında salak olduğumuz için bu süreç denen dönemde PKK'nin taktiklerini göremiyoruz. MİT Müsteşarı Hakan Fidan da bu ülkenin başına gelen en büyük felakettir*" olarak özetlenebilecek yorumlarını okuyup duruyoruz.

Uslu, geleneksel '**devlet adamı**' reflekslerine benzer bir üslupla, kendisinin taşıdığı korkulara teslim olmamızı ve yukarıda bahsettiğim şer odaklarına kanmamamızı öneriyor.

"**Kürtler için adım atılsın ama PKK ile savaşılsın**" nasıl bir mantığın ürünüdür?

"**Özel okullarda Kürtçe öğrenin ama dağlarda sizin çocuklarınızı öldürmeye devam edeceğiz**" diye bir barış önerisi mi olur?

30 yıldır savaşan tarafların masaya oturmasından ve silahsız bir çözümü zikretmelerinden daha makul bir beklentisi olan var mı?

Bugün Kürt siyasi hareketi son seçimlerde 2.592.000 oy almış, yüzden fazla belediye başkanlığı kazanmış, 36 vekil ile Meclis'te grubu bulunan bir yapı iken ve bu yapı çözüm için Öcalan'ı işaret ederken devletin bu realist teklifi değerlendirmesinin nesine karşıyız?

Bir ülkede bu kadar "**terörist**" olabilir mi?

Uslu, PKK başka Kürt tabanı başka mı zannediyor?

Barışan tarafları AKP veya PKK olduğu için tukaka ilan etme alışkanlığının moda olduğu bugünlerde AKP veya PKK'nin savaşan hâlini daha mı çok seviyoruz?

Açıkçası "**ben demiştim**" hastalığından mustarip yazarların kötü haberlere daha çok kulak kabarttığına takılmadan, barış için oturulan masadan kimse kalkmadığı sürece umudumu yitirmeyeceğim.

Milyonlarca insanın barış beklentisi var.

Barışı savunmaktan daha güçlü sesi çıkan hiçbir siyasi damarın bulunmadığı günler yaşıyoruz.

Gözümüzün içine baka baka bu barış için çaba göstereceğini vadedenler ortalık yerededir.

Kürt halkının talepleri somut olarak bellidir.

Uslu'nun sürekli bir öğretmen edası ile "**bir devlet nasıl hareket etmeli**" sorusuna cevap aramasının memlekete pek faydalı olacağını düşünmüyorum.

Çünkü bu köşeleri kullananlar "**devlet**" değil gazetecidir.

Asli görevimiz de "**insanlar nasıl daha özgür ve mutlu yaşar**" sorusuna cevap aramaktır.

Ben barış istiyorum.

Bunun için karşımda duran en ufak bir ihtimale dahi dört elle sarılıyorum, mücadele ediyorum.

Peki, komşu köşeden Emre Uslu bazı bürokratların yerinden olması dışında tam olarak ne istiyor?

Vallahi bilmiyorum.

*

Not. Bu sabah *Taraf*'ı elime aldığımda **Emre Uslu**'nun babasının vefat ettiğini öğrendim. Allah'tan rahmet dilerim. Emre Uslu ve ailesinin başı sağolsun.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nasıl bir Taraf

Hayko Bağdat 19.10.2013

Dünkü yazımda **Emre Uslu** üzerinden tariflemeye çalıştığım meseleye devam etmek istiyorum.

Hepimiz kabul etmeliyiz ki siyasette ve medyada kartlar bir kez daha dağıtılıyor.

Düne kadar safları belli olan kurumlar, kişiler ve medya artık yaşadığımız hızlı değişim içinde bocalıyor.

Etik olan ile reel politik olan arasında seçim yapmak gittikçe zorlaşıyor.

İktidarın özellikle Gezi sürecinde yaşadığı ilk ciddi toplumsal muhalefet karşısında panikleyerek hemen "**155 polis imdat**" hattını araması ve ardından güvenlik tedbirleri ile cadı avı başlatması siyaset dediğimiz köşe kapmaca oyununda herkesi savurdu.

Yaşadığımız sertlik, bir tarafta **Akit** bir tarafta **Sözcü** gazetesinin temsil ettiği (bence birbirlerinin amcaoğlu olan) düzeye yaklaşmanın çok da sorun edilmediği ve fikir diye pazarlandığı hâle getirdi hepimizi.

İktidara yakın gazeteler bir süre öncesine kadar pek çok liberal, sol yazar ile aynı çatı altında bulunmayı, iktidara yöneltilen eleştirilerin de basıldığı mecralar olabilmeyi başarabiliyordu.

Oysa bugün **Mehmet Ali Alabora**'yı günlerce hedef göstermeye, Eskişehir Valisi'nin tehdit ettiği meslektaşları **İsmail Saymaz**'a sahip çıkmak yerine Saymaz'ı suçlu göstermeye ve hatta İstanbul trafiğinin müsebbibinin Gezi eylemcileri olduğunu savunmaya varan yayıncılık anlayışına nasıl geldiler?

Sokak ortasında polisin insanları döverek öldürdüğüünün haberini görmezden gelebilen yayın organlarına nasıl güven duyabiliriz?

Diğer taraftan iktidara muhalefet diye darbeseverlik, ırkçılık ve islamofobik bir gelenek ile başta Kürt ve Ermeni düşmanlığını şiar edinmiş yayın organlarının Gezi olaylarının sansürlenmesi vesilesiyle kendilerine yol bulup ortalığa çıkmasına ve itibar görmesine nasıl sevineyim?

Bir gazete hiçbir siyasi partiye bu kadar dost veya bu kadar düşman olmamalıdır.

Bugün medyadaki bu rezilliğin günahı, geçtiği gazeteye göre kalem oynatan yazarların ilkesizliği bir yana, bu iklimi yaratanların alnına yazılacak.

Fakat hâl budur.

Dolayısıyla bu hâl içerisinde işini yapmaya devam etmek için çabalamak elzemdir.

Taraf, böylesi bir dönemde çok önemli bir ihtiyacı karşılayacak bir geleneğe sahiptir.

Medyada özgür fikrin tartışılabileceği ender mecralardan birisi olmayı sürdürebilmek için sahip olduğu marka değerini ve bilgiyi kullanması yeterlidir.

Bu gazete kimseye kronik ve hastalıklı bir sevgi veya nefret besleyemez.

Adalet, barış, demokrasi, insan hakları ve eşitlik adına verilen her mücadele veya atılan her olumlu adım **Taraf**'ın birinci manşeti olmayı hak eder.

Bunun aktörlerine "**kimlik**" sorulmaz.

Aynı şekilde yukarıda yazılı değerlere karşı eylemi olanlar "**babamın oğlu olsa tanımam**" düsturuyla manşetteki yerini alır.

Samimi olarak söyleyin, bugün medyada gönül rahatlığı ile bunu vaat edebilecek kaç yayın organı var?

Haftada iki gün köşe yazdığım bir gazetenin adına böylesine konuşmak haddim mi pek emin değilim.

Fakat artık iyi dostlarım hâline gelen, bu gazeteyi her gün yayına hazırlayan emektarlarının niyetine şahidim.

Medyanın içinde bulunduğu böylesi bir dönemde bu niyetin bu özgürlük ortamı ile birleştiğinde ortaya çıkacak sonuç hepimize iyi gelecektir.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hakan Fidan, Mustafa Sarıgül, Sırrı Süreyya Önder

Hayko Bağdat 22.10.2013

Gözümüzün önünde gizliymiş gibi yaşanan fakat alenen bilinen gerçekler duruyor.

Siyaset kulislerinden haber diye taşınan çok özel bilgiler mahalle kahvehanelerinde pişpirik oynayan insanların zıncı diye anlatabileceği kadar aşıkârken siyasilerde hâlâ bir havalara sormayın gitsin.

Kral çıplak diye bağırması geliyor insanın.

Bu hâllerin bazılarını bir bakalım:

HAKAN FİDAN MESELESİ

Bir ülkede MİT müsteşarının kimliği niçin bu kadar çok tartışılır?

Bir gazeteci hangi saiklerle istihbarat kurumunun başındaki bürokratin değişmesini ister?

Bana soracak olsanız her daim “**kurumun kendisine**” yöneltebileceğim eleştirilerim var elbet.

Hrant Dink, MİT tarafından uyarıldığı/ tehdit edildiği bir sürecin arkasından tüm ilgili devlet kurumlarının bilgisi dâhilinde katledildi ve bunun hesabı verilmedi.

Dink ile o görüşmeyi yapan görevlilerin emri kimden aldığı, cinayetin öncesi ve sonrasında MİT’in elindeki bilgileri niçin paylaşmadığı, Başbakanlığın o görevlilerin sorgulanması için gereken izni zaman aşımı dolduktan sonra vermesi yeterince skandaldır.

Roboski’de 34 sivilin bombalanarak öldürülmesi hakkında MİT’in sorumluluğu sorgulanmadı ve bedel ödeyen var mı bilmiyoruz.

Gezi olaylarında Başbakan’ın hedef gösterdiği kesimlerin ve hükümetin gaddar tavrının arkasında MİT’in yönlendirmelerinin ölçüsü de merak konusudur.

Fakat MİT müsteşarı Öcalan ile “**barış süreci**”nde sağlıklı bir ilişki kuruyor diye çingar çıkaracak değilim. Başka ülke istihbaratlarının propaganda yöntemlerine teslim olacak değilim.

Gülen Cemaati’nin benimle aynı sebeplerle MİT kurumunu eleştirdiğini düşünmüyorum.

Güç dengeleri içerisinde Cemaat’in istediği başka bir ismin benim için daha hayırlı sonuçlar doğuracağına niye ikna olayım?

Egemen güçlerin dengeleri arasında taraf tutmak ve nemalanmak için değil, hak, hukuk ve adalet adına sözünüz varsa söyleyiniz.

Gerisi angajmandır ve kimlerin hangi yapılara angaje olduğunu oldukça net algılayabiliyoruz çok şükür.

MUSTAFA SARIGÜL MESELESİ

CHP’nin İstanbul’da en çok oy potansiyeli olan ihtimalidir.

Tüm muhalefetin artık “**kazanmak**” için çabaladığı, demokrasi dışı güçlerden medet ummaktansa oyunu kuralına göre oynamaya heves ettiği bir dönemde **Sarıgül**’ün adaylığı niye hâlâ netleşmedi?

Çünkü Sarıgül ve ekibi, İstanbul'u kazanırsa büyük ihtimalle CHP'nin başına geçecek.

Eee?

Başarı ihtimali daha kuvvetli, üstelik CHP'nin öz evladı olan bir ekibin önünün kendi partisi tarafından kesilmesinin açıklaması var mı?

Türkiye'nin kaynayan en büyük kazanı CHP olduğu için var.

Ülkeyi yönetmektense partiyi yönetmenin her daim geçer akçe olduğu bir geleneğin kırılması kolay olmuyor.

Ama hayat insana öğretiyor.

Sarıgül'süz kaybedilecek bir seçimin sonucunda ortada bugünkü yönetim falan kalmaz.

Karşılarında bu kadar güçlü bir AKP varken Sarıgül'ü aday göstermesinler de görelim.

SIRRI SÜREYYA MESELESİ

Kürt siyasi hareketiyle demokrasi güçleri hiçbir dönemde bu denli bütünleşmedi.

Daha önceki denemelerde çoğunlukla etki alanı kısıtlı bir sonuç alınmış olsa da bu kez umutlu olmamak için hiçbir sebep yok.

Eğer **Sırrı Süreyya** adaylığa talipse (ki öyle olduğunu düşünüyorum) HDK'nın adayı olması kesin görünüyor. CHP'nin kendi güçlü adaylarına üvey evlat muamelesi yaparken Sırrı Süreyya'nın adaylığının oyları böleceği korkusunu taşıması eski siyasettir.

İstanbul kaybedilebilir.

Fakat Sırrı Süreyya'nın alacağı yüksek oy oranı, onurlu ve kişilikli bir siyasetin müjdecisi olur.

Sırrı Süreyya aday olmazsa HDK'nın savunduğu siyasi damar da gidip CHP'ye oy filan vermez.

Kürtlerin tabanı CHP'ye asla oy vermez.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

R. Tayyip Erdoğan Rum, Hüseyin Çelik Kürt, Abdullah Gül Ermeni

Hayko Bağdat 25.10.2013

Siyaset arenasında rakiplerinin kökenine atıfta bulunmak uzun süredir moda oldu.

Erdoğan'a, Kılıçdaroğlu'na, Gül'e ve daha pek çok siyasiye bu anlayış ile vekillerden yazarlara varana kadar değişik kesimlerden "**itham**"larda bulunuldu, haklarında kitaplar yazıldı.

Fakat MHP lideri **Bahçeli**'nin son grup toplantısı konuşmasında ifade ettiği kadar ağır bir ırkçılığa ilk kez rastlıyoruz.

Şöyle ki:

*"**Göroymak'a Norşin, Aydınlar'a Tillo, Tunceli'ye Dersim** isimlerini vermenin arifesinde olan Başbakan ve etrafındaki bazı zevat, acaba kendi isimlerini de değiştirerek asıllarına rücu edecekler midir?*

Yedi yaşında Türkçe öğrendiğini her fırsatta ifade eden, ama Türk Dili ve Edebiyatı alanında doçent unvanı olarak bugünkü seviyesine ulaşan AKP'nin kapı gıcirtısı ve akordu bozuk sözcüsü acaba ismini değiştirmek için neyi beklemektedir?

*Türk milletine şükran duyması gerekirken etnik tetikçiliğe soyunan, **Ali Suavi**'den hiçbir şey anlamadığı da net olarak anlaşılan bu zat, mesela **Hado, Hazo** ya da **Hander** ismini almayı düşünmekte midir?*

(....)

*Bunun yanında, Başbakan Erdoğan'ın gündeminde kendi ilçesi olan **Güneysu**'nun adını **Potamya** olarak değiştirmek var mıdır?*

Eğer olursa bizim nüfuz cüzdanlarımızda yazacak aidiyetimiz ve kökümüz hamdolsun bellidir ve bilinmektedir.

Karanlıktan aydınlığı taşa tutan namertler, sanal korkuluklara kafa tutmayı maharet gören ahmaklar, siz kendinizi ne olarak tasvir edecek, ne olarak sunacaksınız?

Acaba Başbakan muhtemel yeni nüfus cüzdanlarına kendisini ne diye kaydettirecek, kimliğini ve kökenini ne şekilde ifade edecektir?"

Tercüme edelim.

Bu ülke Türklerindir.

Türkler buraları fethettikten sonra geçmişe dair tüm izleri silmekle, yok etmekle mükelleftir.

Bu topraklarda yaşayan halkların çocuklarına kendi kültürlerinden isimler vermesi, yaşadıkları coğrafyaları kendi dilleriyle adlandırması bildiğin bölücülüktür.

Geleneksel devlet politikalarının dışında davranan herkese potansiyel hain olduğunu hatırlatmak için Kürtlük, Ermenilik, Yahudilik ithamında bulunmak normaldir.

Çünkü bu ülkede Türk kimliğine itaat etmeyerek kendi kültürünü yaşatmak isteyen herkes hedeftedir.

Cumhurbaşkanı olabilirsiniz fakat anneniz Müslümanlaşmış bir Ermeni ise dikkatli olmanızda fayda var.

Bakan olabilirsiniz fakat adınız **Hado**, **Hazo** ya da **Hander** olamaz.

CHP'ye genel başkan olabilirsiniz ama Dersim'li Alevi iseniz ve annenizin adı **Yemuş** ise içimiz pek rahat etmez.

Şimdi oturup bu zihniyetin fenalığını anlatacak değilim.

Sadece ortalama akıl ile bazı sorular soracağım.

Abdullah Gül'ün annesi gerçekten Müslümanlaşmış bir **Ermeni** ise ne olacak?

Cumhurbaşkanı istifa mı etmeli?

Gül'ün annesi tebliğ yoluyla mı Müslüman oldu?

Türkiye'de bu durumda kaç insan var?

Eğer bu hâl gerçekse tüm akrabalarının katledilerek zorla Müslümanlaştırılmış olan o annenin önünde diz çökerek özür dilememizi gerektiren bir hayat yaşamadı mı?

Yemuş Anne Ermeni ise Dersim'de bu kamufle kimlikle yaşayan kaç Alevi anne var?

Babalar, amcalar, dayılar nerede, niye hep anneler, anneanneler Ermeni?

Bu ülkede şüphe ile kökeninde Ermenilik, Rumluk olduğunu düşündüğümüz insanlar suçlanırken şüpheye mahal bırakmayacak şekilde, öz kimliğiyle Ermeni, Rum, Yahudi olarak yaşayanlar ne hissetmeli?

Benden bakan olma ihtimali var mı?

Sorular çok ama yer bitti.

Madem hâl böyle bari ben de "**beddua**" edeyim.

Zamanında **Bahçeli** için de "**Ermenilik suçlaması**"nda bulunulduğunu iyi anımsıyorum.

Bugünlerde tek dileğim bu iddianın gerçek çıkması.

Hiç olmazsa kızgınlığımız biraz eğlenceye dönüşür.

Rahatlarız.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Sizin en büyük hayranlarınızdan biriyim abi'

Hayko Bağdat 26.10.2013

 'Sizin en büyük hayranlarınızdan biriyim abi' **Hürriyet**'ten **Toygun Atilla- Eyüp Serbest** imzalı haberde şöyle geçiyor:

"Erhan Tuncel tahliyesinin ardından Kumburgaz'da sahil kenarında bir siteye yerleşti. Hakkında yakalama kararı çıkana kadar da bu sitede kaldı. Elazığlı hemşehrilerinin bir kafesinde denize karşı kitap okuyarak günlerini geçirdi. Abdi İpekçi'nin katili, Papa suikastçısı Mehmet Ali Ağca da sık sık geldiği bu kafede kendisi ile uzun sohbetler yaptı. (...)

Erhan Tuncel'i bu zamanlarda görenler şunu söylüyorlar: 'Elinde 2 tane cep telefonu. Sigarası ve kitapları olurdu. Çok konuşmazdı. Sadece Elazığlı hemşehrileriyle konuşurken görürdük. Arada sırada polislerle de konuşurdu. Polisler kendisine Erhan Bey diye hitap ederlerdi.'

'Mehmet Ali Ağca kafeye geldi. Erhan Tuncel, Ağca'nın gelişini görür görmez yanına gitti. Kendini tanıştırdı. Mehmet Ali Ağca'ya dönerek, "Sizin en büyük hayranlarınızdan biriyim abi" dedi. O günden sonra Mehmet Ali Ağca ne zaman geldiyse Erhan Tuncel onun yanına gitti.' (...)

Kumburgaz sakinlerinin anlatımlarına göre, Tuncel arandığı zamanlarda bile çevrede gözüküyordu. İlk günlerde rahat rahat dolaşan Tuncel'i son 15 gündür gören yoktu. Sık sık takıldığı kafeye gittiğimizde ve kendisi hakkında bilgi almak istediğimizi söylediğimizde ise ters bir üslupla aldığımız yanıt şu oldu: 'Kim kaçıyordu kardeşim? Erhan mı? Devletin adamı değil mi? Devlet bilmiyor muydu sanki'"

*

Başbakan **Erdoğan** yakın zamanda cinayet hakkında şöyle demişti: **"Şunu herkes bilsin ki; Ne Uludere'deki 34 vatandaşıımızın, ne de İstanbul'da, sokak ortasında hunharca katledilen Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Hrant Dink'in davası, hiç kimsenin endişesi olmasın, geçmişte olduğu gibi, Ankara'nın derin dehlizlerinde kaybolmaz, kaybolamaz. Türkiye artık eski Türkiye değil. Hiç kimsenin yaptığı yanına kâr kalmaz. Hiçbir tezgâh, hiçbir komplo, hiçbir provokasyon gizli kalmaz. Bir kere şunu herkes bilsin; altı farklı dilde, aynı ezgiyle, aynı duyguyla söylenen Sarı Gelin türküsünü, Şişli'de sıkılan bir kurşun susturamaz."**

Bu aralar **"sevinmemiz"** gereken en büyük gelişme cinayetten hemen sonra tutuklanan **Erhan Tuncel**'in cinayetten yedi yıl sonra tekrar tutuklanarak cezaevine gönderilmesi.

Hâl böyleyken Başbakan'ın gönül rahatlığıyla:

"Anayasamızın eşitlik ilkesi çerçevesinde; ülkemizde yaşayan gayrimüslim azınlıklara mensup Türk vatandaşları, bütün Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları gibi, ayrılmaz parçası oldukları ulusal kültür ve kimlik yanında, kendi kimlik ve kültürlerini yaşama ve yaşatma imkânına sahip bulunmaktadır" diyebildiği ve İslam medeniyetine referansla iade edilen bazı vakıf malları üzerinden memlekette yaşayan Hristiyanların huzurlu ve mutlu olduğunu vurgulaması bana ilginç geliyor.

Hakkını helal etmemişlerin gıyabında böyle rahat konuşulmasının altında yatan özgüvene hayranım.

Devletin bütün kurumlarının toplam bilgisinin kahvehane sohbetlerinde bilinenin gerisinde olduğu ve bununla yetinmemiz gerektiğini düşünüyor olmalılar.

Bu özgüven karşısında Başbakan'a **'Sizin en büyük hayranlarınızdan biriyim abi'** diyesim geliyor.

Başka ne diyebilirim ki?

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaşasın Cumhuriyet

Hayko Bağdat 29.10.2013

Alamanya acı vatan.

İnsanın en vahşileştiği, vicdanların öldüğü, şehirlerde taş üstünde taş kalmadığı 2. Dünya Savaşı'ndan sonra işçi diye gurbete giden Türkiyelilerin dramatik öyküsünün evidir Almanya.

Bir deliliğin enkazını kaldırmaya gitti milyonlar.

"Deutsche Mark" için yaban ellerde geçen ömürlerin hikâyesini bıraktılar bizlere.

Bizim **Ahmet Emmi** de onlardan biri.

1960'larda giden ilk işçi kabilelerinden.

Sivas'ın Zara ilçesinden çıkıp, İstanbul'a şöyle bir uğrayıp ver elini Almanya diyerek bir tersanede kaynakçı olarak bulmuş kendini.

Bekâr lojmanlarında birbirine sığınmış insanların, ekmeklerini paylaştığı, aynı dili konuşan herkesin birbirini kardeş bellediği, yorgun iş dönüşlerinde sadece memleket hasretini konuşacak kadar takatlerinin kaldığı zor günler başlayıvermiş.

Memleket anlatmışlar her gece.

Sivas'ı, Konya'yı, Bursa'yı, Mardin'i konuşmuşlar.

Şehirlerinin güzelliklerini yarıştırmışlar.

Ailelerini konuşmuşlar.

Çocuklarını, eşlerini, dayılarını, amcalarını ezbere bilir olmuşlar birbirlerinin.

Bizim Ahmet Emmi hayatı orada kurmuş.

Üç çocuğu olmuş.

İki kız bir erkek.

Hepsini evlendirmiş.

Hatta oğul **Burak**, gelip memlekette kız almış. Düğünü de âdetlerine göre memlekette yapıp öyle gitmişler Almanya'ya.

Gelinin adı **Siranuş**.

Almanya'da bütün komşular merak içinde tabii.

Yemeğe Bismillah diye başlayan, evinin başköşesinde Hacca giden eşin dostun getirdiği Kâbe fotoğrafı asılı, haram ete el sürmeyen, bayramlarda eli öpülen Ahmet Emmi'nin '**Siranuş**' diye Ermeni gelini gelecek memleketten.

Gelin kendisine gösterilen fazladan ilgiyi anlayıvermiş hemen.

Fakat gerçek, komşuların merak ettiğinden başka bir yerde saklıymış.

Bizim bu **Ahmet Emmi**, Zara'nın en iyi Ermenice İncil okuyan, eşrafın hürmet ettiği **Artin Ağa**'nın oğlu **Agop**'tan başkası değilmiş.

Alman denen yabancıların ülkesinde, kendi toprağından beraberce geldiği insanların arasında Ermeni olduğunu söylemekten imtina etmiş.

Hristiyan memlekette Noel kutlamaktansa kader arkadaşları arasında Ramazan kutlamak daha tanıdık, daha güvenli gelmiş.

Yaş yetmiş geçince gurbetçi ahalinin içinde Ahmet Emmi, gerçek adının Agop olduğunu alenen ilan edemezmiş elbet.

Fakat çocukların kendi kimlikleriyle yaşamasını engellemeyi gerektirecek kadar da güvenlik sorunu yokmuş artık.

Bugün Cumhuriyet Bayramı.

Gün boyu Cumhuriyet'in kazanımlarının önemini konuşacağız.

Muasır medeniyetler seviyesinde olabilmek için kat ettiğimiz mesafeyi gururla anlatacağız.

Kuruluş felsefemizin bugünlerde içdiş edilmeye çalışıldığından gem vuracağız.

İyi de "**Cumhuriyet kazanımları**" dediğimiz olgu aynı zamanda kimlerin kayıpları?

Bu ülkenin kadim halkları, inançları, kiliseleri, dilleri, gelenekleri nerede?

Bugün dünyanın her köşesine dağılmış, bir ezan sesi duyduğunda memleket hasretiyle ağlayan yegâne **Hristiyan** topluluklar olan, **Ermeniler, Rumlar, Süryaniler** nerede?

Başka memleketlerde bile Ermeni olduğunu saklamak zorunda kalan insanların içlerindeki korku nereden geliyor?

Muasır medeniyet denen seviye varlık vergileriyle, 6-7 Eylülle, gaspla, cinayetle, baskıyla, ırkçı milli eğitim müfredatlarıyla sindirilen, düşmanlaştırılan, gönderilen insanlara reva görülen muamele midir?

Varlığını, kültürünü, kimliğini "**ayıplı mal**" gibi saklamak zorunda kalan **Aleviler, Kürtler, Müslümanlar, Hristiyanlar** hangi coşkuyla kutlayacaklar bayramı?

İnkârla, asimilasyon politikalarıyla, silahla, zulümle üzerine basılan tüm kimliklere bir özür borcu yok mu bu cumhuriyetin?

İyileşmeye, normalleşmeye ihtiyacımız var artık.

Sanırım bugün 90 yıllık argümanlarla, geçmişin tüm suçlarını sahiplenmeye hazır insanlardan çok fazla nutuk dinleyeceğiz.

Önümüzdeki 90 yılı da ancak bu bilgilerle yaşarsak mutlu olacaklarına inanmış olmalılar.

Ne diyelim, tüm inananların bayramı kutlu olsun o vakit.

Not: Hikâyedeki kahramanların isimleri **Agop**'un hâlâ devam eden çekinceleri sebebiyle değiştirilerek kullanılmıştır.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Coca-Cola mı, Cola Turka mı

Hayko Bağdat 02.11.2013

Coca-Cola mı, Cola Turka mı Dünyada daha önce uygulanmaya başlanmış olan bir kampanya artık Türkiye’de de hayata geçirilmiş.

Bundan böyle markette kola almak için standın önüne geçtiğinizde kendi adınızın yazdığı şişeyi bulabilme imkânınız var.

Ülkede en yaygın olan isimler tespit edilmiş, eksik kalanlar için de “**aşkıım, annem, babam, bitanem, kankam**” gibi ibareler kullanılmış.

Yerele uygun reklam stratejisi ile daha önce ramazanlarda iftar sofralarımızı şenlendiren, milli takımlarımızın katıldığı turnuvalarda yanımızda olan, dedelerden torunlara oturan geleneksel aile sofralarımızda yerini alan, sevdiğimiz sanatçıların reklamlarında boy gösterdiği, ailemizin içeceği imajına ikna olduk hep.

Biz Türkiye olarak koca bir aileyiz ve iyi kötü günlerimizde toplanırız, birarada dururuz, yalnızlık bilmeyiz, doğrudur.

Kalabalık bir aileyiz üstelik.

Ramazanlarımız, iftar sofralarımız, kurban bayramlarımız var.

Fakat **noellerimiz, paskalyalarımız, hıdrellezlerimiz, newrozlarımız, muharremlerimiz de var.**

Ahmetlerimiz, Ayşelerimiz, Tolgalarımız, Tuğçelerimiz var.

Agoplarımız, Marialarımız, Rojinlerimiz, Dilanlarımız, Yoseflerimiz de var.

Bu ihmal edilenler sadece kankam veya bitanem kategorisinde değerlendirilebilir elbet.

Satışlarda çok fazla pazar payı da olmayabilir.

Fakat en azından reyonlarda duran milyonlarca şişe üzerinde yer alması Ali'ye Agop'un, Ayşe'ye Rojin'in varlığını hatırlatabilir.

Bir ticari şirketten böyle hayırlı bir işe vesile olmasını beklemek belki de fazla bir tavidir.

Yine de içimde kalmasın, ben söylemiş olayım.

Hatta söyledim rahatladım.

Kendime reklam

Taraf'ta haftada iki, bazen üç köşe yazısı yazıyorum.

İmkân buldukça gazeteye giderek yazışları toplantısına katılmaya, işin mutfağına katkı sunmaya çalışıyorum.

Her gün bu gazetenin elinize ulaşması için emek veren insanlar beni o kadar çabuk aralarına aldılar ki benim daha fazla katkı sunmak için büyük bir heyecan taşımamı sağladılar.

Sevgili Neşe Düzel ve sorumlu diğer arkadaşlarımla, haftada bir söyleşiler yapmam üzerine karar aldık.

Köşe yazılarımda siyasi fikirlerimi, eleştirilerimi, beklentilerimi tüm açıklığıyla ifade etmeye çalışıyorum.

Elbette yazı konusu olarak önceliklerim, seçici olmaya çalıştığım hâllerim var.

Fakat söyleşilerde gündemin getirdiklerine göre daha farklı davranacağım.

İktidardan, muhalefetten, sanattan, spordan daha doğrusu söyleyecek sözü olan her kesimden konuk almaya açık bir sayfa hazırlamaya çalışacağım.

Derdim yorumda bulunmak, tartışmak değil, anlamak için tüm cesur soruları sormak olacak.

Benim gibi bir geveze için sadece dinlemenin pek kolay olmayacağını peşinen kabul ediyorum.

Şimdilik pazartesi günleri için planlama yaptık.

Bu haftaki konuğum ise.. (sürpriz olsun).

Hadi hayırlısı...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ankara kulisleri

Hayko Bağdat 05.11.2013

Aslında itiraf etmeliyim ki böyle bir başlığı atabileceğim pek aklıma gelmezdi.

Fakat dün okuduğunuz, Ankara'da gerçekleştirdiğim **Kemal Kılıçdaroğlu** söyleşisinden sonra gazetenin sayfasına sığmayan bazı notları iletmek için bu başlık cuk oturdu diyebilirim.

Kılıçdaroğlu ile karşılaşmamızda ilk hissettiğim, samimi ve mütevazı tavrı oldu.

Keskin sorulara verdiği cevaplarda öncelikle parti içinden ve CHP tabanından gelebilecek tepkileri ölçerek davrandığını hissettim.

Partide yaşanan ulusalcı- yenilikçi kavgasında yenilikçiler tarafında yer aldığı çok net.

Fakat genelde siyasetin getirdiği otokontrol mekanizmasını kaybetmemek için tedbirli davranıyor.

Başbakan hariç siyasi rakipleri hakkında konuşurken hep olumlu yönden bakıyor.

Sırrı Süreyya Önder için sorduğum soruyu hiç düşünmeden *"Sırrı Süreyya iyi bir entelektüel. Benim de zevkle izlediğim bir isim. Kıvrak bir zekâsı var. Bizi de zaman zaman eleştiriyor. Ama bizi eleştiriyor diye, ona negatif bakmak gibi bir davranışımız sözkonusu değil. İyi bir sanatçı aynı zamanda. Bu tür birikimli insanların siyasete girmeleri hem siyasette rekabetin güçlenmesi hem de eleştiri düzeyinin yüksek olması açısından önemlidir"* diye cevapladı.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde ise Erdoğan'ın karşısına aday olarak çıkmayacağını belirtti.

CHP'de başörtülü bir vekil veya belediye başkanı olabilmesinin önünü açan cevapları sanırım partide çok tartışılacak.

Aslında öncelikle kendi rakibi olan **Sarıgül**'ü partiye davet ederken "Herkesin gönlünde bir aslan yatar, kongre burada" demesi CHP tarihinde çok rastlanmayacak bir jest.

"Başbakan Kadıköy'de kadınları dikizliyor" meselesinde ise geri adım atmıyor: *"Ben sadece kahvede oturan vatandaşın günlük diliyle bu olayı gündeme getirdim. Bunun ad dikizlemektir."*

CHP Genel Merkezi'nde karşılaştığım bir diğer siyasetçi ise milletvekili ve CHP Ankara Belediye Başkan aday adayı **Aylin Nazlıaka**.

Daha önce kürtaj ve üç çocuk tartışmalarında *"Başbakan'ın kadının bedeni üzerinden siyaset yapmayı bırakması gerekiyor, özetle diyorum ki Başbakan vajina bekçiliğini bıraksın"* diyerek çıkış yapan ve **Bülent Arınç**'in *"Bir evli, bir bayan, çocuğu olan milletvekili kendisi ile ilgili bir organını nasıl böyle açıkça konuşabilir"* diye cevap verdiği CHP'nin cesur vekili.

Melih Gökçek'in korkunç üslubu karşısında onu hizaya çekebilecek ve sosyal projeleriyle dikkat çeken iyi bir aday.

AKP kulislerinde ise *"süreç bitiyor mu"* sorusuna çok net bir cevap var: *"Bu sürecin bittiğini ilan edebilecek sadece iki kişi var. Gerisi boş."*

Güvercin tedirginliği

"Birçok derneklerimiz özgürlük yok diyorlar ya... Milleti arkadan hançerleme, iftira etme özgürlüğü var. Özerk kuruluşları da göreve davet ediyoruz. Hükümet olarak yetkimiz olsaydı, gereğini yapardık...

Bu millete küfretme, bu milletin nüfus cüzdanını taşıyanların aleyhte propaganda yapma, ihanet etme dönemini artık kapatmak lazım." (Cemil Çiçek'ten Hrant Dink'e ithafen- 2005)

"Kimsenin 'güvercin tedirginliğinde' yaşamadığı, herkesin bu ülkenin onurlu bir ferdi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin vatandaşları olarak başı dik yaşadığı bir ülkeyi kurmaya çalışıyoruz. Barış ve dayanışmanın en büyük değer olduğu bir anlayış için çaba veriyoruz. Buna ihtiyacımız olduğu açıktır. İç barışımız için, daha çağdaş ve gelişmiş bir ülke olabilmemiz için bu anlayışa ihtiyacımız vardır. Etnik kökeni ne olursa olsun her vatandaşımız bu ülkenin onurlu ve değerli bir ferdidir. Dili, dini, ırkı ne olursa olsun bütün vatandaşlarımızın birarada yaşaması temel arzumuzdur." (Cemil Çiçek, Akşam, 04.10.2013)

Hrant Dink'in "Güvercin tedirginliği" tanımlaması hepimizin vicdanlarında hapsoldü.

Fakat herkesin bu ifadeyi konuşmalarında kullanmaya hakkı var mı emin olamadım.

Cemil Çiçek'in ise hiç hakkı yok, buna eminim...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Allahım kör et beni!

Hayko Bağdat 09.11.2013

 Allahım kör et beni! Yetmez ama evet dedik.

Hatta şahsen ben sloganın mucidi olmakla övündüm zaman zaman.

Aynı tartışmaları tekrar açacak değilim elbet.

Askerî vesayetin, darbeci katillerin karşısında seçilmiş iktidarın yanında olmak kaçınılmaz bir sorumluluktur.

Öyle bir iktidar ki ne dünya görüşü, ne dinî hassasiyetleri, ne ekonomi politikaları, ne muhafazakâr yaptırımları bana yakındır.

Öyle bir iktidar ki cumhuriyet tarihinde "kadın" ve "kadın vücudu" hakkında en çok laf eden garip erkekler topluluğudur.

Ve benim için daha kötüsü, bugün uyguladığı kaba saba, baskıcı politikalar için referandumda aldığı desteğin öneminden bahsedip duruyor.

Gerçekten öyle mi?

Bugün hepimizin başına ahlak komiseri kesilmelerinin sebebi o oylar mıydı?

Asker biraz olsun gerileyince, meydanı öğrenci evlerini basacak polislerle doldurma planlarınızın müsebbibi biraz da bizler miyiz?

Medyanın, iş dünyasının, sivil toplum örgütlerinin hizaya çekildiği bu ceberut iklime katkı sunduğumuzu mu söylüyorsunuz?

Eğer ciddiyseniz ben de ciddi ciddi ruh hâlimi anlatmak isterim.

Bu hâli hakkıyla anlatmam için **Şener Şen** yardımına yetiştii.

Yaşıtlarım "**Arabesk**" filmini hatırlayacaktır.

Daha genç olanlar internetten buluversin.

(https://www.youtube.com/watch?v=G4_lp9SB62Y)

Eğer ki yaşananlarda sorumluluğum var ise:

Allahım kör et beni.

*Aman bu ne acı, bu ne keder, bu ne sancı
Yalan, yalan dünya, yalan sevgi, aşklar yalan
Görmeseydi gözlerim
Görmeseydi gözlerim gözlerim gözlerim
Yetmedi mi gördüklerim
Kör ol artık gözlerim*

*Allahım kör et beni
Allahım kör et beni
Dünya olsun kara zindan
Esirgeme kulundan*

*Allahım kör et beni
Allahım kör et beni
Aksın gözüm nur aksın
Bundan böyle kör baksın*

*Allahım kör et beni
Allahım kör et beni
Görmeyeyim bir daha o yârin ettiğini*

Allahım kör et beni
Allahım kör et beni
Yetmedi mi gördüklerim
Kör ol artık gözlerim

Allahım kör et beni
Allahım kör et beni
Dünya olsun kara zindan
Esirgeme kulundan
Allahım kör et beni
Allahım kör et beni
Aksın gözüm nur aksın
Bundan böyle kör baksın

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dert bende, derman kimde

Hayko Bağdat 12.11.2013

Şarkı sözlerinden başlık eğlenceli oluyormuş.

Cumartesi günü yazdığım “**Allahım kör et beni**” başlıklı yazımda yetmez ama evet süreciyle ilgili mizahi bir değerlendirmede bulundum. Yazı, esasında iktidarın bugün uyguladığı baskıcı politikalarla ilgili referandumdan aldığı güce işaret etmesi ile ilgiliydi.

Yani yazı AKP’nin bu söylemine bir karşı çıkış idi.

Teorik olarak, seçilmiş hükümete karşı (seçilen kim olursa olsun) geleneksel devlet aygıtlarının antidemokratik baskılarına karşı durmanın gerekliliğinden bahsettim. Bu karşı duruş, erki eline geçiren iktidarın zorba politikalarının gerekçesi olamaz elbet. O oyları hiç kimse “**ceberut devlet anlayışı**” el değiştirsın diye vermedi. Demokrasi ve özgürlük için mücadele eden kesimler o gün derin Ankara’ya karşı çıktığı gibi bugün de Gezi’de AKP’ye karşı direndiler.

İnsanların bıkkınlık duyduğu vesayet sistemine karşı aldığı tutumu öğrenci evlerine girmenin gerekçesi sayarsanız bu en hafif tabirle siyasi ahlaksızlık olmaz mı?

Neyse uzatmanın anlamı yok, buna benzer bin cümle yazıp meramımı anlatmaya gerek de yok.

Meseleye makul açıdan bakan herkes anlar sanırım.

Fakat yazı ile ilgili gelen tepkiler başka eğlenceli bir konuya değinmemi gerektirir oldu.

Özellikle ulusalçı basın 10 Kasım'ın da getirdiği duygusal iklimin etkisiyle yazımı pek bir beğendi. Konu sosyal medyada çok tartışıldı.

Kısaca **"gördün mü bak, şeriatçılara destek oldun, şimdi pişmansın işte"** diye özetleyebileceğim haberlerin, yorumların yanı sıra hatırı sayılır ölçüde küfür ve tehdit de almış oldum.

İyi de size hak verdiğimi kim söyledi?

Hidayete erdiğimi, bundan sonra adımları TC Hayko olarak yazacağımı falan mı düşündünüz?

AKP'nin politikaları kötü tamam da sizlerin önerisi çok mu cazip zannediyorsunuz?

Hepimizin kendini **"Türk"** olarak nitelendireceği, yılların baskı, zulüm ve asimilasyon politikalarının devamı bana cazip mi sizce?

Her sabah çocuğumun okullarda varlığını Türk varlığına armağan etmesini makul bulmamı mı bekliyorsunuz?

Ermeni okullarında, Kürt dağlarında **"Ne mutlu Türk'üm diyene"** diye yazınca rahat mı ettiniz?

Binlerce kilisenin ahıra dönmesinde, azınlık vakıf mallarının gasp edilmesinde, cemevlerinin itibarsızlaştırılmasında, Kürt halkının çektiği acılarda hiç katkınız yok mu yani?

Son öğrenci evi krizi hakkında açıklama yapan **Hüseyin Çelik** **"Mesela ben de Hristiyanlığı, Museviliği tasvip etmiyorum"** örneğiyle yaşanan krizdeki fikir ayrılıklarının normalliğini anlatmaya çalıştı?

Muharrem İnce ise 10 Kasım vesilesiyle çok veciz ve tanıdık bir cümle sarf etti: **"Eğer Atatürk olmasaydı adınız Yorgo, Dimitri olurdu."**

"Afedersin Ermeni. Rum" diyenlerden ne farkınız var?

AGOS'un önünde eylem yapan, **Hrant Dink**'in cenazesine katılmayan ulusalçılarla bu cinayetin faillerini saklayanlar arasında nasıl bir seçim yapayım?

Seçim yapmak zorunda mıyım?

Memleketin yarısı benim Türk, diğer yarısı ise Sünni Müslüman gibi yaşamamı öneriyor.

Hiç kusura bakmayın, delirmişsiniz.

Elimden gelen tek yöntem, demokrasi adına mücadele ederken prensiplerime sığınmaktır.

Referandum bizlerin icadı olmayan, dayatılan maddeler üzerinde tek cevaplık bir soruydu.

Bu soruya evet diyenler, hayır diyenler, boykot edenler ile devam eden özgürlük mücadelesinde zaman zaman yan yana düşeriz, ayrı düşünürüz normaldir.

Dükkânı kapatmış değiliz.

Hiçbir partiye angaje değiliz.

Fakat derdin dermanını da ne ulusalçı zıvalıklarda ne de muhafazakâr baskıcı müdahalelerde buluyoruz.

Alın bunları da haber yapın...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan kazanmıyor, yeniyor

Hayko Bağdat 16.11.2013

Kurulduğundan beri seçim kaybetmeyen AKP üç yeni seçime hazırlanıyor.

Erdoğan, üstlendiği her görev öncesinde, gıyabında "**gelirse darbe olur**" diye tehdit edilmiş bir lider olarak cumhurbaşkanlığına bir adım mesafede artık.

Şüphesiz ki atlattığı bu kadar badireden sonra bugün ulaştığı mertebe Erdoğan'ın kişiliğinde de oldukça belirgin etkiler bırakmış durumda.

Hapse atılan, siyasetten aforoz edilmeye çalışılan, partisine kapatma davası açılan Erdoğan kendisine bu kötülükleri yapanları her daim yenilgiye uğrattı.

Askerî ve bürokratik vesayet ile giriştiği büyük savaşta metanet ve akıllıca bir zamanlama ile galip gelmeyi başardı.

Bu savaş esnasında, vesayetin baskısını üzerinde hisseden tüm kesimlere elini uzattı.

Sadece kendi dünya görüşüne özgürlük talep etmenin toplumda varolan "**ürkütücü**" çağrışımlarına karşılık Alevilerin, Kürtlerin, azınlıkların hakları noktasında da belirgin söylemler geliştirdi.

Ve nihayet mutlak iktidar oldu.

Fakat Erdoğan kavga etmeyi asla bitirmiyor.

Ve vakti zamanında kendi kitesine zulmeden zihniyetten öç almaya doyamıyor.

Garip bir şekilde kendi inanç dünyasından farklı olan tüm kimlikler artık ona hep o zihniyeti çağırıyor.

Mesela aslında Alevi meselesine tam bir katı Sünni perspektifinden bakıyor. Ezber bozacak şekilde açılımlar gerçekleşiyor fakat Müslüman'ın ibadet yerinin sadece cami olduğu inancından milim kıpırdamıyor.

Ali'yi sevmekten bahsediyor, torununa Ali ismini koyuyor fakat kendisini Sünni'den tamamen farklı olarak görenleri, kafasındaki "**tehlikeli**" Aleviliği hep "**yenmek**" istiyor.

Kürt meselesinde görülmemiş adımlar atılıyor, süreç başlatılıyor fakat anadilde eğitim konusuna gelince Erdoğan tam bir "**Türk**" kesiliyor.

Temsiliyeti olan ve barışmaya çalıştığı "**bölücü**" Kürtlerden hiç hazzetmiyor ve kafasındaki makbul Kürd'e tüm kesimleri ikna etmeye çalışıyor.

Azınlıkların vakıf mülkleri meselesinde "**kul hakkı**"ndan korkan bir Müslüman tavrıyla hakkaniyetli davranıyor.

Fakat soykırım konusu açıldığında, her konuşmasında yerin dibine batırdığı ittihatçılardan farkı kalmıyor. Hrant Dink'in katilleri bulunamıyor, yeni cinayetlerin önü açılıyor.

Gençlik örgütlenmesine en çok yatırım yapan partiyi yönetiyor fakat içten içe öbür mahallenin çocuklarını sevmiyor, güvenmiyor, onların yaşam tarzından rahatsızlık duyuyor.

Gezi sürecinde olduğu gibi bu ülkenin gençlerini evlerine zorla, şiddetle ve en vahimi yenilmişlik duygusuyla göndermenin yaratacağı sonuçlardan çekinmiyor, aksine gerekli görüyor.

Partisinde kadın kolları önemli bir yer tutuyor ama aslında tercihleri kendi görüşünden farklı kadınlara karşı ahlakçı, maço, sert bir erkek oluveriyor.

Kadınları ahlak ve namus söylemleriyle baskı altına alıyor.

Vesayet ile giriştiği mücadelede öğrendiği en önemli realite hayatta kalmak için hep yenmek zorunda olduğudur.

Bu alışkanlık ile bütün bu tarihsel tabuları yerinden oynatırken aynı anda "**gayrı meşru**" gördüğü bazı Alevileri, Kürtleri, azınlıkları, gençleri, kadınları, LGBT bireyleri, işçileri hep "**yenmek**" istiyor.

Tavrındaki ve dilindeki anlaşılmaz öfke buradan geliyor.

Yendikçe güçleniyor, güçlendikçe hırslanıyor.

Öyle ki son öğrenci evi meselesinde Arınç ile yaşadığı krizi değerlendirirken "**düşmanı sevindirmeyelim**" cümlesini kurabiliyor.

Bahsettiği düşman ise gerçekte kendi tabanı dışında kalan herkesi kapsıyor.

Erdoğan'a herşey darbecileri hatırlatıyor.

Daha fenası, kitlesini sürekli teyakkuzda tutmayı başarabiliyor, karşıtlarına öfke ve nefret duyulmasını sağlayabiliyor.

Sanırım önümüzdeki seçimlerde Erdoğan'ın kazanmasından çok toplumsal kesimlerin "**yenilmemesi**" üzerinde durmamız gereklidir.

Yoksa yükselen kutuplaşmanın hepimizi sürükleyeceği kaosta hiçbirimiz kazanamayacağız.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Diyarbakır mutlu, Amed kızgın

Hayko Bağdat 19.11.2013

Nihayet ziyaret gerçekleşti.

Tayyip Erdoğan, Mesud Barzani, Şivan Perwer, İbrahim Tatlıses, Leyla Zana, Ahmet Türk, Osman Baydemir, Sırrı Sakık aynı karede fotoğraf çekti.

Gelin meseleye iki ayrı başlık açalım.

DİYARBAKIR MUTLU

Bu ziyaret barış sürecinin en cesur hamlesidir.

Sürecin seçimlere kurban edildiği eleştirilerinin ayyuka çıktığı bir dönemde Başbakan tüm ezberleri bozarak dağdakilerin döneceğini, cezaevlerinin boşalacağını müjdelemiş, ilk kez "**Kürdistan**" tanımını kullanmış, bölgede yükselen endişelere pansuman yapmıştır.

Sahnedeyse, Başbakan'ın yanı başında sadece **Leyla Zana** ve **Şivan Perwer** değil Hükümet'in bakanı **Mehdi Eker** de Kürtçe konuşmuş normalleşme adına büyük bir mesafe kat edilmiştir.

Başbakan, makamında **Osman Baydemir**'i ziyaret ederek BDP ile süregelen temassızlığa son vermiş bundan sonra geliştirilecek diyalog sürecinin ilk ve en önemli adımını atmıştır.

Mesud Barzani'nin davet edilmesi, **Öcalan**'ın Newroz mesajında tüm kesimlerle paylaştığı "**bölünmek değil, Orta Doğu'da Kürtlerle beraber büyümek**" önerisinin karşılık bulduğuna yorumlanabilir.

İmralı da Kandil de bu jest karşısında daha ılımlı ve yapıcı davranarak tabanda oluşan iyimser havaya katkı sunmak isteyeceklerdir.

Barış umutları bir kez daha filizlenmiş, bölge halkı kendisine gösterilen ilgi ile güne daha mutlu ve umutlu uyanmıştır.

Hayırlı olsun, tebrikler...

AMED KIZGIN

İktidar eşit ve onurlu bir barış için davranmak yerine 30 yıldır bedel ödeyen BDP-PKK kitlesini by-pass etmektedir.

Başbakan, yakın zamanda, örgütlenmesini tamamlamamış, Hizbullah vahşeti ile yüzleşmemiş, bölgede hâlâ korku ve endişe sebebi olan HÜDA-PAR ile görüşerek başlattığı "**bölücülerle değil dininizle barışın**" siyasetine yeni bir boyut kazandırmıştır.

Bu ziyarette, TMSF'nin el koyduğu televizyonlar gibi Kürt halkının uluslaşma sürecinin sembollerinin kamulaştırılması hedeflenmektedir.

Şivan Perwer Amed sokaklarında kürsüye çıkacaksa, bu, AKP'nin seçim çalışmalarının PR malzemesi hâline gelmek için olmamalıydı.

Rojawa'da insanlar katliama uğrarken, sınırlara yeni duvarlar çekilirken, direnişe mesafeli duran Barzani, yapacağı milyar dolarlık ticari anlaşmaları Kürt halkının menfaatlerine tercih etmiştir.

Barzani ile savaşılmadı ki onunla barışılsın.

Erdoğan kürsüden barış mesajları verirken esas "**barış istemeyenler**" diye eleştirdiği kesimler ile masada olduğunu unutmuş görünüyor.

Bu coğrafyada bedel ödemiş yorgun hafızaya karşı yeni bir psikolojik harekât başlatılmıştır.

Anadilde eğitim için yan çizen bir anlayışın konserlerde yapılan düet ile dayattığı makyaj, tabanın taleplerini görmezden gelmek, "**makbul Kürt**" algısını dayatmaktan öte bir anlam taşıyor.

Türkiye’de yüzde 7 oyu olan bir harekete yeni liderler ithal etme çabası sürecin başaktörü olan Öcalan ve diken üstünde bulunan Kandil tarafından endişeyle karşılanacaktır.

Savaşırken algılarımızı yitiriyor, kan ve barut kokusu altında sağlıklı cümleler kuramıyorduk.

Şimdi barışmaya çalışıyoruz.

Atılan her adım karşısında panikliyor, çelişiyor, kaygılarımızla yüzleşiyoruz.

Barış zor işmiş, öyle değil mi?

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Linççi hâlâ görevde

Hayko Bağdat 23.11.2013

Başbakan Erdoğan’ın **Ahmet Kaya**’nın linç edildiği o uğursuz gece ile ilgili sözleri oldukça büyük bir tartışma yarattı.

Ahmet Kaya’ya kimler saldırdı, o gün saldıranlar bugün Gezi’ci mi, Ahmet Kaya yaşasaydı bugün ne yapardı, kafamızda deli sorular...

Hayatımda en hazzetmediğim yorum tarzı "**yaşasaydı şöyle yapardı**" ile başlayan önermelerdir.

Adları anıldıkça toplumda büyük bir vicdan sızısına yol açan **Ahmet Kaya** için, **Hrant Dink** için zaman zaman bu tarz sorgulamalar yapılıyor.

Oysa devlet marifetiyle ölen/öldürülen insanların maruz kaldıkları zulüm esnasında, bugün yaşayan zat-ı muhteremlerin ne yaptığını sorgulamak daha gerçekçi olmaz mı?

"**Linç**" sadece 10. Yıl Marşı okuyan bir tıfıl oğlan ile masaya çatal fırlatan birkaç sahte kabadayının eseri miydi?

Bugün hâlâ elinde kalem tutan, koca koca medya gruplarını yönetmeye devam eden, başbakanı ile teke tek programlarda sırtarak pozlar verenleri ne yapacağız?

Atılan manşetler ne olacak?

Yazılan köşe yazıları ne olacak?

Hem Ahmet Kaya'nın hem de Hrant Dink'in medyadaki infazcılarını nerelerde bugün?

İnanın tek tek isimlerin vermeyi, Google'dan o dönemlerdeki yazılarını bulup buraya aktarmayı dahi midem kaldırmıyor artık.

Sanırım yapılan alçaklıklar hepimizin hafızasına çoktan kazınmıştır.

Fakat konu güncel olduğu için, iki ismin de günahını sırtında taşıyan, her daim eli tetikte bir **"yazar"**ın yazısından bir bukle paylaşayım.

Yazı geçen perşembe (21.11.2013) **Sözcü** gazetesinde **Emin Çölaşan** tarafından kaleme alındı:

"Sevgili okuyucularım, ABD'nin başkenti Washington'da geçen hafta birileri (!) açısından -önemli bir toplantı yapıldı ve yeni bir işbirliğinin temelleri atıldı.

Kürtçü- BDP- Ermeni lobisi işbirliği! (...)

*Toplantıda İran, Irak ve Suriye'den katılımcıların yanı sıra Taşnak yöneticisi **Hagop Der Khatchadourian** da hazır bulundu, Türkiye'nin bölünmesi açısından Kürt-Ermeni işbirliğinin temelleri atıldı.*

Söz konusu görüşmeler, sözde Ermeni soykırımının 2015'teki 100. yılının ABD'de etkin olarak anılmasına ilişkin Ermeni lobisinin faaliyetlerinin en üst noktaya çıktığı bir döneme denk düştü.

Taşnak Örgütü, ABD'de soykırımın tanınmasının zor olduğundan hareketle faaliyetlerini Türkiye'den tazminat ve toprak talepleri üzerine oluşturuyor.

Ermeni terör örgütü ASALA da, bir Taşnak organizasyonu olarak ortaya çıkmış ve birçok diplomatımızı öldürmüştü.

Daha sonra ASALA ile PKK arasında Türkiye'ye yönelik işbirliği olduğu da ortaya çıkmıştı.

İşte, BDP ve Demirtaş'ın başrolde olduğu o utanç fotoğrafları. (...)

Ermeni lobisi ile BDP'nin bu son buluşması 'TC', 'Türk' ve 'Atatürk' kavramlarının Türkiye'de geri plana atılmaya çalışıldığı bir döneme rastlıyor.

Ortalıkta 'Kürdistan' lafları dolanırken, Washington'da 'Kürtçü-PKK'lı' kesimler Ermeni lobisi ile masaya oturuyor.

Toplantının ayrıntıları ve bu fotoğraflar medyaya servis edilmedi, gizli tutuldu.

Bizim Kürtçüler, Türkiye'nin altını oymak için Kürtçülük yoluyla çaba harcayan kesimler, şimdi Doğu Anadolu'yu Ermenistan olarak gösterenlerle aynı çizgide, aynı doğrultuda.

Paylaşım yapılmış bile!

Doğu Ermenistan, Güneydoğu Kürdistan!

Bizim Kürtçüler tarih bilgisinden öylesine yoksun ki, Ermenilerin Birinci Dünya Savaşında sadece ordumuzu arkadan vurmadığını, on binlerce Kürt'ü de kestiğini unutmuşlar!

Ve 'Soykırımın (!) 100. Yılına' çanak tutmaya şimdiden başlamışlar!"

Çölaşan, mevzu Kürt ve Ermeni olunca kendini hiç tutamıyor anlaşılan.

Ne diyelim, katil mutlaka olay mahalline geri dönermiş...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nabi Avcı'ya mektup var

Hayko Bağdat 26.11.2013

Aşağıda okuyacağınız mektup bana yazılmış. Çocuğu Ermeni okuluna giden ve sınava girecek olan bir veli kaleme almış. Fakat sanırım **Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı**'nın cevaplaması daha doğru olacaktır. İmam-hatipler, dersaneler derken azınlık okuluna giden çocuklarımızın dertleri arada kaynamamalı.

Benden iletmesi:

"Sevgili Hayko Bağdat, bizler 8. sınıf velileri olarak bu sene uygulanacak **TEOG (Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş)** sınavlarından muaf olduğu için mağdur duruma düşen yüzlerce öğrenci velisinden sadece birkaçıyız.

Size, bu yaşadığımız süreci anlatmak ve durumumuzu gösterir hesapları sunmak istiyoruz. Bize vakit ayırdığınız için şimdiden çok teşekkür ederiz.

MEB tarafından yapılacak TEOG sınavının ayrıntıları belli olunca uzmanlar '**Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi**' dersinden muaf olan adayların puan hesaplamada dezavantajlı durumda olacağını uyarısında bulundu. Hesaplamaya göre aynı netleri yapan iki adaydan din dersinden muaf olan öğrenci, diğeri ile ciddi puan farkına sahip oluyor. Ekte sunulan hesaplamayı incellerseniz bu farkın yapılan doğru sayısı ile ne kadar artıp azaldığını fark edebilirsiniz. Bir puanın, bırakın bir puanı, ondalık kısmın bile liselere yerleştirmede ne kadar önemli olduğunu düşündükçe oluşan farkın çok ciddi boyutta olduğunu görüyoruz.

Bu durumun bayram sonrası yetkililere, okul müdürlerimiz tarafından resmi bir yazı ile duyurulduğunu, çözüm önerileri sunulduğunu biliyoruz. Ancak **Taraf** gazetesinin 20 Kasım tarihli haberinden de okuduğunuz gibi 13 Kasım günü **Ataşehir Zübeyde Hanım Öğretmen Evi**'nde, Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürü **Mehmet Küçük** başkanlığında yapılan toplantıda, sistemdeki yanlışların seneye düzeltileceği, Din ve İnkılâp Tarihi derslerinin sınav sisteminden çıkarılacağı ancak bu sene sınava girecek çocuklar için yapılacak bir şey olmadığı söylenmiş.

Hayko Bey, yani anlayacağınız biz bu çocukları 2000 senesinde doğurduğumuz için hatalıyız!

Takdir edersiniz ki '**eşitlik**' ilkesine çok aykırı olan bu durum üzerine biz bir grup veli idari mahkemeye başvurma kararı aldık. Bu haksızlığın giderilmesi için önümüzdeki hafta dilekçelerimizi vereceğiz. Musevi cemaatinin de bu durumdan rahatsız olduğunu ve onların da yasal haklarını arayacaklarını öğrendik. Ayrıca Süryanilerin de MEB'e Süryani Kadim Vakfı ve cemaat üyeleri olarak yazı yazdıklarını biliyoruz.

Hayko Bey, bu süreçte sizden istediğimiz sesimizi geniş kitlelere ulaştırmamız için bize yardımcı olmanız. Cemaatimizin ileri gelenleri, vakıflarımız acaba bu konudan haberdar mı?

Bizi desteklemeyi düşünmezler mi?

Bu, sadece bizim sorununuz mu?"

Azınlık kodları ne oldu

Vatandaşlık bilgi edinme hakkımı kullanarak 133983 nolu dilekçeyle sordum:

- Nüfus Müdürlüklerinde **Rumlar** için **kod1**, **Ermeniler** için **kod2** olarak kodlar verildiği medyaya yansımıştır.
- Bu kodlamalar devletin başka hangi birimlerinde mevcuttur?
- Mecburi askerlik hizmetini yerine getiren vatandaşların dosyasında mevcut mudur?
- Devlete memur, işçi alımlarında bu kodlar değerlendirmeye alınmakta mıdır?
- Milli İstihbarat Teşkilatı, faaliyetlerinde bu kodlara ulaşabilmekte midir?
- Tapu daireleri bu kodlara ulaşabilmekte midir?
- Yakın zamana kadar Emniyet teşkilatı bünyesinde görev yapan Azınlıklar Masası departmanı faaliyetlerini bu kodlar üzerinden mi gerçekleştirmiştir?

Cevap: "**Aile kütüklerinde bulunması gereken kişisel bilgiler 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 7 nci maddesi ile belirlenmiş olup, kütüklerde milliyet, ırk veya soy ifade eden terimler yer almamaktadır.**"

E hani bu kodların varlığı kabul edilmişti?

Bir de buradan sormuş olalım.

Kod var mı yok mu?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hükümet, MGK'nın Cemaat kararını uyguladı

Hayko Bağdat 30.11.2013

Mehmet Baransu'nun haberi siyaset dünyasında ortalığı ayağa kaldırdı.

25 Ağustos 2004 tarihli MGK kararında **"Nurculuk faaliyetleri ve Fethullah Gülen Cemaati'ne ait kurumların faaliyetlerinin engellenmesi için ağır yaptırımlar getiren yasal düzenlemeler yapılmalıdır, eylem planı hazırlanmalıdır"** diye karar alınmış ve hükümet bu kararı imzalamış. Gülen Cemaati'ne karşı uygulanacak tedbirler için Başbakanlık Uygulamayı Takip ve Koordinasyon Kurulu (BUTKK) koordinesinde, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı ve MİT Müsteşarlığı görevlendirilmiş.

Hükümet cephesinden **"ben yoktum", "ama onlar da imzaladı", "imzaladık ama uygulamadık", "kuzenim imzalamış"** ayarında bazı cevaplar gelmiş olsa da toplumun bir kesiminin asker tarafından hedef gösterilmesi ve seçilmiş hükümetin devlet aygıtlarını bu kesimin üzerine salmayı vaat etmesi büyük bir skandaldan başka bir şey değildir.

Bu durum, devletin bir inanç grubu üzerinde her türlü dezenformasyon ve provokasyon uygulamasına açık, insanların can ve mal güvenliğini tehdit eden, hiçbir demokratik ülkede eşine rastlayamayacağımız, sorumluluğu bulunanların hesap vermesini gerektirecek vahim bir tablodur.

Alınan bu karar ile hangi operasyonların uygulamaya koyulduğu, devlet mekanizmasının hangi suçları işlediği hemen ortaya çıkarılmalıdır.

Anlaştık?

Buraya kadar söylenenlere itirazı olan var mı?

Peki, öyleyse aşağıda yazacaklarıma da karşı çıkmazsınız umarım.

Fazilet Partisi ve devamında kurulan Saadet Partisi- AK Parti milletvekilleri 2004 yılına kadar Meclis'te 20 civarı soru önergesi vererek **ülkedeki misyonerlik faaliyetlerinin yarattığı tehlikeyi** gündeme getirdiler.

Askerler de Aralık 2001 MGK toplantısında misyonerliği ve TC vatandaşı Hristiyan azınlığı **"tehdit"** üst başlığıyla gündemine aldı.

Sonradan AKP vekili olan Tümgeneral **Şirin Ünal**, Ergenekon sanığı **Sevgi Erenerol**'un 2006'da Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda gerçekleştirdiği misyonerlik konferansını koordine etti ardından Erenerol'a plaket verdi.

MİT, misyonerliği ikinci derece dinî tehdit kabul ederek istihbari faaliyetlerde bulundu.

2003 yılında Türkiye'ye gelen Trabzon Katolik Kilisesi'nin papazı **Rahip Santoro**, Trabzon Emniyeti tarafından **"Pontuşçu"** diye dinlemeye alındı. Bu dinleme, ölümünden üç ay önce başlatıldı. **Rahip Santoro dinlenmesinin bitmesine üç gün kala öldürüldü. Yani öldürüldüğünde telefonu dinleniyordu.**

Malatya'da Zirve katliamından bir gün önce üç katil zanlısı atış taliminden dönerken yakalanmışlardı, üzerlerinde üç kurusıkı silah vardı. Polis "**gençler siz ateş mi ettiniz**" diye sordu. Cinayetleri organize eden **Emre Günaydın**, tabancayı cebinden çıkarıp verdi. Polis arabayı aramadı, üzerlerini aramadı. Arama yapsaydı arka koltuktaki ceketin altındaki iki silahı görecekti. O gün karakola götürüldüler, kabahatler kanunundan 50 lira ceza ödeyip bırakıldılar. Sonradan **yayinevinde öldürülen** Necati Aydın'ın **aslında öldürüldüğü güne kadar devlet tarafından takip edildiği ortaya çıktı**.

24 Şubat 2004'te **Hrant Dink** İstanbul Valiliği'ne çağırıldı. Vali Yardımcısı **Ergun Güngör**'ün odasında iki MİT mensubu tarafından tehdit edildi. Dink'in "**uyarılması**" talimatı Genelkurmay tarafından verildi. Hrant Dink, o dönemde istihbarat teşkilatları tarafından "**Ermenilik faaliyeti yapmak**" sebebiyle takip altındaydı. Dink öldürüldüğünde Trabzon Jandarması, Trabzon Emniyeti, İstihbarat Daire Başkanlığı, İstanbul Emniyeti ve haliyle MİT, gerçekleşecek cinayeti tüm ayrıntılarına kadar önceden biliyordu. Hrant Dink cinayetini azmettirmekten ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılan **Yasin Hayal**, daha önce Santa Maria Kilisesi rahibini günlerce komada kalacak şekilde döven kişiydi.

Kısaca **AKP döneminde Hristiyan cemaate karşı alınan MGK kararları uygulanmış oldu**.

Jandarması, polisi, MİT'i, muhafazakârı, Cemaat'i, Ergenekoncusu yani aslında bugün yaşanan kavganın etrafında bulunan her kesim de bu kutsal görevde devletine yardımcı oldu.

Arzederim...

(Kaynak: **İsmail Saymaz/ Nefret**.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bana bavul gönderin!

Hayko Bağdat 03.12.2013

Siyasi hayatımızda "**bavul**" artık önemli bir yer tutuyor. Yakın zamanda **Ergenekon**, **Balyoz** gibi davalarda ortaya çıkan "**bavul**" dolusu belgelerle Türkiye siyasetinin çehresi değişti. Darbe için can atan generallerden yeni mezun olmuş teğmenlere kadar pek çok insan haklı veya haksız cezaevlerine yollandı.

Beğenin ya da beğenmeyin bir gazetenin Türkiye gibi bir ülkede devletin karanlık ilişkilerini ifşa etmesi önemli bir cesarettir.

Pek çok konuda aynı fikirde olmasam da **Mehmet Baransu**'nun bu belgeleri açıklamasının hepimizin hayatını değiştirdiğini kabul etmeliyim.

İllegal faaliyetlere tevessül eden her kurum artık bin düşünüp bir davranmak zorunda.

Dershane tartışmalarıyla beraber gazetemizin ortaya koyduğu son belgeler, yaklaşan seçimlerin çok sakın seyir etmeyeceğinin habercisi olmalı.

Peki, devletin kendi vatandaşından gizlemek zorunda hissettiği bu belgeler hangi kaynaklardan geliyor?

Ordu- AKP- Cemaat arasında havalarda uçuşan bu karşılıklı "**bavul**" ticareti başka hangi konularda bilgi barındırıyor?

Muktedir güçlerin birbirlerine "**sen görürsün gününü**" diyerek aleyhlerinde evrak biriktirdiği bugünlerde ben de "**bavul**" elde etmek istiyorum.

Belli ki standart yöntemlerle ortaya çıkması mümkün olmayan "**gerçek**", ancak yaşanan iktidar savaşları esnasında piyasaya düşebilir.

Eğer düşecek olursa bunu yayınlamaya talibim.

Hrant Dink'i kim öldürdü?

Devletin tüm kurumlarıyla cinayetin etrafında dolaştığı ve hiçbir kamu görevlisinin doğru dürüst soruşturma geçirmedigi bu olay hakkında elinde bilgisi olan var mı?

Hrant Dink cinayetinin işlendiği esnada İstanbul Valisi **Muammer Güler**, İstanbul Vali Yardımcısı **Ergun Güngör**, İstanbul Emniyet Müdürü **Celalettin Cerrah**, Emniyet Müdürlerinden **Ahmet İlhan Güler**, **Bülent Köksal**, **İbrahim Pala**, **İbrahim Şevki Eldivan**, **Volkan Altınbulak**, **Özcan Özkan**, **Bahadır Tekin**, Trabzon Emniyet Müdürleri **Ramazan Akyürek**, **Reşat Altay**, İstihbarat Şube Müdürleri **Engin Dinç**, **Faruk Sarı**, Emniyet amiri **Ercan Demir**, polis memurları **Özkan Mumcu**, **Muhittin Zenit**, **Mehmet Ayhan**, Trabzon İl Jandarma Komutanı **Ali Öz**, Jandarma İstihbarat Şube Müdürü **Metin Yıldız**, Jandarma Karakol Komutanı **Cevat Eser**, Merkez Jandarma Bölük Komutanı **Murat Akçe** görevli personeldi.

Bu personelin ihmal, kasıt veya delil karartma gibi faaliyetlerine şahit olan var mı?

Burada ismi geçenler dışında cinayetin aydınlatılması için herhangi bir bilgiye sahip olan var mı?

Trabzon'da, Pelitli'de, Malatya'da yaşayan insanlar karanlık ellerin çocuklarını birer potansiyel katil olarak görmesinden rahatsız iseler "**duyduklarını**" ifşa etmek isterler mi?

Geçen yazımda belirtmiştim.

Bu bir "**milli mutabakat cinayeti**" olarak hepimizin vicdanında kara bir lekedir.

Anlaşılan hükümeti, yargısı, kolluğu 7. yılına yaklaşan bu cinayetin aydınlatılması için davranmayacaklar.

Bizleri gazete ilanıyla adalet arar hâle getirmenin utancı üzerlerinde olsun.

Adalet için "**bavul**" bekleyen insanların yaşadığı bir ülkeyi yönetmenin vebali boyunlarında olsun.

Ben çaresizce tekrar sorayım.

Bana gönderecek "**bavul**"u olan var mı?

Varsa yayınlayacağım...

*

Not: Bugün saat 10:00'da Çağlayan Adliyesi C kapısı önünde dava adı altında devam eden müsamere için toplanılacaktır. Ben orada olacağım.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP ve Cemaat'e soruyorum

Hayko Bağdat 07.12.2013

Büyük bir karambol yaşanıyor.

Anladığımız kadarıyla yakın zamanda siyasette, bürokraside ve yargıda koalisyon kurularak memleket yönetilmiş.

Devlet içindeki vesayetçi unsurlarla mücadele edebilmek ve ardından toplum üzerinde mutlak hâkimiyet kurabilmek için kurumlar üzerinde kadrolaşmaya hız verilmiş ve belli paylaşımlar yapılmış.

Toplumun zaten içten içe bildiği bu durum bugün tarafların açık seçik beyanlarıyla ifşa ediliyor.

Başbakan'ın "**ne istediler de vermedik**" sorusundan sonra **Yeni Şafak** gazetesi yazarı **Abdülkadir Selvi** tek tek Cemaat'e sunulan kadroları gündeme getirdi.

İktidar kanadı kendisine büyük bir operasyon yapıldığını her fırsatta dillendiriyor.

Yine **Yeni Şafak**'tan **Cem Küçük** "*Geçen seslenmiştim, **Taraf**'ın **Murat Belge**, **Hayko Bağdat**, **Cengiz Aktar** gibi önemli yazarlarına ve yayın yönetmeni kıymetli **Neşe Düzel** hanıma bir daha seslenmek istiyorum*" diyerek bu operasyona alet olmamamızı salık veriyor.

Madem öyle ben de aynı açıklıkta önce **iktidara sormak istiyorum**:

- Cemaat'e iktidarınız döneminde ne verdiniz?
- Bugün iktidara operasyon yaptığını öne sürdüğünüz Cemaat, sizlerle koalisyon hâlindeyken başka bir operasyona imza attı mı?
- Başbakan'ın **Ferhat Kentel**, **Cengiz Çandar** ve **Ahmet Hakan**'ı Cemaat yargısının elinden zor kurtardığı söyleniyor. Başbakan yargıya bu tip talimatları ne sıklıkla veriyor?
- Başbakan'ın daha önce kurtardığı veya kurtaramadığı kimler var?
- **Ahmet Şık** ve **Nedim Şener**'i Cemaat yargısı mı tutuklattı?
- Bugün tasfiye edilen Cemaat kadrolarının yerine gelenlerinin benzer usulsüz uygulamalara tevessül etmeleri ihtimaline karşı hangi önlemleri aldınız?
- Dink davasında sorumluluğu bulunan ve bir türlü sorgulanamayan dönemin kamu görevlileri size mi Cemaat'e mi ait?
- Yargıya artık güvenmemizi bekliyor musunuz?

• MGK kararları bu gazetede daha önce açıklandığında çok mutluydunuz. Bugün niye suç duyurusunda bulunuyorsunuz?

Cemaat'e soruyorum:

- İktidardan ne aldınız?
- Bürokrasi içinde kadrolaşarak bir ideoloji etrafında hareket ettiniz mi?
- Ergenekon ve Balyoz davaları sürecini sizler mi yönettiniz?
- Hükümet kanadından yazarlar Başbakan'ın sizlerin elinizden kurtardığı gazetecilerin olduğunu iddia ediyorlar. Böyle (olumlu veya olumsuz) bir müdahaleye şahitlik ettiniz mi?
- Mevcut hükümetten veya Başbakan'dan kurtulmak için kaset, belge ve resmî evrakları sizler mi piyasaya sürüyorsunuz?
- Fişlendiğiniz için feveran ederken siz kimseyi fişleyip aleyhinde malzeme topladınız mı?
- Dink cinayetinde adı geçen tüm görevlilerin sorgulanması için açık çağrıda bulunmayı düşünüyor musunuz?
- Yine MGK kararlarıyla bu ülkede inancından dolayı tehdit olarak belirlenen ve üzerlerinde pek çok devlet operasyonu yapılan Hristiyan azınlıklar için elinizde bilgi, belge var mı?

*

Not: Sevgili **Cem Küçük**, mademki açık açık bir operasyonun parçası olmamam gerektiğini belirtiyorsun o vakit aynı açıklıkla senden yukarıda Cemaat hakkında belirtilen sorular/ ithamlar için somut belge göndermeni isteyeceğim.

Bu belgeleri gazetem yayımlamazsa ben de seninle aynı kaygıları paylaşabilirim ve gerekeni yaparım.

Senin gazetende iktidar hakkında olumsuz bilgilerin yayımlanmasını da şart koşmuyorum.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İlk cevap iktidar kanadından

Hayko Bağdat 10.12.2013

Geçen yazımda İktidar ile Cemaat arasında yaşanan kavgada tarafların birbirlerine yönelttiği suçlamalardan ortalığa dökülen ithamları kendi açımdan iki tarafa da sormuştum.

İki taraftan birine angaje olmayan, hukuk ve demokrasi adına hepimizi şaşkınlığa sevkeden bu tablo karşısında benim gibi yazarların kıstas alacağı ölçü bu soruların ikna edici cevaplarına sahip olmakla belirlenecektir.

Muktedir olanlar, kendi aralarında kurdukları koalisyonu bozarken ortaya çıkan manzara nasıl bir ülkede yaşadığımız gerçeğini tekrar hatırlattı bizlere. Sorunu, bu olan bitende değil de bunu haber yapmakta gören siyaset bugün gazetemizi tehdit ediyor. Ne olduğunu anlamak için sorulan soruları polisiye tedbirlerle bastırmaya çalışıyor. Oysa bizler cevap arıyoruz. İktidar kanadından bana ulaşan bir kaynak geçen yazımda sorduğum soruları tek tek yanıtlamak istediğini belirtti. Kendi mecralarında bu açıklıkta konuşmanın zor olduğunu ifade eden kaynak bakın neler anlattı:

“DEVLET İÇİNDEN BAŞBAKAN’A KARŞI DARBECİ BİR AYAKLANMA VAR”

— Cemaat’e iktidarınız döneminde ne verdiniz?

“AK Parti hükümet olduğu andan itibaren ordu içindeki cuntalar darbe planları yapmaya başladı. Sadece Genelkurmay Başkanı Hilmi Paşa darbeye karşıydı. O süreçte ilk dört yıl Hilmi Paşa ile müzakere içinde götürüldü. Demokrasiyi korumak için stratejik ve dengeli davranılması lazımdı. O dönem bütün generaller Gülen Cemaat’ini bir numaralı tehdit görüyordu. Bahsettiğim stratejik dengeli çizgi içinde Cemaat mensuplarının hakları korundu ve kollandı. Generallere inat sivil alanda ve devlet alanında daha da önleri açıldı. Cemaat mensupları her konuma geldiler. Fakat 2012 yılından itibaren Cemaat’e mensup devlet görevlilerinden bir kısmı darbeci generaller gibi davranmaya başladılar. Ve sonra Cemaat içindeki bu vesayetçi azınlık, çoğunluğun iradesini gasp etti. Cemaat içinde hâkim çizgi haline geldiler.”

— Bugün iktidara operasyon yaptığını öne sürdüğünüz Cemaat, sizlerle koalisyon hâlindeyken başka bir operasyona imza attı mı?

“Tüm Cemaat varlığının bu operasyonu yaptığı kanaati yok. Devlet görevlisi olduğu halde demokratik devlete meydan okuyan gayrihukuki yollara sapmış bir grup var. Kendileriyle beraber devlette çalışan tüm Cemaat mensuplarını da batağa sürüklüyorlar. Fethullah Gülen isterse bu darbeci ayaklanmayı durdurabilir. Sonuçta eğer Başbakanımıza yönelik bu gayrimeşru ve gayrihukuki darbe planı işlemeye devam ederse demokratik düzen ne gerektiriyorsa o yapılır.”

— Başbakan’ın Ferhat Kentel, Cengiz Çandar ve Ahmet Hakan’ı Cemaat yargısının elinden zor kurtardığı söyleniyor. Başbakan yargıya bu tip talimatları ne sıklıkla veriyor?

“Ferhat Kentel olayı doğrudur. Olay daha polis aşamasındayken müdahale edilmiştir. Cengiz Çandar olayı da böyle olmuştur. Eğer polise durun denmese zannediyorum her ikisi de KCK’dan içeri alınırdı. Ahmet Hakan olayı polis aşamasını çoktan geçmişti. Odatv’nin ikinci iddianamesi hazırda ve Ahmet Hakan’ın tutuklanacağı söyleniyordu. Kanıtlarımız net diyorlardı. 7 Şubat’tan sonra o savcıların görev yerini HSYK değiştirdi. Zannediyorum 7 Şubat darbe girişiminin geri püskürtülmesi Ahmet Hakan’ı da şimdilik kurtardı. Ama dosya bir yerlerde duruyordur.”

— Ahmet Şık ve Nedim Şener’i Cemaat yargısı mı tutuklattı?

“Ahmet Şık ve Nedim Şener konusundaki kişisel görüşüm bu tutuklamaların tamamen hukuksuz olduğu yönündedir. Öte yandan Şener ve Şık olayını makul gören hiç kimseyi görmedim. Bu olay kişisel hesaplaşmaların yargıya intikalinin sonucudur. Kafalarına göre aldılar içeri. Sonrasında da zaten kritik bir ismin Emniyet’teki konumu kaydırıldı. Ardından aynı ekip 7 Şubat’ta doğrudan Başbakan’a vesayete kalkıştılar.”

Devam edecek...

Not: Bu köşe cevap hakkını kullanmak isteyen her kişiye açıktır.

haykobağdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ben yapmadım Miki yaptı

Hayko Bağdat 14.12.2013

Yaşanan AKP- Cemaat kavgasıyla ilgili havalarda uçuşan ithamlar hakkında sorular sorduydum. Cevap da geldi hamdolsun.

Kaynağımı da öyle "adının açıklanmasını istemeyen üst düzey askerî yetkili benzeri sivil bir kaynak" falan diye anons etmedim, uydurmayalım.

İktidara yakın ve olan bitene hâkim birinin iddialarıydı yazdıklarım.

Ne diyordu iddialarında?

Ahmet Şık ve Nedim Şener tamamen hukuksuz yöntemlerle tutuklanmış. Bu olay kişisel hesaplaşmaların yargıya intikalinin sonucu imiş. Kafalarına göre almışlar içeri. Sonrasında da zaten kritik birkaç ismin emniyetteki ve yargıdaki konumu kaydırılmış.

Sevgili Ahmet ve Nedim'i arayıp sordum.

Olayların gelişiminin bu şekilde olduğunu doğruladılar. Fakat başta AKP'nin ve o dönem Taraf Gazetesi'nin de içinde olduğu bazı medya organlarının sorumluluğunun küçümsenmemesi gerektiğini belirttiler, aynen katılıyorum.

Peki, "kafalarına göre" başka hangi arkadaşlarımız için hain planlar yapılmış?

Ferhat Kentel ve Cengiz Çandar KCK'dan tutuklanmak istenmiş. Olay daha polis aşamasındayken müdahale edilmiş. Eğer polise durun denmese her ikisi de KCK'dan içeri alınacakmış.

Ferhat Kentel meselesinin canlı şahidiyim.

Adının geçtiği bilgisini ağzından duydum.

Sonrasında tutuklanmasına nasıl mani olunduğunu Ali Bayramoğlu ve Mustafa Karaalioğlu isterlerse anlatırlar

sanırım.

Ahmet Hakan olayı ise polis aşamasını çoktan geçmiş. 7 Şubat'tan sonra o savcıların görev yerini HSYK değiştirmiş ve dosya işleme konmamış.

Ahmet Hakan yazısında bunun hesabını sordu.

Her ne kadar arada çok gerek olmadığı hâlde bana da bir çaksa da hayatta kırmaktan en çok imtina edeceğim insanlardan biri olan Ahmet Hakan'ın soruları ortada duruyor.

Peki, şimdi bu kadar zaman sonra bu bilgiler neden insanların kulağına fısıldanıyor?

"Ben yapmadım Miki yaptı" demek için mi?

Ahmet Hakan'ın gıyabında hepimize ayar vermek için mi?

Bu bilgileri ben neden paylaşıyorum?

Anlatayım.

Hesap sormak için.

Miki değil bu işleri sizler yaptınız.

Beraberce, elbirliğiyle yaptınız.

Aynı fısıltıları yandaş gazetelerde iktidarını aklamak için kullananlar ile aramızda bir fark var.

Arkadaşlarımızın ve onların çocuklarının yüzlerine bakıyoruz.

Ahmet'in ve Nedim'in evlatlarına "Ergenekon'un temizlenmesi için bu savcılara ve hâkimlere ihtiyacımız vardı. Bu yüzden babanın yıllarca haksız yere hapiste tutulmasına ses edemedik çocuğum" mu diyeceğiz sandınız?

Ferhat Kentel'in, Cengiz Çandar'ın, Ahmet Hakan'ın silahın ucu iktidara dönünce şansa kurtulduklarına sevineceğimizi mi düşündünüz?

Kurtulamayanlara ne oldu?

Sizler kurduğunuz koalisyon ile nasıl bir ülke yarattınız?

Bizleri ne hâle getirdiniz?

Şimdi yaşadığınız büyük kavga sayesinde yavaş yavaş ortalığa saçılan deliller, sizlerin tabiriyle yediğiniz "kul hakkı"nın utanç vesikalarıdır.

Kürt halkının seçilmiş belediye başkanlarının, partinin kapısının önünden geçtiği için yıllarca tutsak edilmiş

evlatlarının hakkını nasıl ödeyeceksiniz?

Başka kimlerin kanına girdiniz?

Hangi cinayetleri örtbas ettiniz?

Roboski’de ne oldu?

Hrant’ı kim öldürdü?

Kimlerin katillerini koruyorsunuz?

Sırada kimler var filler tepişirken tehdit altında olan?

Cevap veriniz...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sevan Nişanyan giderayak yazdı

Hayko Bağdat 17.12.2013

Sevan bu hafta hapse girecek. Baktım ne yazsam olmayacak, rica ettim o yazdı. Hepimize yazdı.

Fazla abartmamak lazım. Sonuçta yasalara göre bir suç işlemişsin, usulüne az çok uygun olarak kovuşturulmuş, ceza verilmiş. Şimdi cezayı alan Sevan’dır diye bunun uygulanmasına karşı çıkmak hakkaniyete sığmaz. Adamına göre muamele edilirse esas o zaman itiraz etmek gerekir.

Ne yapsın yani hâkim? “Bu adamı beğenenler var, görmezlikten gelemim” mi desin? “Herkes kaçak inşaat yapıyor, bir tek Sevan ceza alıyor” tezi doğru değil.

Yakaladıkları herkesi çatır çatır yargılıyorlar, memleketin her ilinde inşaat suçlarından hapis cezası alıp yatan çok insan var.

Unutma ki gazetede okuduğun her “kaçak inşaat” haberi görüldüğü gibi değildir; her dosyanın bir sürü inceliği vardır. Ayrıca bu suçları işleyenlerin büyük çoğunluğu bir kere işler, mevzuatın boşluklarını gözetir, dolayısıyla alırsa ufak bir ceza alır, o da eğer mükerrer sabıkalı değilse bir şekilde ertelenir ya da iptal edilir. Benim gibi otuza yakın sabıkası olan kimse yok bildiğim kadarıyla.

İşlediği suçu alenen ve kanırta kanırta işlemiş olanlar da enderdir.

Verdikleri ceza orantısız veya akıldışı bir ceza değil.

Toplam 21 ya da 24 yıl hapis cezam vardı, tam hesabını çıkartamıyorum. "Bu kadarı olmaz" dediler, bir çözüm yolu bulmak için epey uğraştılar. Sonuçta geçen ekim ayında SİT Alanında İzinsiz İnşaat suçuna yeni bir düzenleme getirildi, benim hapis cezalarımın da yaklaşık 13,5 yıllık bölümü silinmiş oldu. Bunu görmezden gelmek doğru olmaz. Şimdi mesele bir yıl mı, üç yıl mı, beş yıl mı meselesi. Ve hangi koşullarda yatılacak meselesi. Benim yaşımdaki biri için bunlar önemsiz detaylar değil, ama kaldıramayacağım şeyler de değil.

Cezanın tamamını silemezler miydi?

Silebilirlerdi bence, tam içyüzünü inan bilmiyorum. Bir nedenle silmediler. Belki "E canım hepsini affetsek olmaz, biraz yatsın kerata" dediler. Belki de bazı yazılarım birilerinin sinirine dokundu. Bilhassa sizin gazetede 6 Haziran'da çıkan "Her Başbakan İstifayı Tadacaktır" başlıklı yazım tepki toplamış deniyor, belki nihai kararda etkisi olmuştur.

Olmuşsa olmuştur, hatta iyi olmuştur.

Kimseye minnet borcu olmamak, bir sene fazla ya da eksik yatmaktan daha önemli bir şey bence.

İnsanın zaman zaman kendisiyle baş başa kalması lazım.

Sosyalliğin fazlası iç disiplini sarsıyor, düşünceni derinleştirmeni önlüyor.

Kaç senedir kafamda olmayacak cinsten bir hayal vardı, Venedik'teki Surp Ğazar Manastırı'na gidip "beni buraya alın birkaç seneliğine" desem acaba kabul ederler mi diye aklımdan geçiyordu. Geçen ekimde tam da bu nedenle Venedik'e gitmeye niyetlendim, hem oradaki değerli birtakım insanlarla sohbet etmek, hem de bunu biraz soruşturmak istedim. Olmadı, denk gelmedi.

Belki de iyi oldu. Manastırın vicdani bir bedeli var.

İnanmadığın şeylere inanırmış görünmen, ya da en azından suskun kalman lazım. Hapishane o açıdan daha iyi. Manevi borcun olmuyor. Sadece bedenini bağlıyorlar, içine dokunamıyorlar. Alelade sosyal hayattan bile daha özgürsün bir bakıma.

Bilgisayarıma, kitaplarıma, bir de yalnızlığıma dokunmasınlar, gerisi çok mühim değil.

"Elimden bir şey gelir mi" diye soruyorsan, bunu düşün derim.

Tabii ki konu bunlardan ibaret değil. Bunlar işin bana ve bu somut olaya müteallik olan kısmı. Bir de hadisenin arka planı var. Bu ülkenin yönetim biçimine, hukuk sistemine, önyargılarına, nankörlüğüne, ufuk yoksunluğuna ilişkin boyutları var. Suçu elbette durduk yerde işlemedim. Zevk için, ya da kazanç için de işlemedim.

Sen bakma Eyüp Can'ın dediklerine, deli filan değilim. Daha ciddi bir şeyin mücadelesini veriyorum.

Ama o mevzua girsem bu mektup bitmez. En iyisi burada keseyim, devamını Blogumda getiririm bir ara.

Gözlerinden öperim. Gezi'deki tavrını çok takdir ettim. Bedeli ne olursa olsun, o duruştan geri adım

atmayacağından eminim.

Sevan Nişanyan

haykobağdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan İslam'la sinanıyor

Hayko Bağdat 21.12.2013

Başbakan Erdoğan'ın kariyeri inanılmaz başarılarla dolu. Tüm siyasi hayatı boyunca rakiplerini yendi. Rakipleri bazen çizgi dışına çıkmaya çalıştı. Uyduruk bahanelerle mahpus yattı. Partisine saçma sapan iddianamelerle kapatma davası açıldı. Partisinin cumhurbaşkanı adayının seçilmesine mani olmak için 367 denen alicengiz oyunları oynandı.

Fakat Erdoğan hep yendi.

Ve bu "yenme" duygusu onda inanılmaz bir özgüven yarattı.

Söylemini hep "Hakka ve halka" dayandırdı.

Aldığı yüksek oy oranını, halkın manevi duygularının ve inancının en sonunda siyasete sirayet etmesi olarak tarifledi.

Öyle ki toplumsal kesimlerin bu maneviyatın dışında kalanlarını gayri İslami ve sakıncalı olarak tescilleyip durdu.

CeHaPe zihniyeti onun söyleminde hep camileri ahıra çeviren, ezanı Türkçe okutan, "başörtülü kızkardeşler"ın mahremine dokunan münafıkların toplamıydı.

Alevi meselesini tüm açılımlara rağmen bir Sünni'nin Alevi'yi tarif edişi seviyesinde ele aldı.

Mesele "Ali'yi sevmek" ise torununa Ali ismini koymasından daha büyük bir ispat ne olabilirdi?

Fakat Aleviler eninde sonunda Müslüman'dı.

Ve bir Müslüman'ın ibadet yeri cami idi.

Farklı ibadethane talebi ve namaz dışı ibadet şekilleri son toplamda gayri İslami'ydi ve bunu hiç içine sindiremedi.

Kürd'ü, Türk'ü, Çerkes'i, Gürcü'sü, Arab'ı...

Neticede bu kavimler Müslüman'dı.

Aynı kibleye bakıyorlardı.

Milliyetçilik ile ayıştıran tutkalın yerine İslam ümmeti şemsiyesinin kapsayıcılığı yeterliydi.

Bunun dışına çıkanlar ateist, Zerdüşt, Ezidi gibi "vebalı" muamelesi görebilecek kesimlerdi.

Erdoğan Kürtlere hep Marksist, Leninist, komünist Allahsızlara itibar etmemeyi salık verdi.

Cemil Çiçek'e göre ise zaten bazı gerillalar sünnetsizdi.

Yani Ermeni'ydi onlar.

Bir Müslüman'ın engin gönlüne göre Ahtamar Kilisesi'nin tadil edilmesi meşrudu.

Fakat kilise cemaatinin dışında kalan "Afedersin Ermeniler"e benzetilmek bile bir skandaldı.

Solcuların, Kemalistlerin, Kürt siyasi hareketinin, Alevilerin, demokratların, azınlıkların, LGBT bireylerin, milliyetçilerin ağzından çıkan tüm eleştiriler İslam şemsiyesi ile korunan Erdoğan'ın tabanına nüfuz etmedi.

O bir diktatör falan değil, İslam düşmanı kesimlerin karşısındaki son kaleydi.

Şimdi ise durum biraz değişti.

Milyonlarca gönül vereni olan Müslüman bir topluluk ile kavga ediliyor.

Fethullah Gülen'in önderlik ettiği Hizmet Hareketi.

Burada kullanılan ithamlar eskiye göre değil artık.

Firavun, fitne, fücür, kul hakkı, füruat, şirk konuşuyoruz.

Bazen kavgayı daha iyi anlamak için dini araştırırken buluyorum kendimi.

Artık Erdoğan (gönüllü veya gönülsüz) Müslümanları devlet eliyle fişlemek ile suçlanıyor.

Bazı Müslümanları aynı Kemalistler gibi bürokrasiden tasfiye etmek, fişlerdeki kodlara göre hak ettikleri görevlerden muaf tutmak ve hak yemek ile eleştiriliyor.

Yanıbaşındaki bakanların ailelerinin, önemli bürokratlarının evlerinde milyonlarca dolar, para sayma makineleri bulunuyor.

İktidarı hırsızlıkla, kul hakkı yemekle suçlanıyor.

Erdoğan ise alışkanlıktan olsa gerek bir komplodan bahsederek “Onların bu fitneleri varsa bizim de Allahımız var ” diyor. Kitle bu söylemin karşısında tekbir getiriyor.

Kime karşı Allahınız var?

Fethullah Gülen’e karşı.

Bu kez bu söylem tutmuyor. Gülen’in temsiliyeti Zerdüşt’üne hiç benzemiyor.

Erdoğan ilk kez kendi söylemiyle yargılanıyor.

Kavga Habil ile Kabil’in kavgasıysa, referans kutsal kitap ise Gülen Erdoğan’dan daha İslami duruyor.

Bu kez sorunları “başörtüsü” kapatamayacak.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP ile Cemaat arasında 2007’den beri kavga var

Hayko Bağdat 23.12.2013

 AKP ile Cemaat arasında 2007’den beri kavga var Biri tutuklandığında artık ilk konuştuğumuz “kimin polisi aldı, kimin savcısı sevk etti, kimin hâkimi tutuklattı” oluyorsa ülkede hiçbir şey normal gitmiyor demektir. Devletin bütün kurumlarının birbirine girdiği, yaklaşan seçimlerle tansiyonun yükseldiği günlerde Ömer Laçiner’e neler oluyor diye sorduk.

Bu süreci biraz tarif eder misin bize? Buralara nasıl geldik?

Burada bir cemaat ve hükümet tartışmasından bahsediyoruz. Hükümet derken, AK Parti çekirdeğini oluşturan, Milli Görüş hareketinden gelme bir kadro var. Başından beri AKP’nin karar merkezini tutuyorlar, parti hâlâ bu kadronun inisiyatifinde. Dolayısıyla bu kavga aynı zamanda Milli Görüş’le, şimdi kendine Hizmet adını veren Cemaat’in arasındaki bir mesele, bir kavga.

Aslında, Cemaat-AKP ittifakı, Çankaya savaşının kazanılmasına kadar kesintisiz devam etti.

Ne oldu 2007’de?

2007’de bu askerî vesayet dediğimiz rejim yıkıldı, mağlup edildi. Ondan sonra elde edilmiş olan devletin

yeniden dizayn edilmesi dönemi başladı ve paylaşımlar meselesi ortaya çıktı. Siyaseti takip edenler bilirler ki 2007- 2008- 2009'dan beri Cemaat'le AKP'nin Milli Görüş'ten gelen çekirdeği arasında bir mücadele oluyordu, başlamıştı.

Bu kavga o esnada sadece devletin paylaşımı noktasında mıydı?

Başka alanlarda da yani işadamları örgütünde, Ticaret Odası seçimlerinde vs. alttan alta sürüyordu. O zamanlarda da hareketten gelme adamları punduna getirip tasfiye ediyorlardı. Maliye'de, Milli Eğitim'de tasfiyeler yaşandı .

Tasfiye, 7 Şubat MİT krizinden öncesine dayanıyor o zaman.

Çok öncesine dayanıyor.

Taraf gazetesinin yayımladığı fişlemeler meselesi buna işaret ediyor mu?

Tasfiyeyi yapacaksınız, yerlerine adam koyacaksınız, götürdüğünüz adamın da getirdiğiniz adamın da bilgileri lazım size. İktidara gerektiğinde fren yapabilecek olan veya belli bir anda onlardan karşılayamayacağı tavizler koparabilecek olan veya AKP'yi yönlendirebilecek olan bir kadrodan rahatsızlık duydular. Tasfiye için de bilgiye ihtiyacın var. Tabii bunlar el altından yapılan işlerdi. Böyle şeyler yapıldığını iki taraf da biliyordu mutlaka. Biz MİT krizi ortaya çıktığı vakit, sorun o gün çıktı diyebilir miyiz yani?

Diyemez miyiz?

Başbakan Hakan Fidan'ı oraya getirdiği vakit ondan beklediği cemaatçi kadroların teşkilatta fazla olmamasıydı. Tıpkı İdris Naim Şahin'i İçişleri Bakanlığı'na getirdiğinde Gülen'e bağlı kadroların tasfiye edilmesi emrini verdiği gibi. Bir de adliyeden bahsediyoruz. 2010'da HSYK seçimleri oldu. Burada iktidarın tahmin ettiğinin çok ötesinde cemaatçi bir ekibin kurumda yer bulduğu anlaşıyor. Bu, iktidar açısından rahatsızlık verici bir şey. Fakat çaresi de kısa vadede çok mümkün değil.

Cemaat geçmişte hep konjonktürel davranırdı. Çok dik çıkışlar yapmazdı. İlk defa cemaatin bu kadar yüksek sesli bir kavga verdiğini görüyoruz. Niye?

Cemaat ilk defa bu kadar şiddetli bir saldırıyla karşı karşıya. 28 Şubat ile bu dönemin farkı nedir? O dönem dediler ki bu adamların dershanelerini kapatacağız. Burada genel olarak dershane kurumunu kapatmıyorlardı. Cemaat, askere karşı, 'bunları vereyim size, yenisini açarım' diye düşünüyordu. Şimdi ise Erdoğan dershane kurumunu kapatıyor. Yani hükümet atağı başlattı, bu birincisi. İkincisi yakın zamanda artık Gülen Hareketi'nin dili açıldı. İki taraf da açık oynuyor. Etrafta bir sürü dedikodu dolanıyor. Erdoğan'ın Gülen'in şahsıyla ilgili olarak "bunlar ülkeye gelsinler hesabını göreceğim" dediği, bu bilginin de Gülen cemaatinin karar noktalarında olduğu söyleniyor.

Gülen cemaati ne istiyor. Siyasi bir parti kurmaksızın devletin yönetimine mi talip?

Gülen cemaati ne yapıyor? Okul açıyorlar, iş dünyasında iyi işler yapıyorlar, kadro yetiştiriyorlar. Ama bunların hepsinin siyasi bir amacı var. Bu siyasi amaç genellikle dindar dünyalar içinde Hristiyan dünyasında da var. Mesela İspanya’da olanların Opus Dei olduğunu biliyorum bu da Cizvitlerin teşkilatıdır. Cizvitleri örnek alıyorlar zaten. Dikkat edin misyonerlik faaliyetlerine, iki şey güdülür.

Güdülen iki şey nedir?

Bir, doğrudan doğruya din propagandası yapmaksızın dinin ahlaki taraflarını öne çıkartarak ve eğitime çok önem vererek bir takım kadrolar yetiştirirsiniz. Hedef, sadece devlet değil çok önemli kuruluşları da yönetecekler. Toplumun istikbali için kilit önemde olan bütün kuruluşlara kadrolarınızı yerleştirebilerseniz, aslında iktidarda kim olursa olsun sizden geçecek olan bir uygulama olacak demektir. Siz dolayısıyla gerçek iktidarı tutacaksınız. Türkiye toplumunda gayet ciddi bir algıya sahip olacaklar. Sayısı az fakat etkilime gücü son derece fazla olan, toplumun bütün işlerinin kendisinden döndüğü bir omurga ve bir beyin kuracaksınız. Hesap bu bu hesap.

Buraya kadar anlattığın meşru değil mi? Devlet kadrolarında olunca mevzuat dışında ideolojik mi davranılacak?

Dünyada mesela Fransa’da, İtalya’da polis ve savcılar da dahil sendika üyesidirler. Mesela İtalya’da temiz eller operasyonunu yürüten savcılar açıktan komünist partisinin eğiliminde olan sendikanın üyeleriydi. Fransa’da da sağcı ve solcu polis sendikaları vardır. Bu bilinir yani. Fakat o ülkelerde kamu görevlilerinin bu işe kendi özel siyasi amaçlarını katıp katmadıklarını kontrol eden çok ciddi kurallar geliştirilmiştir. Dışarıdan denetlenmektedir.

Bizde durum nasıl?

Bizde poliste, devletin içinde herhangi bir kişi ve kurumla ilgili bir yolsuzluk veya partizanlık iddiası geldiği vakit meseleyi kurumun kendisi soruşturuyor. Halbuki orada dışarıdan soruşturulur. Yani sivil toplum tarafından, barolardan, gazetecilerden vs. Türkiye’de bunu ölçme şansınız yok. Bir adamın cemaat mensubu olduğunu açıkça deklare etmesi dahi kamu görevlisi olmasına engel değildir aslında. Ama siyasi görüşü bu adamın eylemlerine yansıyor mu? Ölçemiyoruz.

Başlatılan yolsuzluk operasyonu için Başbakan tam da bu durumu işaret ediyor. Bu bürokratlar dış odaklarla bağlantılı bir “cunta” kurmuş deniliyor.

Hükümet her şeye bunu söylüyor. Ne söylerseniz dış kaynaklar, faiz lobisi vs. böyle bir paranoya içindeler. Bunun savunulur bir tarafı yok. Hükümet her zaman için kendi siyasi rakipleri tarafından meşru şekilde devrilme tehdidi altındadır. Muhalefetin hükümet aleyhine kullanabileceği herhangi bir kozu en uygun zamanda kullanmaya çalışması meşrudur. Burada bir kavga var. Hükümet, adliye ve poliste olan cemaat

kadrolarının kendileri aleyhine dosyalar hazırladığı bilgisine yeni sahip olduğunu çocuklara söylesin. Ben tahmin ediyorum ki bakanların kendileri ve aileleri hakkında, hatta başbakanın kendisi ve ailesi hakkında soruşturma yapıldığını iki senedir biliyordu. Sorun şu...

Nedir, sorun?

Cesaret edemezler diyorlardı. İki şekilde düşünüyorlardı. Bir; bu adamlar böyle bir şey yaparlarsa AKP çok ağır bir yara alır. Çok ağır bir yara alması demek ortaklaşa paylaşılan iktidarın elde gitmesi demektir. Dolayısıyla cemaat, hepimizin altında kalacağı bir deprem yaratmak istemezler diye baktılar. İki; kendi güçlerine çok güveniyorlardı. Yani bizden korkarlar diye düşünüyorlardı. Ama artık yaranın kanı aktı. Şimdi başka nelerin gelebileceğinden fena halde ürküyorlar.

Hükümetin hamlesinin ne olacağını düşünüyorsun?

Şu anda cemaate çok fazla bir şey yapamazlar.

Karşılıklı olarak bilgi, belge toplanmış, birtakım manevralar öngörülmüş. Cemaati terör örgütü, veya çete ilan etmeye varacak kadar ihtimallerden bahsediliyor.

Valla yaparlar. Ama yüzlerine gözlerine bulaşır. Şimdi sen ne diyeceksin burada? Farz et bir iki tane savcı buldun, dedin ki, bunların aleyhinde soruşturma aç. O savcı davayı açsın. Nasıl yargılayacaksın çeteyi? Aklına bir şey geliyor mu? Gelmez. Recep Tayyip Erdoğan'ın yönetim kapasitesiyle vasıfları ile ilgili olarak hep yazdık. Dedik ki bu adam iyi bir komutan değil. Bu güne kadar Amerika'nın veya AB'nin ağır desteği olmasaydı direnebilirler miydi acaba bilmiyorum. Askerde bir tabir vardır. İyi ordu ve iyi komutan taarruzda belli olmaz, geri çekilirken yani ordu çok güç durumdayken belli olur.

AKP şu anda ne yaşıyor?

AKP burada bir darbe aldı. Adalet ve Kalkınma Partisi'ne AKePe denmesine kızılıyorsun. Biz AK'ız diyorsun. Bu yolsuzluk hikayesi AK sıfatına sürülmüş çok ağır bir leke. Üstelik boşuna sürülmüş ve iftira değil. Şimdi bunun ağırlığını kabul edeceksin. Hükümet bu işler olduğu vakit öyle dış güçler bize komplo yapıyor, bizi devirmeye çalışıyorlar falan demeden "savcılarımız çok ağır, bakanlarımızı teşhir eden bir iddiada bulundular. Biz derhal soruşturmanın selameti için bakanların istifasını istedik. Soruşturma için her şey savcılarının emrindedir, yapsınlar" falan diyeceksin. Darbeyi yedin artık. Bu serinkanlılık karşı tarafı belki daha fazla ürkütürdü. Sen şimdi kalkıp orada onlarca polis müdürünü görevden alıyorsun. Bunu tabanına bile anlatamazsın. Bunun artık savunulabilecek bir tarafı yok. İki tane yeni savcı atıyorsun, savcılar arasında bir itilaf çıkarsa ikisinin dediği olacak diyorsun.

Medyanın sahiplik yapısı sorunlu

Yolsuzluk meselesi karşısında medya nasıl bir sınav veriyor?

Komplo teorileri anlatıyorlar. Dünyanın her yerinde yolsuzlukları savcılardan önce gazeteler ortaya çıkarır. Türkiye'nin medya yapısı, medyanın sahiplik yapısı son derece sorunlu. Bu medya bağımsız medya görevini yapamaz. İş ortağı çünkü, patronların başka yerlerde karları var. Medya ellerinde bir alet. Eğer hükümetle başın belaya girsin istemiyorsan dikkat edeceksin.

Bugün de olsa "Yetmez ama, Evet"

Referandumdaki "Yetmez ama, Evet" pozisyonunun bugünkü tabloda payı olduğu eleştirileri var. Nasıl değerlendiriyorsun?

Ben bugün de aynı şeyi yapardım. Hiç kimse AKP'ye kefil değildi. Türkiye'nin sivilleşmesi mucizeyle olmayacak. Sivilleşme medenileşmeye giden bir adımdır. Atılması gereken zorunlu bir adımdır. Bu adamların muhafazakar olduklarını, sağcı olduklarını, adliye ve emniyet teşkilatını kendi siyasi görüşleri yönünde dizayn edebileceklerini biliyorduk ama bunlar katlanılması gereken şeylerdir. Hiç kimse burada kalkıp AKP'nin yaptığı şeyin Türkiye'deki sorunları tamamen çözeceğini iddia etmedi. Şimdi bize şu mu söyleniyor yani? Değiştirilmeden kalsaydı, daha mı iyiydi demek isteniyor? Cevabın nedir? Hayır kesinlikle katılmıyorum. Biz burada olan eksikliği görüyoruz. Bunun mücadelesini veriyoruz. Şu anda ben AKP'nin veya cemaatin elinde olan yetkiden sorumluyusam onlar da o zaman Ergenekon'un sorumluluğundan, Ergenekon'u onaylayan hâkimlerden falan sorumlu olsunlar. Hayır, biz onu da istemiyoruz diyorlar. Ne istiyorsun kardeşim? Referandum tersine neticelenseydi, senin dediğin olsaydı, anayasa değişmeseydi bu yapılar kimin elindeydi? Bunların söylediklerini aptallar söyler yani.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ya bunlar iktidara gelirse

Hayko Bağdat 24.12.2013

Sizlere bir hatırlatma yapmak istiyorum.

Kullanacağım tabirler için peşinen özür dilerim. Bunlar benim fikrim değil, bir toplumsal kesimi şeytanlaştırmak için devlet dediğimiz mekanizmanın resmî söylemleriydi.

» "Eski Türkiye"de zulmü kılıfına şöyle uydurdular:

Türkiye'yi İran'a çevireceklerdi.

Bu takunyacı cahil kesim kadın düşmanıydı ve hepimizi ortaçağın karanlıklarına sürüklemek istiyordu.

İmamlık mesleğini yapmayacakları hâlde imam-hatip liselerine gidiyor, şeriatçı militanlar olarak devlete sızmaya çalışıyorlardı.

Başörtüsü bir özgürlük değil, çağ dışılığı hatırlatan bir siyasi semboldü.

Bunların uluslararası bağlantıları vardı.

Ülkede ajanlar cirit atıyordu, Arapça konuşan garip insanlar her yerdeydi.

Yayın organları ile gençleri zehirliyorlardı.

Finans kaynakları vardı ve İslamcı teröre para akıtan yeşil sermaye dev bütçelere sahipti.

Demokrasiyi araç hâline getirerek demokrasiye saldırıyorlardı.

Bu ülkenin aydınlarına, iyi yetişmiş subaylarına, bağımsız yargısına, çağdaş gazetecilerine, siyasetçilerine karşı bir itibarsızlaştırma kampanyası başlatarak yalanlarla dolanlarla adım adım her köşeyi ele geçiriyorlardı.

*

» “Eski Türkiye” tedbir aldı!

Tüm şeriatçı eğitim kurumları üzerinde baskı oluşturuldu.

Üniversite kapılarında başörtüsüne karşı ikna odaları kuruldu.

Yeşil sermaye dümdüz edildi. Maliyeciler nefes aldırmadı.

Başta ordu olmak üzere tüm kurumlardan bu yobazlar temizlendi, tasfiye edildi.

Ülkede milyonlarca irticacı fişlendi ve devlet bürokrasisi bu fişlere göre aydın insanlara teslim edildi.

Gazetelerine, televizyonlarına müdahale edildi ve kara propagandanın önüne geçildi.

Terör yuvalarına baskınlar yapıldı ve sempatizanlarına çok ağır hukuki yaptırımlar uygulandı.

Bunlar yapılmasaydı çok büyük bir tehlike ile karşı karşıyaydık.

Allah muhafaza ya bunlar iktidara gelseydi?

*

» “Yeni Türkiye”de iktidar bizleri uyarıyor:

Sonra ‘**bunlar**’ iktidara geldi.

Bütün bu yapılan kötülükler ile mücadele edildi.

Aradan 11 yıl geçti.

Şimdi Türkiye’yi Mısır’a çevirmek istiyorlarmış.

Devlet içinde örgütlenmiş şer odakları varmış.

Bu yapıların uluslararası bağlantıları varmış.

Medya üzerinden planlı yayınlar yaparak ülkenin istikrarsızlaşması için uğraşıyorlarmış.

Vandal, çapulcu, kemirgen, darbeci bir gençlik demokrasiyi hedef alıyormuş.

Bu kesimler yerli ve yabancı finans kaynaklarından yıkıcı planlarına maddi destek alıyorlarmış.

Gezi'de Fransızca, Almanca konuşan provokatörler varmış.

Güçlü Türkiye ve onun güçlü demokrasisine düşman çeteci kesimlere karşı, darbecilere karşı kendimizi korumak zorundaymız.

*

» **"Yeni Türkiye"de devlet yine tedbir alıyor.**

Ordu'dan, Yargı'dan, Emniyet'ten, bakanlıklardan tasfiyeler yapılıyor.

MIT, '**demokrasi düşmanları**'nı satır satır fişliyor, iktidara listesini teslim ediyor.

Siyasetçiler, STK'lar, dernekler dinleniyor, ön planda olan yöneticilerine gözdağı veriliyor.

Maliyeciler, Gezi'deki '**teröristlere**' destek veren şirketleri batırmak için cezalar yağıdırıyor.

'**Fitne pompalayan**' gazeteler, gazeteciler hizaya çekiliyor, işlerinden kovuluyor, patronlarına her gün ayar veriliyor.

'**Militan yetiştiren eğitim kurumları**' kapatılıyor.

Kritik yerlerdeki polislerin, savcılarının, bürokratların yerlerini değiştirerek çetelere karşı önlemler alınıyor.

Devlet kendini koruyor.

Neme lazım, ya çeteci cemaatler güçlenirse ya darbeci Kemalistler iktidara falan gelirse?

*

Siyasi tarihimizde hep "**demokrasi**"yi koruduk biz hamdolsun.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AKP giderse felaket olur!

Hayko Bağdat 28.12.2013

Birileri bize hep aynı şeyleri söyleyip duruyor.

Mevcut iktidarın alternatifinin olmadığı, istikrar ve ekonomik gelişme adına ufak tefek aksaklıkları görmezden gelmemiz gerektiği anlatılıyor. Tüm etnik kimliklerin, mezheplerin bu iktidar döneminde rahat bir nefes aldığı, Kemalizmin tektipleştirici baskısından yeni kurtulduğumuzu hiç unutmamamız gerektiği hatırlatılıyor.

30 yıllık çatışma sürecine bu iktidarın son verdiğinden ve barışı savunuyorsak AKP'nin güçlü kalmasını sağlamamız gerektiğinden bahsediliyor.

Anladık yahu...

Başbakan "**ben olsam Öcalan'ı asardım**" dediğinde veya gerillaya sarıldığı için **Gültan Kışanak**'ı hapse göndermeye heves ettiğinde elleri şişene kadar alkışlayanlar bugün başımıza barış güvercini kesildi.

Bin yıllık Kürdistan'a, (o da petrolü ucuza alacağı kesimine) "**Kürdistan**" dedi diye "**Mandela**" ilan ettikleri Erdoğan'ın iktidarında, Kürdistan'ın binlerce evladı uyduruk KCK davalarıyla cezaevlerinde çürütülüyor mu?

Milyonlarca Kürd'ün anadil hakkı hâlâ gasp ediliyor mu?

"**Mevzu Ali'yi sevmek ise**" diye başlayan anlamsız, sevimsiz, inkârcı cümleler sarfetmekten vakit bulup cemevini camiye, kiliseye eşit kıldınız da biz mi nankörlük ettik?

Vekilleriniz cemevlerine "**terör yuvası**" demedi mi?

AİHM'den döneceği neredeyse kesinleşmiş olan davalık azınlık mülklerini (o da yüzde 20'sini) iade ettiniz de sadaka mı vermiş oldunuz millete?

Soykırımla yüzleşecek, zayıfatı karşılayacak, bu toprakların kadim Hristiyan halklarına iade-i itibar sağlayacaksınız da biz mi mani oluyoruz?

Dink davasında yedi yıldır mahkeme kapılarında adlarını bağırdığımız polisler şimdi mi çeteci oldu?

Hepsini terfi ettirmediniz mi?

Şimdi istifasını istediğiniz bakanlarınızın bir kısmı bu davanın şüphelileri değil mi?

Terör örgütü ilan etmek üzere olduğunuz Cemaat sizin döneminizin "**kazanan**"ı değil mi?

Beraberce bu ülkeyi yönetmediniz mi?

Gezi'de gençlerimizi öldüren, gözlerini kör eden "**destan yazan polisler**" sizin oğullarınızı gözaltına alınca mı "**artist**" oldu?

Lahmacun yiyip tespih çekmek bir gencin sokak ortasında kafasına vurula vurula öldürülmesinden daha mı hoyrat?

Eşlerimizin, kızkardeşlerimizin giydiği kıyafetleri anlatıp anlatıp onları ahlaksız ilan etmediniz mi?

Sevgilisi ile metroda yakın oturan genç kadın için "**Hangi anne kızının bir erkeğin kucağına oturmasını ister**" diyerek milleti alenen orospu yerine koymadınız mı?

"**Bunlar takmış yok ormandı, yok ağaçtı**" diye diye şehirlerimizi beton bloklara, çılgın projelerle yaşam alanlarımızı çorak arazilere çevirmedi mi?

Eeee?

Bu iktidara kızmak ve muhalefet etmek için illa dış mihrak, bilmemne lobisi, çeteci, darbeci, vatan haini mi olunması gerekiyor?

11 yıllık muhafazakâr, neoliberal politikalardan sıkılmış olamaz mıyız?

Muhalefet partileri siz vazgeçilmez olduğunuz için kepenk mi indirsin?

Toplumun yakıcı sorunları ortadadır.

Kim iktidar olursa olsun bu sorunların muhatabıdır.

Kimseye jest yapılmıyor, tüm kimlikler kendi mücadelesini veriyor, bedel ödüyor, yol alıyor.

Kazanımlar, çoğu zaman bu sağcı politikalara rağmen gerçekleşiyor.

Babamızın oğlu değilsiniz neticede.

Giderseniz de felaket falan olmaz.

İstikbalini sizlerin varlığına bağlamış yeni zenginlere, atanmış medya patronlarına ve onların köşe yazarlarına anlatınız bunları.

AKP giderse sadece onların felaketi olacaktır sanırım.

İyi yere dükkân açmışlar çünkü.

*

Not: DSİP Eski Genel Başkanı sevgili **Doğan Tarkan**'ı kaybettik. Nezaketi, sabrı ve tüm ezilen kimliklerin mücadelesine verdiği destekle anacağız onu.

Türkiye sosyalist hareketinin kaybı büyüktür.

Sevenlerine sabırlar dilerim.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İyi çocukların iyi devleti

Hayko Bağdat 31.12.2013

Bu iktidar ilginç kavgalara vesile oluyor.

Bir süre öncesine kadar darbelere karşı mücadele ettiğimiz, demokrasi, insan hakları, inanç hürriyeti için birarada durduğumuz pek çok yazar çizerle kanlı bıçaklı hâle geldik.

Selamı sabahı kesmiş durumdayız.

Karşılıklı olarak birbirimize ağır ithamlarda bulunuyoruz. Yandaş, yalaka, darbeci, çeteci, vatan haini, mihrak falan havalarda uçuşuyor.

Yiğit Bulut gibi karikatürize bir karakterin temsil ettiği, sadece egemen ilişkilerden nemalanan bir cenah var elbet. Hadi gelin onları bu yazının dışında bırakalım. Zaten yeterince madara olmuş durumdalar.

Peki, vicdanına, mücadele tarihine, ahlakına zamanında şahit olduğumuz, tanıdığımız, bildiğimiz arkadaşlarımıza ne oldu?

Para, pul, şan, şöhret için mevcut iktidara yamanmayacağını umut ettiğimiz dostlarımız niye bu kadar büyük bir hayal kırıklığı yaşıyor bizlere?

Anlatayım.

Kendilerini oyunun bir parçası zannediyorlar.

Devlet dediğimiz, her daim karanlık yönleri olan bir mekanizmanın günümüz versiyonunu fazlasıyla idealize ediyorlar.

Eski ceberut devletin yerine milletin iradesinin geldiğini, artık buraları iyi ve haklı çocukların doldurduğunu düşünüyorlar.

“Milletin iradesi” dediğimiz yapının, hâlâ ceberut olan devletin yeni sahibi olduğuna bir türlü inanmak istemiyorlar.

Gençleri, sivil toplum örgütlerini, sendikaları, sermaye gruplarını, baroları, medyayı, gazetecileri, müezzinleri, büyükelçileri, savcılar, hâkimleri, polisleri, Çarşı'yı, Fenerbahçe taraftarını, çevrecileri, kızlı-erkekli öğrenci evlerini, muhalefet partilerini, bazı inanç gruplarını, artık şer odakları ve vatan hainleri olarak tarif eden bir anlayışın paranoyaklığını görmüyorlar.

Hayatı sadece komplo teorileriyle açıklar hâle geldiler.

AKP'nin, ikinci yılına girdiğimiz Roboski katliamını aydınlatmasının önündeki zorlukları anlamaya çalışıyorlar.

34 yurttaşını savaş uçağıyla öldüren bir devletin iktidarına bu meselede hâlâ mağduriyet devşiriyorlar.

Fişlemelerin, dinlemelerin, tasfiyelerin gerekliliğine inanmaya başlıyorlar.

Gezi'de polisin işlediği cinayetlere üzüliyorlar fakat yazılan destan söylemlerini sinelerine çekebiliyorlar.

“Varsa yolsuzluğun üstüne gidilsin elbet” dedikten hemen sonra **“ama”** ile başlayan cümleler kuruyorlar.

Kısacası hayata artık devletin yeni sahiplerinin ve sorumluların penceresinden bakıyorlar.

Fakat bir şeyi hep unutuyorlar.

Eğer ki devlete bir kez kefil olursan ömür boyu onu böyle savunur durursun işte.

Suç işleyen bir devlette hesap verme konumunda bulunan **“iyi çocuklar”** yoktur maalesef.

Daha doğrusu memlekette adalet ya vardır ya yoktur.

Başımıza gelen bütün büyük felaketlerle ilgili **“Adalet gelmedi ama niye gelmedi bir sor”** modundasınız.

Bu mazeretleri Roboskili ailelere nasıl anlatabilirsiniz?

“Aslında elinde MİT’i, Emniyet’i, bakanlıkları, valileri, milletvekilleri, ordusu yani devleti var bizimkilerin ama sizin katilleri tam şeyedemedik.”

“Aslında bu cinayetleri çözmeyi çok ister bu iktidar da, durumu biliyorsunuz ehe öhö.”

Bu mudur yani?

Hemen ikna mı olalım?

Sabretmeye devam mı edelim?

Yeni muktedirlere şefkat göstermekten vazgeçiniz.

Onların ellerinde kendilerini ve iktidarlarını korumak için yeterince enstrümanları vardır hamdolsun.

Biraz da mağdurların isyanını anlamaya çalışınız.

Ali İsmail Korkmaz’ın ailesine kulak veriniz.

Sokaklarda, ellerinde kaybettikleri yakınlarının fotoğraflarıyla gezen insanların meramını duyunuz.

Başbakan’ın her konuşmasında biraz daha şeytanlaştırdığı kesimlerin hayatlarının gün geçtikçe daha da zorlaştığını unutmayınız.

Gaz attıranlara değil gaz yiyenlere merhamet ediniz.

Cinayetlere hafifletici sebepler bulup durmayınız.

Bizlerle beraber haksızlıklara karşı hesap sorunuz.

Hesap verecek olanlar ne yapalım ki artık bu devleti yöneten ‘**sizinkiler**’ olmak zorunda.

Diğer türlü bildiğin borazanlık.

Borazanlarla da arkadaşlık etmek pek mümkün olmuyor maalesef.

Mutlu yıllar...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

‘İşte o gün büyüdüğümü hissettim Hayko Abi’

Hayko Bağdat 04.01.2014

Bir okuyucumdan gelen e-postayı virgülüne dokunmadan sizlerle paylaşmak istiyorum.

Sanırım devletin ve kurumlarının çok fazla sorgulandığı bugünlerde hiç değişmeyen bir iklimi daha iyi anlamamızı sağlayacaktır.

"Selam Hayko Abi,

Abi sana anlatmak istediğim bir konu var.

Yıllar önce Mecidiyeköy'de, bir nakış atölyesinde çalışıyordum.

O zamanlar apolitik, ergen ve cahil bir gençtim. Bir gün patronum bana taksi parası verip iş için kullandığımız (pul, payet) almam için bir başka nakış atölyesine gönderdi.

Ben ise taksiye binmek yerine yürümeye ve taksi parasını cebe atmaya karar verdim:)

Mecidiyeköy'den taksim yakınlarına kadar (semtin adını bilmiyorum) yürüyüp, nakış atölyesinden gerekli malzemeyi alıp aynı güzergahtan kendi atölyeme dönüyordum.

Mecidiyeköy'de, viyadük altında, ışıklarda yeşilin yanmasını bekliyordum. Yeşil yandı ve insan seline karışıp karşıya geçmeye çalışırken iki kişi kollarıma girip soru sormama fırsat bile vermeden karşıda bekleyen beyaz Ford Connect'e bindirdiler.

Polis olduklarını silah ve telsizlerinden anladım. Bana çok iyi davrandılar, tost ısmarladılar, çay içirdiler yüzüme gülücükler atıp durdular ama ne suç işlediğimi beni neden aldıklarını söylemediler. Aklımdan geçenler ise 'kötü bir şeyler yapmışım ki almışlar beni ama kötü bir şeyler yapmışsam neden iyi davranıyorlar bana' gibi düşünceler içindeydim.

Herhangi bir polis merkezine uğramadan yaklaşık 7-8 saat gezdirdikten sonra beni aldıkları yere bıraktılar.

Asıl gerçeği ise daha sonra öğrendim.

O günün üstünden aylar geçtikten sonra, bir gün ilk defa adını duyduğum Hrant Dink cinayeti haberi vardı televizyonda.

Hrantı vuran katil benimle yaşitti, aynı boyda aynı kilodaydı.

O gün (19 Ocak) meğer atölyeye giderken adını ilk kez o haberle öğrendiğim Agos'un önünden geçmişim.

Kot ceket ve beyaz bere giymişim.

Demek ki polisler bir Ermeni'yi öldürdüğümü sandıkları için iyi davranmış bana.

Katil olmama rağmen çay, tost, bolca gülücük ikramı bu yüzdenmiş.

Bir ermeniye öldürdüğümü sandıkları için..

İşte o gün büyüdüğümü hissettim Hayko Abi. Irkçılığın, faşizmin ne olduğunu bir Kürt olarak, senin gibi bir 'öteki' olarak o gün öğrendim.

17 yıllık yaşamımda yoğun bir şekilde maruz kaldığım ama cahilliğimden teşhisini koyamadığım şey o gün kabak gibi önüme serilmişti: Irkçılık.

O günden sonra bu ülkede öteki olmayı öğrendim, Kendi ırkımı, Ermenileri, Alevileri, ateistleri, LGBT bireylerini ve sadece birer başlık, isim olarak değil, tarih boyunca yaşadıkları acıları öğrendim.

Ve bütün bunları da sen ve senin gibi birkaç kişi sayesinde öğrendim.

Kendi adıma teşekkür ederim.

Abi lütfen haklı davanızdan ve gerçekleri haykırmaktan vazgeçmeyin.

Bu ülkede vicdanlı Türkler de var, Kürtler de var, bir çok ötekileştirilmiş kesim var.

El ele verip gerçekleri haykırmaktan vazgeçmeyelim elbet birgün daha yaşanılır bir ülkemiz olacaktır...

Saygılar Abi."

HRANT'IN ARKADAŞLARI

"Asıl ittifak dağılmadı, vur diyenler yargılanmadı" sloganıyla hepimizi duruşmaya çağırıyor.

7 Ocak 2014 Salı

Çağlayan Adliyesi C Kapısı

Saat: 10:00

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gezi'ye "demokrasi anıtı"

Hayko Bağdat 06.01.2014

Gezi'ye "demokrasi anıtı" Mustafa Sarıgül çok renkli ve deneyimli bir siyasetçi. Söyleşimizi daha çok aday olduğu İstanbul kenti ve projeleri hakkında yapmak için sözleştik. Ben yine de dayanamayıp merak edilen diğer konuları araya sıkıştırmaya çalıştım. Fakat Sarıgül'ü alt etmek pek kolay değilmiş. Keyifli bir sohbet oldu.

*

AKP'nin belediyecilik anlayışından zihniyet olarak nerede ayrılıyorsunuz?

AK Parti iktidarının ilk dönemi yerelde ve genelde fena değildi. Fakat ikinci ve özellikle üçüncü dönemden sonra çok önemli ayrışmalar oldu. Benim en büyük eleştirim demokrasi anlayışlarıdır. Kendin gibi düşünmeyenlere de saygı göstermen lazım. Ben sadece bana oy verenlerin belediye başkanı olamam. Bana oy vermeyenlerin de haklarını ve hukuklarını korumam lazım. Bir belediyeyi yönetirken kriterler olması lazım. Bizim yönetim anlayışımızda benim dediklerim olmaz, bizim dediklerimiz olur. Bizim yönetim anlayışımızda

İstanbul halkının yararına olmayan hiçbir projeye kesinlikle imza atılmaz. Bizim yerel yönetim anlayışımızda bizim belediyemize, Büyükşehir Belediyesi'ne müracaat eden yurttaşlarımıza, hangi ırktansın, hangi költürdensin, hangi mezheptensin diye bir soru sorulmaz. Hangi siyasi partiye oy veriyorsun diye soru sorulmaz. Bizim büyükşehir anlayışımızda bilimin, doğanın, hukukun ve çevrenin arzu etmediği hiçbir projeye kesinlikle imza atılmaz. Son örnekte hep beraber gördük. Dünyanın hiçbir ülkesinde, bırakın bir parkın içine bina yapmayı bunun girişimi dahi olamaz. Bugün Büyükşehir Belediyesi böyle bir kararı almamış olsaydı Türkiye'de Gezi olayları olmazdı. Gezi olaylarında yedi tane şehit var, yedi demokrasi kahramanı var. Yaklaşık olarak 11 kişi çeşitli yerlerinden engelli duruma düştü.. Ayrıca binlerce yurttaşımızın mağduriyeti var. Emniyet mensuplarıyla vatandaşlarımızın karşı karşıya gelmesi var. Türkiye'nin de önemli ölçüde itibar kaybı var. Bir siyasetçi ideolojik ya da bireysel bir çıkarı yoksa her kararından vazgeçebilir. Ama varsa o kararını ısrarla savunulabiliyor.

Hemen Gezi olaylarına geldik gerçi ama madem konu açıldı sorayım. İktidarın bu meselede bahsettiğiniz ideolojik ya da bireysel çıkarı neydi?

İdeolojik çıkar şudur; 1909 yılında biliyorsunuz orada bir şeriat ayaklanması oluyor ve bu şeriat ayaklanmasını da Mustafa Kemal Atatürk'ün de içinde bulunduğu bir grup bastırıyor. Şeriat istemiyoruz diye o hareketi bastırıyor ve Türkiye demokrasiye doğru geliyor. Gezi konusu bizim için çok önemlidir. Kazandığımızda, ilk belediye meclisi toplantımızda bu projeyi gözden geçirip iptal etmemiz gerekiyor. Ayrıca ilgili sivil toplum örgütleriyle de görüşerek Gezi'nin içinde her yurttaşın, dünyada demokrasiye inanan herkesin gelip saygı duruşunda bulunabileceği, kaybettiğimiz insanlarımızı anabileceği, çok güzel bir anıt yapmayı planlıyorum. Senden ricam şu, 30 Mart akşamı saat 20:30'da kimseye randevu verme, Taksim Meydanı'nda olacağız zaten.

İktidarın Cumhuriyet dönemindeki İslamcı ayaklanmaları siyasi referans aldığını söylüyorsunuz.

Bir başka olayımız da şu, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucularına "iki ayyaş" kelimesini kullanmak çok ağır bir itham. Bugün 50 İslam ülkesi içinde demokrasiyle yönetiliyorsak, bunu Cumhuriyet'e ve cumhuriyet, demokrasi kararını alanlara borçluyuz.

Sizin de çılgın projeleriniz var mı?

Bizim hiçbir zaman çılgın projelerimiz olmayacak. Akılcı, ayağı yere basan, demokratik, dünyanın kabul ettiği projeleri yurttaşlarımızla buluşturacağız. Bunları kamuoyuyla paylaşacağız. Ayrıca her siyasi partiden konuyla katkı isteyeceğiz. Onların da görüşlerini mutlaka alacağız.

Başkanlığını yaptığınız Şişli bölgesinde de çok fazla inşaat projeleri, yüksek binalar mevcut. Seçilirseniz İstanbul'da devam eden kentsel dönüşüm projelerini destekleyecek misiniz?

Bizim kentsel dönüşüm değil kentsel gelişim dememiz lazım. Ben yurttaşlarımın yüzde 100'ünün kabul etmediği hiçbir projeyi kentsel dönüşüm olarak hayata geçirmem. "Efendim yasa çıktı" diyorlar, bölge halkının itirazlarını hiç dikkate almadan büyük müteahhitler devreye giriyor. Benim bir Kuştepe bölgem var. Ben 15

yıldır orayı yapmak istiyorum fakat bölge sakinleri henüz ikna olmadıkları için yapmadım. Vatandaşların yüzde 100'ünün desteğini almadan hiçbir projeyi İstanbul'da hayata geçirmem. Bir belediye başkanının hayata geçirmek istediği bir proje, yurttaşlarımız tarafından sempatiyle karşılanmıyorsa, o zaman niye yapayım?

Seçilirseniz merkezî hükümet ile belediye arasında sorunlar çıkacağını düşünüyor musunuz?

İstanbul'un Ankara'dan yönetilme devri bitecek. İstanbul, İstanbullularla beraber yönetilecek. Demokrasi diyorsun. İleri demokrasilerde merkezî hükümetlerin yerele müdahalesi her zaman problem olmuştur. Bu doğru bir anlayış değildir. İstanbul'u kazandığımız zaman konuları ilgili bakanlıklarla da müzakere edeceğiz. Biz, ilgili bakanlıkların temsilcilerini de kurul olarak çağıracağız. Bütün siyasi parti temsilcilerini çağıracağız. İstanbul'da 'benim projem' devri bitecek. 'Bizim projelerimiz' devri başlayacak. İstanbul'da bireysel değil, toplumsal projeler ön plana çıkacak.

Yani bir uzlaşma, sakinleşme dönemi vaat ediyorsunuz.

Bir başka deyimle sevgili dostum, kin dönemini, nefret dönemini, sevgisizlik dönemini, ben dönemini bitireceğiz. İstanbul'da barış dönemi, uzlaşma dönemi, kardeşlik dönemi, sevgi dönemi ve biz dönemi başlayacak. Biz İstanbul'u 10 yıllık süre için yönetmek istiyoruz. Bir belediye başkanının 10 yıldan fazla görevinde kalmaması lazım. 10 yıldan fazla bir belediye başkanı görevinde kaldığı zaman rutine düşüyor, enerjisi düşüyor, heyecanı düşüyor.

Şişli'de tüm inanç gruplarına, ibadethanelere eşit hizmet götürdünüz. Büyükşehir belediyesi olarak mesela cemevi yapacak mısınız?

Benim anlayışım bellidir.. Şişli'de bunu yaptım. Din, dil, kültür, mezhep farkı gözetmem. İslam dünyasından gelen örfüne, töresine, geleneklerine bağlı, inançlarına saygılı bir ailenin çocuğuyum. Ben Şişli bölgesinde birçok camiye destek verdim. Aynı zamanda birçok cemevine de destek verdim. Bununla da kalmadım, Şişli bölgesindeki sinagoglara da kiliselere de destek verdim. Aynı şekilde vermeye de devam edeceğim. Ben ihtiyaç olan yerlere cami de yapacağım, kiliselerin onarımlarına da aynı şekilde destek vereceğim. İhtiyaç olan yerlere, talep olursa cemevi yapmamızın hiçbir mahsuru yok. Keyifle ve mutlulukla yaparım. Önemli olan İstanbul'a yakışan, estetik yapılar ortaya koymak olmalı.

Mustafa Bey, sosyal demokrat bir gelenekten geldiğiniz hâlde konuşmalarınızda dinî terimleri çok kullanmakla eleştiriliyorsunuz. Bunu niye yapıyorsunuz?

Sarıgül'ün çizgisi bellidir. Sarıgül tutarlılığına çok önem veren bir arkadaşınız. Sarıgül CHP gençlik kolu sekreteri, gençlik kolu başkanı, ilçe başkanı, milletvekili, TBMM başkanlık divanı üyesi, Sarıgül üç dönemdir de DSP'nin ve CHP'nin belediye başkanı. Ben CHP geleneklerinden geliyorum, CHP'nin geleneklerinde inançlara saygılı bir laiklik vardır. Ben her zaman inançlara saygılı laikliği savunmuşumdur. Aynı zamanda inançlarımız Allah'a ulaşma yoludur, iktidara ulaşma yolu olarak hiçbir zaman istismar edilmemelidir. Bazı arkadaşlar diyorlar ki, "Sarıgül çok fazla Allah kelimesini kullanıyor, çok fazla Atatürk kelimesini kullanıyor". Evet, ben

inançlarımdan da Atatürk'ümden de kesinlikle taviz vermem. İnançlarımı çok önemsiyorum ama ben hiçbir arkadaşımızın camiye de, cemevine de, kiliseye de, havraya da girerken parti rozetiyle girmesini arzu etmiyorum. Türkiye'de inançların hiçbir şekilde siyasete alet edilmemesi lazım. Ayrıca miting havası başkadır, kürsü başkadır, ikili sohbetler başkadır. Mesela isterim bir pazar günü ya da hafta içi bir gün bizimle mahalleleri dolaşın, onu size kim konuşturur? Kitle konuşturur. Kitleye bakarsın, kitle ne istiyor, kitle ne duymak istiyor, kitleyle nasıl konuşman gerekiyor. Mesela her mahalleyle aynı konuşmayı yapamazsın, o anda gidersin kitleye bakarsın o kitlelerin senden bazı beklentileri vardır, ona göre hareket edebilirsin. Yani bir inanç ki orada bir inanç istismarı olmasını ben kesinlikle kabul etmem ve doğru da bulmam ve inançlar, gerçekten altını çiziyorum, özellikle inançlar Allah'ımıza ulaşma yoludur, iktidara ulaşma yolu olarak istismar edilmemesi lazım. Onlar bizim gönül bahçelerimizdir. İktidar alabildiğine duygu sömürüsü yapıyor, alabildiğine de inançlarımızı istismar ediyor. Ben bunu hiçbir zaman doğru bulmam.

Sormazsam çatlayacağım. Kendinizden niye hep Sarıgül diye bahsediyorsunuz?

Bir insana soyadıyla hitap etmek lazım. Mesela Mustafa ne haber ya da Ahmet ne haber diyebilirsin ama soyadı bana göre uygun geliyor. Ayrıca 'ben' desem daha kötü. Durmadan ben ben dediğin zaman da, ya sen kimsin derler. Soyadı kullanmak daha sıcak geliyor.

İstanbul'un bir diğer adayı Sırrı Süreyya Önder. Onun için ne düşünüyorsunuz?

Sırrı Bey iyi bir sanatçı. Çok esprili bir anlayışı var. Çok ortak dostumuz var. Ben kendisini seviyorum. Benimle ilgili söylediği sözler de yürekten söylenmiş sözler değil. Söylediklerini siyasetin bir doğası olarak görüyorum ve yürekten gelen, negatif bir söz olarak kabul etmiyorum.

Sırrı Süreyya size çok eleştiri yapıyor ama?

Ben onu sizin takdirinize bırakıyorum. Gezi Parkı'nda olacaksınız, dozerin önünde olacaksınız, ki bu muazzam bir şey. Ve o projeyi gündeme getiren, mevcut hataları yapan ve kaç tane canın gittiği projeye imza atan bir anlayışı bırakıp Sarıgül'le ilgili konuşacaksınız. Ne diyeyim, canı sağolsun diyeyim o zaman. Ama ben hiçbir zaman için Süreyya Bey'le ilgili olumsuz bir şey söylemem.

Başbakan da sizi daha çok anmaya başladı.

Adama sorarlar, Sarıgül 15 yıldır Belediye başkanı. Siz de 12 yıldır iktidarsınız. O dönem hakkımdaki iddialarla ilgili araştırmayı yapan, teftişi yapan, soruşturmayı yapan sizin İçişleri bakanınız, sizin yetkilileriniz. Savcılık, iddialarla ilgili soruşturma açılmasına gerek dahi görmemiş. İçi boş, tamamen siyasi nedenlerle hazırlanmış, Deniz Baykal ile girdiğim mücadele sebebiyle dört tane CHP milletvekilinin hazırlamış olduğu bir olaydır. Ve soruşturma açılmasına gerek dahi kalmamış. 12 yıldır iktidardasınız, bunu şimdi niye söylüyorsunuz?

AKP'ye yönelik yolsuzluk iddialarına ne diyorsunuz?

Onun takdirini size bırakıyorum.

Sayın Kılıçdaroğlu ile yaptığım söyleşide sizin aday gösterilmenizle beraber bir anlamda kendi rakibini partiye davet ettiğini konuşmuştuk. Kılıçdaroğlu: “CHP’ye Genel Başkan olanın yolu yordamı bellidir” cevabını vermişti. Partinin başına geçmek için davranacak mısınız?

Ben öncelikle Şişlili yurttaşlarıma çok teşekkür ediyorum. Onlar bana görev verdiler ve biz de bu görevde başarılı olduk ki İstanbul için anketlerden biz çıktık. Yurttaşlarımız anketlerde “Sarigül’ü Büyükşehir başkanı görmek istiyoruz” dediler. Sayın Genel Başkan da büyük bir nezaket, zarafet ile hiçbir kuşku, endişe altında kalmadan lütfetti, bizi partiye davet etti. Zaten beni partiden demokratik olmayan yollarla ihraç ettiler. Ben başkaldırdığım için beni partiden ihraç ettiler. Ben haksızlıklara başkaldırdım, başarısızlığa başkaldırdım. Şimdi İstanbul’u çok güzel bir şekilde yönetmek istiyorum.

Manşetlik bir şey vermiyorsunuz yani bana?

Verdim ya. İnançlar Allah’a ulaşma yoludur. İktidara ulaşma yolu değildir.

Başbakan’a, iktidara çok fazla yüklenmiyorsunuz diye eleştiri alıyorsunuz. Mesela bugün yolsuzluk soruşturması var. Başbakan devlet içinde bir çetenin varlığından bahsediyor. Tüm Türkiye olanları şaşkınlıkla izliyor. Bu konular hakkında konuşmak istemiyor musunuz?

Aslında AK Parti’yi en yoğun şekilde eleştiren benim. Ben işsizlikten bahsettiğim zaman, insanları ötekileştiriyorsunuz dediğim zaman, yurttaşlarımızın yüzde 100’ünü kucaklayacağım dediğim zaman kimi eleştirmiş oluyorum? Sayın Başbakan ne diyor? Yüzde 50’si benim, gerisi ne yaparsa yapsın diyor. Gerisi ne yaparsa yapsın ama sonra palalılar sokağa çıkıyor. Taksim’de yedi demokrasi şehidinin müsebbibi olan kararı kim imzaladı? O kararı kim verdi? Büyükşehir verdi. Büyükşehir kim? AK Partili belediye. Peki, o karar verilmeseydi yedi kaybımız olacak mıydı? İnsanlarımız ölmeyecekti. Olay şu, ben bu eleştirilerimi yaparken, sinkaflı konuşma yapmayacağım. Kötüleme yapmayacağım, karalama yapmayacağım. Siyasetin nezaketini ve zarafetini elden bırakmayacağım. En ağır eleştirilerimi üslup farkıyla yapacağım. Çünkü AK Partili seçmenlerin yüzde 12-17 arasındaki seçmen ben Sarigül’e oyumu veriyorum diyor. Zaten Ankara’da bir kavga ortamı var. Ben o kavga ortamını yerel seçimlere çekmek istemiyorum. Onlar beni yerel seçimlerde kavga ortamına çekmek istiyorlar. Ben yeteri kadar dersimi aldım. Ben o kurultayda bir tane yumruk vurdum ve benim başbakanlığım gitti. Kurultayda benim o hareketim olmasaydı ben normal konuşmamı yapsaydım kazanmıştım. Ben Baykal’a karşı 99 oyla kaybettim.

Gülen Cemaati sizi mi destekleyecek bu seçimlerde?

Cemaatler hizmeti destekler. Benim bütün cemaatlerle diyalogum iyi, onu bilmeni isterim. Nasıl kiliselerle sinagoglarla diyalogum iyiye ben bölgemizde bulunan bütün cemaatlerin, hiçbir ayırım yapmadan, yurtlarına, okullarına elimden gelen tüm desteği verdim. İnsanlara selam verdiysen, selam aldıysan, gönül bağın varsa, cemaat seni tanıyorsa, iyi şeyler yapabileceğini biliyorsa destekler elbet. Cemaat, bireysel olarak, şu adayı

destekleyin, bu adayı destekleyin diye bir şey demez hiçbir zaman. Ama sizin cemaat dediğiniz kimdir? Cemaat dediğin vatandaşlardır. O vatandaşlar seni seviyorsa, sen onların gönlünde sevgi üzerine bir dünya kurduysan zaten sana destek verirler.

Seçmenlere bir mesajınız var mı?

Tüm projelerimiz hazırdır. Proje bombardımanı yapacağız biz. İstanbul hakikaten kazanacak. İstanbul'da ötekisi olmayan anlayış kazanacak. İstanbul'da gerçekten barış kazanacak. Kin, nefret ve sevgisizlik dönemini bitireceğiz. İstanbul demokratik dünyayla çok mutlu bir şekilde barışacak. Bize oy verenlerin hakkını koruyacağım ama bize oy vermeyen kardeşlerimizin de hakkını koruyacağım. İstanbul Belediyesi'nde görev yapan hiçbir arkadaşın aşıyla ve işiyle oynamam. Hiçbir arkadaşımı siyasi düşüncelerinden dolayı ekmeğinden etmem. Hepsini kucaklarım, hepsini çalışmalarına devam ettiririm. Bu benim taahhüdümdür ve sözümdür.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Burası Türkiye kardeşim

Hayko Bağdat 07.01.2014

Aklımda deli sorular...

Ortalama bir Avrupa ülkesinin bir yılda yaşayacağı politik karmaşaları bir güne sığdırdığımız hızlı günler...

Fakat benim garipsediğim bütün bu olan bitenden daha çok, yaşananlara gösterdiğimiz şaşkınlık hâlleri.

Arkadaşlar aynı ülkede yaşamıyor muyuz?

Yakın tarihimizde başımıza gelenlerden hiç mi ders almadık?

Bu kadar hayret edecek ne var?

Oturdum, hepimizin algısını altüst eden meseleleri düşündüm ve biraz olsun tatmin olabileceğimiz cevaplar buldum sanırım.

Kendime saklasam olmazdı, paylaşayım.

• Türkiye'nin tamamının şantiyeye döndüğü, belediyelerin, bakanlıkların binaları gökyüzüne doğru yükseltmek için yarıştığı bir dönemde "rüşvet" zirve yapmış olabilir mi?

Burası Türkiye, yapmasa şaşardım.

• Bakan oğulları, babalarının siyasi nüfusunu kullanarak haksız kazanç elde etmiş, servetlerine servet katmış olabilir mi?

Burası Türkiye, katmasalar şaşardım.

• **Başbakan, mahkeme kararına rağmen kendi oğlunun soruşturulmasına mani olmak için devletin bütün kurumlarını hukuk dışına çıkmaya zorlamış olabilir mi?**

Burası Türkiye, zorlamasa şaşardım.

• **Erdoğan yaşadığı büyük ego patlamasıyla kendi siyasi menfaatlerini memleket menfaatleri ile bir tutarak önüne geleni vatan haini, tüm muhalefeti illegal ilan ediyor olamaz mı?**

Burası Türkiye, etmese şaşardım.

• **Belirli güç odakları, mevcut iktidarı devirmek için bağımsız olması gereken kurumlarda örgütlenerek hukuk dışına çıkmış olabilirler mi?**

Burası Türkiye, çıkmasalar şaşardım.

• **Devlette, Cemaat'e yakın olan kadrolar, hükümet ile ittifak edilen dönemlerde kendi hesaplarını görmek için masum insanların canını yakmış olabilirler mi?**

Burası Türkiye, yakmasalar şaşardım.

• **Hükümet “derin devlet temizleniyor” iddiasıyla önüne geleni aynı torbada yargılatıp kendi derin mekanizmalarını kurmuş olabilir mi?**

Burası Türkiye, kurmasalar şaşardım.

• **Hükümet, MİT kanalıyla Suriye'deki terörist unsurlara silah dolu TIR'lar gönderiyor olabilir mi?**

Burası Türkiye, göndermeseler şaşardım.

• **AKP, kendi iktidarını ölümüne savunması için bazı sermaye gruplarını, medya organlarını ve yazarları ekonomik olarak ihya ediyor olabilir mi?**

Burası Türkiye, etmeseydi şaşardım.

• **Bugün gördüklerimizden geçmişi sorgularsak, devlet siyasi cinayetler işlemiş, Ankara'nın karanlık dehlizlerinde delilleri karartmış, katilleri korumuş olabilir mi?**

Burası Türkiye, işlemese, karartmasa, korumasa şaşardım.

• **KCK davaları adı altında devletin paraleli, dikeyi bir olup siyasi ve adaletsiz mahkeme kararlarıyla önüne gelen Kürd'ü cezaevlerine yollamış olabilir mi?**

Burası Türkiye, yollamasa şaşardım.

Örnekleri çoğaltmak mümkün, yer kalmadı.

Bütün bu sorulara bir şablon cümleyle cevap verirken mübalağa ettiğimi düşünen var mı?

Hah, o zaman kimse zekâmızı küçümsemesin ve edilen kavga esnasında evliya taklidi yapmasın.

Burası Türkiye kardeşim, biz biliriz birbirimizi.

haykobağdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devleti zan altında bırakalım

Hayko Bağdat 08.01.2014

Yıllarca ağızlarında pelesenk oldu.

Bugün siyaset sahnesinde hâlihazırda yönetici olanlar, karar vericiler, hayatlarımızın gidişatını belirleyenler hep aynı şeyleri söyledi durdu.

Kurumları yıpratmayalım...

Polis teşkilatını yıpratmayalım...

Ordumuzun itibarıyla oynamayalım...

Yargı kararlarına güvenelim...

İstihbarat teşkilatını sorgulamayalım...

Devlete “**katil**” diye slogan atmayalım...

Devlet her dönem kendi itibarını korumak için ek ceza maddeleri icat etti.

Canı yanmış, yakını öldürülmüş, işkence görmüş, tecavüz edilmiş, hapishanelerde çürütülmüş çoğu insan bu yukarıdaki kurumlardan şikâyetçi olduğu için ayrıca muamelelere tabi tutuldu.

Yasal mühimmat ile ocağına ateş düşürülen insanların seslerini kestiler.

Acılı insanların “**adalet**” diye haykırışlarını terörist sloganlar olarak tarif ettiler.

Adalet getirecekleri yerde ölülerimize küfür edip durdular.

Şimdi bu devlet kendi içinde kavga ediyor.

Şimdi aynı devlet kendi ağzından kulaklarımıza bir şeyler fısıldıyor.

Bu ülkenin generallerinin yarısı darbeciymiş.

Hapislere tıklmaları gerekiyormuş.

Bu ülkenin Emniyet müdürleri çete kurmuşlar.

Bazıları devrimci örgüt yöneticisiymiş.

Sayıları bini aşan polisleri sürgünlere göndermek, kimilerini siyasi koğuşlara yollamak elzemmiş.

Savcılar, hâkimler hukuktan değil, reisten, imamdan emir alıyorlarmış.

“Dur sen dur, seninle işimiz var” diyerek parmak sallamalıymışız yargıya.

İstihbarat kurumları terörist gruplarla iş tutuyormuş.

Binlerce çocuğun öldürüldüğü coğrafyalara yeni silahlar gönderiyormuş. Katillere servis veriyormuş.

Bu ülkenin siyasetçisi hırsızlık yapmış.

Kolunda milyon liralık saatler, kutularda dolarlar ile zula yapmışlar.

Evin penceresi kırık diye sızan soğuktan bir çocuğun donarak öldüğü ülkede bakan çocukları zevk ü sefa içindeymiş.

Şimdi devlet bizden yardım istiyor.

Kulağımıza fısıldadığı bu korkunç tablo karşısında milletin ordusu millete çağrıda bulunuyor.

Savcılar kâğıt parçalarına çiziktirdikleri notları kuşlama yaparak dağıtmaya çalışıyor.

Anlı şanlı polis müdürleri canhıraş isyanlarla kitaplar yayınlıyor, derdini halka anlatıyor.

Siyaset erbabı kitleleri yardıma çağırıyor.

Günde beş miting, beş canlı yayın yapıyorlar.

Peki, biz şimdi ne yapacağız?

Hangisi haklı bunlardan?

Hangisi masum?

Çoğu çocuk 34 köylüsünü bombalayarak parçalayan ve **“soruşturmaya gerek yoktur”** kararını alan devlet değil misiniz siz?

Ceylan’ı havan topuyla öldürüp ısıklık çalarak olay yerinden uzaklaşmadınız mı?

Hrant’ı siz öldürmediniz mi?

Bugün kavga ederken karşılıklı olarak harcadığınız bakanların, Emniyetçilerin, subayların, istihbaratçıların çoğunun adı bizim cinayet dosyalarımızda geçmiyor mu?

Şöyle yapalım isterseniz.

Önce kurumları yıpratalım.

Bu kurumların felsefesinde insan öldürmenin, katilleri gizlemenin, işkence etmenin, tecavüz etmenin var olduğunu kabul edelim.

Bugün yardıma çağırdığınız milletten önce özür dileyin.

İçinizden çıkıp öldüren sonra koşarak içinize saklanan katilleri yargılayın.

Çocuklarımızı güven içinde büyütebileceğimiz bir ülke vaat edin bizlere.

Karşımıza çıkmaya yüzünüz olsun birazcık.

Sonra ciddiye alabiliriz iddialarınızı.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bese Hozat'a

Hayko Bağdat 11.01.2014

Sayın KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı **Bese Hozat**. Paris Katliamı'nın birinci yıldönümü vesilesiyle **Fırat Haber Ajansı**'na verdiğiniz mülakatı okudum. Özellikle ilgimi çeken bölümünü okuyucularla da paylaşmak isterim.

"Türkiye'de resmi devletin dışında bir de oluşan paralel devletler vardır. Mesela F. Gülen cemaati paralel bir devlettir. İsrail lobisi, yine milliyetçi Ermeni ve Rum lobileri paralel birer devlettir. Paralel devletlerin birbiriyle ortaklaştığı ciddi bir çıkar ilişkisi vardır. Paralel devletlerin resmi bir hukukları, anayasaları yoktur. Görünürde resmiyete kavuşmuş bir orduları da yoktur ama resmi olandan daha güçlü ve örgütlü bir güce sahiptirler. Özel Harp Dairesi ve JİTEM gibi güçler paralel devletin vurucu güçleridir, şimdi buna resmi kimlikli emniyet, polis ve yargı güçleri de eklenmiştir. Bunların bağlı kaldıkları hiçbir hukuk ve kural yoktur. Tüm savaş kurallarını kendileri belirleyip uyguluyorlar, kimseye de bir hesap vermiyorlar. Paralel devletin korkunçluğu esas burada ortaya çıkıyor. Paralel devlet Gladyo devletidir, NATO destekli cemaatin ve lobilerin illegal devlet örgütlenmesidir. Asıl amacı, Türkiye'nin demokratikleşmesini engellemektir."

Bu beyanlarınızın daha iyi anlaşılmasına muhtaç olduğunu düşünüyorum.

Daha önce Sayın **Abdullah Öcalan**'ın da benzer bir söylemde bulunduğunu, gelen tepkilerin kendisine iletilmesi sonrası yanlış anlaşıldığını ifade ederek yeni açıklamalarla konuyu açıklığa kavuşturmak istediğini biliyoruz.

Kürt hareketinin ikinci kez üst düzey temsiliyetlerle mevzu bahis ettiği, Türkiye'nin demokratikleşmesi önünde engel teşkil ettiği iddia edilen Ermeniler ve Rumlar kimlerdir?

Türkiye'de yaşayan 60.000 Ermeni, 20.000 Yahudi, 1.500 Rum, vatandaş kalabilmiştir.

Bahsettiğiniz gibi ülkede “**paralel bir devlet yapısı**” mevcut ise ülkede yaşayan azınlık yurttaşlardan bir kısmı bu yapılanmanın içinde yer almakta mıdır?

Bu Ermeni, Rum ve Yahudi yurttaşların “**Özel Harp Dairesi ve JITEM**” gibi adları cinayetlerle anılan yapılarda faal olduklarını düşünüyor musunuz?

Bahsettiğiniz kesimler, soykırım yaşamış, vatanından kovulmuş ve başka ülkelerde hayata tutunmaya çalışan diaspora Ermenileri dediğimiz akrabalarımız mıdır?

Eğer öyle ise bu “**milliyetçi Ermeni ve Rum lobileri**” Türkiye’de hepimizin büyük bir umut ile desteklediği Barış Süreci’ne somut olarak ne gibi zararlar vermektedir?

Türkiye’deki inkârcı ve faşizan geleneğin Ermeni, Rum ve Yahudi halklarını şeytanlaştırmak için kullandığı bu argümanları tekrar etmenin, hepimizin üstüne kâbus gibi çöken ve hayatlarımızı çekilmez hâle getiren ırkçılığa ve ırkçılara malzeme verebileceğini hesap etmiyor musunuz?

Devletin yıllar boyunca, bahsettiğiniz “**milliyetçi Ermeni**” kesimleri, “**PKK’yi kuran, yöneten ve sünnetsiz gerillalar ile silahlı unsurlarını oluşturanlar**” olarak tariflediğini anımsamıyor musunuz?

Halkların Demokratik Partisi’nin özellikle batıda oluşturduğu söylem ile tüm kimliklerin ortaklaşa mücadele ederek seçimlere hazırlandığı bir dönemde bu beyanlarınızın yarattığı moral bozukluğunu farketmiyor musunuz?

Açıklamalarınızı okuyan herhangi bir Ermeni’nin, Rum’un veya Yahudi’nin incinebileceğini ve özellikle HDP içinde pek çok azınlık mensubunun siyaset yaptığını bilmiyor musunuz?

Memleketinden bir şekilde gönderilmiş olan Kürt, Türk, Alevi, Ermeni, Rum vatandaşların yaşadıkları ülkelerdeki örgütlenmelerini “**memleket düşmanı faaliyetler**” olarak çağrıştırmının sakıncalarını hep beraber yaşamadık mı?

Başına “**milliyetçi**” sonuna “**lobi**” koysanız bile Ermeni ve Rum halklarının adlarını anarken egemen anlayışın çağrıştırdığı düşmanlaştıran algıya teslim olmuş sayılıyor musunuz?

Türkiye’deki Hristiyanların yaşadıkları korkunç tarih hakkında Öcalan’ın şimdiye kadar yazdıklarını, KCK’nin meselelere genel bakışını, **Ahmet Türk**’ün dilediği özrü biliyorum.

Cevap vermek isterseniz, asıl merak ettiğim bu son beyanlarınızdır.

Saygılarımla.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yetişin darbe yapacaklar!

Hayko Bağdat 14.01.2014

Yine darbe oluyormuş.

Bu sefer Yargı- Emniyet mensupları ve onların uzantıları harekete geçmişler.

Milletin iradesini savunmak için var gücümüzle saflarımızı sıklaştırmalıyımız.

Bu olan bitene kayıtsız kalabilmek için ya kör ya da komplonun birer parçası olmamız gerekiyormuş.

Olabilirdi...

Gerçekten ikna olabilirdik aslında.

Bürokratların teamülden gelen huylarının tekrar ettiğine inanır, seçilmişlerin yanında olmak için davranıverirdik hemen.

Niye yapamıyoruz bu kez?

Eğer ki;

Gezi sürecinde, 80 vilayette 3.800.000 insanın demokratik hakkını kullanarak sokağa çıkmasına "**darbe teşebbüsü**" demeseydiniz;

Yüzlerce insanın hayatını kurtaran **Divan Otel**'ni, **Bezm-i Âlem Camii**'ni darbenin merkez üssü olarak pazarlamaya çalışmasaydınız;

Allah adına yalan söylemeyen "**darbeci**" müezzini yaban ellere sürmeseydiniz;

Sivil toplum örgütü temsilcileri ile önce makamınızda görüşüp sonra onları karakollarda çırılçıplak aratmasaydınız;

Mısır'da vahşice öldürülen masumlar için ağlarken "**Bir kişi, iki kişi, üç kişi, dört kişi ölmüş**" diyerek gencecik çocuklarımızın cenazelerine hakaret etmeseydiniz;

Gerçek darbecileri yargılama imkânını bulmuşken önünüze gelen muhalifi cezaevlerine yollayıp bu tarihî fırsatı tepmeseydiniz;

Ahmet Şık, Nedim Şener "**darbe komutanları**" ilan edilirken "**Bir kitap bazen bombadan daha tehlikelidir**" demeseydiniz;

Bugün parmak sallayıp hesap sorduğunuz savcı **Muammer Akkaş**, dört yıldır elinde tuttuğu Hrant dosyasında bir tane devletlûyu sorgulamış olsaydı;

Bugün vatan haini ilan ettiğiniz **Zekeriya Öz** için mitinglerde kahramanlık türküleri söylemeseydiniz;

"**Darbe**" kavramını bu kadar sulandırıp iktidarınızın bekasına muhalefet eden herkesi aynı torbaya sokmasaydınız;

"**Darbe planları**" olarak burnumuza soktuğunuz fotoğraflarda sadece içi para dolu kutular, 700 bin dolarlık saatler görmeseydik;

"**Ya o bavullarda kitap varsa**", "**Rıza Sarraf hayırsever çocuktur**" gibi beyanlarınızla zekâmıza hakaret etmeseydiniz;

Çok yakın zamanda, canı yanan insanlar için “**Cemaat her yeri ele geçirmiş diyen paranoyaklar**” demeseydiniz;

Darbeyi önlemek için ilan ettiğiniz kurtuluş savaşında “**Başkomutanlık**” yetkileri isteyerek evrensel hukuku kuşa çevirmek için çabalamasaydınız;

“**Barış süreci**” diyerek gönüllerimizi fethetmek isterken toplumun geri kalan bütün kesimlerini düşman belleyerek yeni kavgalar çıkarmasaydınız;

Elbette sizin yanınızda olurduk.

Niye olmayalım canım, darbeci miyiz ki biz?

Ne söylerdi annelerimiz bizleri uyutmak için?

Hadi hep beraber mırıldanalım şimdi...

*Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde
Bir küçük çoban varmış, yalancılık yaparmış
Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz
Yalancı yalancı, sözüne kimse kanmaz*

*Sürüsünü alarak, kavalını çalarak
Çıkmış bir gün kırlara, çiçekli bayırlara
Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz
Yalancı yalancı, sözüne kimse kanmaz*

*“Kurt var!” diye bağırılmış, köy halkını çağırmış
Sopayı alan koşmuş, fakat kurt falan yokmuş
Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz
Yalancı yalancı, sözüne kimse kanmaz*

*Herkes kızmış söylenmiş, çoban gülmüş eğlenmiş
Hepinizi aldattım, kurt falan yoktur demiş
Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz
Yalancı yalancı, sözüne kimse kanmaz*

*Günler geçmiş aradan, kurt anlar mı şakadan
Bir kocaman kurt dalmış, çobanı korku almış
Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz
Yalancı yalancı, sözüne kimse kanmaz*

“Kurt var!” diye bağırılmış, köy halkını çağırmış

*Fakat kimse gelmemiş, yalancıyı kurt yemiş
Yalancı yalancı, sana kimse inanmaz
Yalancı yalancı, sözüne kimse kanmaz.*

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

19 Ocak'ta ne olmuştu

Hayko Bağdat 18.01.2014

Yarın 19 Ocak.

Devletin biriktirdiği tüm cinayet geleneği ve görevli tüm personeliyle **Hrant Dink**'i aramızdan aldığı günün yedinci yıldönümü.

O günlerde Başbakan'ın faili 48 saat içinde bulduğu için gururla beyanlar verdiği ve aradan geçen 3.960 gün sonra elimizde sadece o failin silüetinin bulunduğu hâllerdeyiz.

Peki, gerçekte ne oldu?

Cinayet için ilk senaryo oldukça akla yatkındı.

Hrant Dink'i Ergenekon öldürmüştü.

Onu Türk düşmanı ilan eden yargı, medya ve **Kemal Kerinçsiz, Sevgi Erenerol, Veli Küçük** gibilerinin oluşturduğu STK'lar cinayete zemin hazırlamışlardı.

Tam bağlantısı ispatlanamasa da Ergenekon'un Trabzon ayağı bu iş için örgütlenmiş ve 17 yaşında bir çocuk suikastı gerçekleştirmişti.

Bu eylem aynı zamanda hükümeti hedef alıyordu.

Cinayeti Kafes Eylem Planı'nda yazılanlar ile birleştirdiğimizde, katillerin "**İslamcı hükümeti dünyaya rezil etmek, ülkedeki Hristiyanların yaşayamaz hâle geldiğini ilan etmek**" gibi niyetler taşıdıklarını görüyorduk.

Zaten daha sonra bu yapıya üst üste operasyonlar yapılacak ve adı geçen herkes müebbet cezalar alacaklardı.

Peki, aradan geçen yedi yıldan sonra ve bugün artık alenen ifşa olan, herkesin herkese "**çeteci**" dediği memleket tablosu karşısında bu senaryoyu bire bir kabul etmemiz mümkün mü?

Bazı sorular sorarak anlamaya çalışalım.

Hrant Dink'i yargılandığı mahkeme salonlarında, Agos'un önünde, Ermeni konferansında adım adım takip eden, tehdit eden bu Ergenekoncuları.

İşçi Partisi ve faili meçhullerin komutanı **Veli Küçük**, kurdukları ırkçı komiteler marifetiyle kendilerine yeni eylem alanı olarak Ermeni Soykırımı'nın inkârını belirlemişlerdi.

Fakat bugün her biri müebbet yemiş olan **bu Ergenekonculara, yargıldıkları süre boyunca Hrant cinayeti ile ilgili tek bir suçlama yapıldı mı?**

Hayır.

Cinayetden hemen sonra başlatılan Ergenekon operasyonlarını yöneten, son olaylarla adları tekrar gündeme gelen polisler, istihbarat şefleri, savcılar, hâkimler kimlerdi?

Bugün Hrant cinayetinde ihmalden çok katkısı olduğuna inandığımız dönemin Trabzon, İstanbul kadroları.

Ergenekon'un ve darbecilerin hedefinde olan seçilmiş hükümetin en cevval bakanları, Valileri, Emniyet Müdürleri ilginç bir şekilde yine bu davanın şüphelileri arasında yer aldı.

Peki, bu cinayetin sonuçları en çok kimileri hedef tahtasına koydu?

Planlandığı gibi hükümet dünyada meşruluğunu kaybederek Hristiyan karşıtı ilan edildi mi?

Başbakan cinayet sonrasında Dink ailesinin evini ziyarete gidebilecek bir iklim bulabildiğine göre hayır.

Aksine, bu cinayetden sonra Türkiye tarihinin en kalabalık cenazesine dönüşen eylem, hemen sonra başlayacak olan Ergenekon operasyonlarının ilk toplumsal zeminini oluşturdu.

Ez cümle şunu söylemeye çalışıyorum.

Ergenekon diye kanlı bir örgüt vardır.

Bu örgüt pek çok suikast, katliam, eylem gerçekleştirmiştir.

Bu örgütün Hrant'ı öldürmek istediğinden veya öldürmüş olabileceğinden hiç şüphe duymuyorum.

Fakat öncesinde bu cinayeti engelleme sorumluluğunda bulunan, ardından Ergenekon'un kökünü kurutmak için davranmış olan tüm devlet görevlileri niçin bizim davamızın baş şüphelileridir?

Bu cinayete, başlatılacak olan Ergenekon operasyonlarının toplumsal desteğini sağlamak için yol verilmiş olabilir mi?

Aynı tarihlerde suikast planlarında ismi geçen **Orhan Pamuk, Mehmet Ali Birand** gibi isimler bir şekilde kurtarılrken Hrant Dink'in öldürülmesi konjonktürel olarak uygun bulunmuş olabilir mi?

Ya da dosyamızda adı geçen bu görevliler ihmal, yol verme dışında cinayetin asıl örgütleyicileri olabilirler mi?

Ergenekon ile (farklı gerekçelerle de olsa) aynı hedefi gözlerine kestirmiş olabilirler mi?

Bugün manzaraya bakarak kim yok diyebilir?

İşte milli mutabakat cinayeti dememiz bundandır.

Katillerin korunması bundandır.

Katil devlet dememiz bundandır.

NOT: **Yarın 13:30'da Taksim'den Agos'a yürüyeceğiz. Ve çok kalabalık olacağız...**

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç konu

Hayko Bağdat 21.01.2014

Uzun zamandır yer vermek istediğim fakat gündemin deli gibi akıp gitmesi sebebiyle imkân bulamadığım bazı konulara değinmek istiyorum. Hepimizin belası hâline gelen grip salgınından mustarip olduğum bugünlerde hem yazı yazmaktan kurtulur hem de hayırlı bir şeye vesile olurum böylece.

O DAHA ÇOCUK

"Çanakkale'de geçen 3 Haziran'da Gezi Parkı gösterileri sırasında düzenlenen bir yürüyüşte, İnönü Caddesi'nde yola spreya boya ile '**Hükümet İstifa**', '**Faşizme Ölüm**', Demokrasi Caddesi'nde ise kaldırıma İngilizce '**F...the police**' yazıları yazılmıştı. Polis kameralarının çektiği görüntülere göre yazıları 13 yaşındaki ilköğretim sekizinci sınıf öğrencisi B.T.İ.'nin yazdığı ileri sürüldü. Savcının sevk ettiği Adli Tıp uzmanı, suçunun hukuki anlam ve sonuçlarını algılayıp, davranışlarını yönlendirme yeteneğinin yeterince gelişmemiş olduğu kanaatine varıp, B.T.İ.'nin cezai ehliyetinin olmadığını belirten rapor hazırladı. Buna karşın Cumhuriyet Savcısı Ozan Kaya'nın hazırladığı iddianameyle 1'inci Asliye Ceza Mahkemesi'nde '**kamu malına zarar vermek**' suçundan iki yıldan altı yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı.

13 yaşında bir çocuk siyasi bir davanın konusu olamaz. Çocuklar, yetişkinler gibi irade sahibi değildir. Yere spreya boyayla yazı yazan bir çocuğun iki yıl hapis istemiyle yahut ailesinden alınıp yetiştirme yurduna verilerek cezalandırılması mantık dışıdır. **Çocuk Hakları Sözleşmesi**'ne aykırıdır.

Yargılama sona erdirilmeli, B.T.İ rahat bırakılmalıdır."

HAVA ÇOK SOĞUK

"Sayın Hayko Bey, ben **İsmail Altun**. Oğlumla birlikte 20 aydır Silivri L Tipi 4 Nolu'da kalmaktayım. Daha önce Mardin Cezaevi'nde kalıyorduk. Kalp, tansiyon ve şeker hastasıyım. 16.04.2013'te kalp ameliyatı oldum. Ameliyatta şeker yüksekliğinden dolayı çok zorlandım. Dokuz gün komada kalmışım. Refakatçilerimizin memleketten gelebilmeleri için paraları yok. Oğlum liseyi cezaevinde bitirdi. Eskişehir Anadolu Üniversitesi iki yıllık Tarım müracaatı kabul edildi.

Gel gör ki ondan 205 TL kayıt parası isteniyor.

Benim senden isteğim, sorunumu köşene taşıman. Bana ve oğluma kışlık hırka, kazak, kaban ve çok acil ayakkabı ihtiyaçlarımız var. Yardımsever insanlara iletmeni istiyorum, çünkü şu anda yazlıklarla kışı geçiriyoruz.

Hava çok soğuk.

Ayakkabı no: 44'tür. Oğlumun adı **Erdal Altun**.

Hastalıktan dolayı infaz durdurma müracaatımız dikkate alınmıyor.

4 No'lu L Tipi Silivri C.İ.K.- İstanbul"

(Mektup kısaltılarak kullanılmıştır.)

AĞIR HASTA TUTSAKLAR

"Merhaba Sevgili Hayko Bağdat.

Cumhuriyetin kuruluşundan beri uygulanan baskı ve şiddet yöntemleriyle her geçen gün daha da derinleşen Kürt sorununu çözümlmesine dönük başlatılan '**Demokratik Çözüm**' sürecinde toplumun kanayan yarası olan **hasta tutsaklara** yaklaşımlar açık bir şekilde sürecin ruhuyla bağdaşmamaktadır. Ağır hasta tutsaklara dönük olarak aylar öncesinden çözüm amaçlı konulan işlemler durumlarını daha da ağırlaştırmaktan öteye gidememiştir. Bulundukları cezaevlerinden bulunduğumuz cezaevine getirilen tutsaklar aylarca bekletilmiş ve Adli Tıp Kurumu'nca '**Cezaevinde kalamaz**' raporu verilmesine karşılık Emniyet ve savcılıklardan gelen '**Tahliye edilirlerse örgütün propagandası yapılır**' raporları yüzünden hâlâ içerdedirler.

Kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan arkadaşlarımız tekrar bir işkence haline dönüşen yolculuklarla getirildikleri cezaevlerine yollandılar. Söz konusu ağır hasta arkadaşlarımıza gecikmiş tahliyelerinin sağlanması ve tedavilerinin yapılması amacıyla yetkilileri göreve çağırıyor sizleri ve tüm demokrat kamuoyunu duyarlılığa davet ediyoruz.

Mahsum Dima- Siyasi Tutsak

Metris 1 Nolu T Tipi Kapalı C.İ.K."

(Mektup kısaltılarak kullanılmıştır.)

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Koşun, Barroso'yu yemişler

Hayko Bağdat 25.01.2014

Koskoca başbakan devletin kurumlarına sızmış yapıları önce vatandaşa sonra Brüksellere kadar gidip bütün dünyaya şikâyet ediyor.

Bir bildiği vardır elbet.

Radikal'den **Akif Beki'**nin Başbakan'la uçakta yaptığı mülakata bakacak olursak AB Komisyonu Başkanı **Jose Manuel Barroso** çok anlayışlı, idrak kabiliyeti yüksek, hatta Kılıçdaroğlu ile kıyaslandığında "**aklıselim ile aklıhalim farkı**"nı ortaya koyan bir lidermiş.

Çünkü Barroso'yu bu paralel yapının varlığına ikna etmek için iki örnek patlatmak yetmiş.

Muhataplar zaten leb demeden leblebiyi anlayacak durumdaymış.

Avrupalı sadece bu konularda memnun edilmemiş.

Aynı zamanda laiklik konusunda da hiçbir şüpheleri kalmamış. Başbakan'ın, zamanında Mısır'da Müslüman Kardeşler'e hitaben yaptığı konuşmadan beri Türkiye'deki laiklikten endişe duyan yokmuş.

Bravo.

Bir kez daha Türk'ün gücünü dünyaya göstermiş olduk.

Ülkemizde her şeyin güllük gülistanlık olduğunu, sadece bazı vatan hainlerine karşı kaçınılmaz tedbirler alındığını yedi düvele gururla anlattık.

Böylece tüm dünyada başımız dik, adeta bir demokrasi abidesi olarak yürüyebiliriz her birimiz.

Fakat sanırım ben bu Barroso denen adamdan biraz farklı düşünüyorum.

Paralel devleti nasıl yıkacaksınız arkadaş?

'**Bağımsız olması gereken yargı erkinin içinde bunlardan çok**' var diyerek bütün hukuk sistemini anahtar teslim ele geçirerek mi?

Şimdi bu HSYK düzenlemesini ciddi ciddi savunan kesimler, yarın **Muharrem İnce** veya **Oktay Vural**'ın Adalet Bakanı olacağını bilseler aynı şevkle savunmaya devam ederler mi?

'**Bu emniyet teşkilatında bunlardan çok var**' diyerek üç binden fazla memuru sürüp, aynı kişileri 15 gün sonra bir daha sürüp tam itaat sağlayana kadar insanları süründürerek mi?

'**Bunlar internetten usulsüz elde edilmiş bilgi paylaşıyorlar**' diyerek bir elinize interneti kapatma düğmesi verecek düzenlemelerle tepemizde Azrail gibi hazırolda bekleyerek mi?

Brüksel'de 34 köylüsünü kaçınılmaz kaza ile bombalamış başka bir ülkenin başbakanına denk geldiniz mi?

'**Ben varken sana kimseler dokunamaz koçum**' edasıyla bu ülkenin elinde silah tutan ve hâliyle en şeffaf şekilde denetlenmeye muhtaç olan MİT müsteşarlarını, Genelkurmay başkanlarını dokunulmaz kılarak mı Devlet içindeki pislikleri temizleyeceksiniz?

Bugün bir tane savcı veya polis kendisine gelen bir ihbarı değerlendirerek herhangi bir AKP'liye yolsuzluk için soruşturma açabilecek durumda mı?

Kutu kutu paraların imam-hatip lisesi yaptırmak için zulalandığına inanmamızı mı bekliyorsunuz?

Hayırsever İranlı işadamlarına gönülden müteşekkir olmamızı mı istiyorsunuz?

Kadınların kıcı gözüküyor diye buz pateni müsabakalarının TRT tarafından yayınlanmadığı bir ülkeyi Avrupa'da nasıl savundunuz gerçekten?

En muhafazakârların yönettiği bir iktidar döneminde kadın vücudundan, kadın organından, kadın kıyafetinden, kadınların sevişmesi tehlikesinden en çok bahsedildiği ve günde ortalama beş kadının "**namus**" cinayetleri ile öldürüldüğü memleket vaziyetlerini şıp diye anladı mı ecnebler?

Valla biz anlamadık.

RTE Üniversitesi'nin yeni keşfettiği sazan balıklarına Recep ve Emine isimlerini koymasını da anlamadık.

Daha çok demokrasi, şeffaf ve hesap verebilen devlet, fişlemelerin, siyasi atamaların, yolsuzlukların olmadığı bir gelecek vaat etmiyorsunuz bizlere.

Paralel devleti geriletmek bahanesiyle ele geçirmek istediğiniz, bizlerin geleceğidir.

Bu kavgadan hak, hukuk, özgürlük çıkmayacak.

Bu kavgada kazanan sanırım Gezi'yle oynayacak.

Sokaklara çıkan milyonlarca insan sizlere nasıl bir memleket özlediğini anlattı daha önce.

Barosso'ya gelince.

Basın toplantısında suratında oluşan sırtıma hâlinin süper ikna olmuşluk ifadesi olduğuna emin değilim.

Daha önce Batılılar Yeltsin'e de böyle gülümsüyordu.

Emin olmayalım bence.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kafes eylem planı/ Kullanışlı aptallar

Hayko Bağdat 29.01.2014

Yıldıray Oğur'un, **Türkiye** gazetesinde yayımlanan 17.01.2014 tarihli "**Nasıl Kafes'lendik**" yazısı ilginç değerlendirmeler içeriyordu.

O dönem kendisinin de içinde yer aldığı **Taraf** gazetesinin yayımladığı "**Kafes Eylem Planı**" üzerine açılan davanın gelişiminden bahseden Oğur, dava süreci hakkında detaylı bilgiler vererek sonucunda nasıl yanıltıldıklarını anlattı yazısında.

Öyle ki özeleştirisini "*19 Ocak'ın yıl dönümünde herhalde yapılacak en iyi iş, tüm bu cinayetlerin karartılmasına hizmet ederken bazı askerlerin hayatını karartan bu planlara zamanında inanmış insanlar olarak kullanışlı*

aptallığımızı kabul etmektir. Bizi 'Kafes'leyenler bulunursa belki katillere de bir adım daha yaklaşmış oluruz..." diyecek kadar açık sözlülükle bitirdi.

Olabilir.

Nasıl ki Dink cinayetinden birkaç gün sonra tutuklanan, bu cinayet ile ismi özdeşleşmiş sayılan **Veli Küçük, Kemal Kerinçsiz, Sevgi Erenerol** gibi isimlere yargılandıkları süre boyunca bir kez bile Hrant Dink hakkında soru sorulmadıysa, Kafes Eylem Planı ile ilgili gerçekleştirilen davada da hepimizin garipseyeceği durumların vuku bulmuş olmasına şaşırıyoruz.

Peki, ne oldu gerçekte?

Her kesim, bunu bulmakla mükellef olanlardan kendilerine yakın olanlarının en az suçlu ilan edilmesi çabasını yürütürdün, bazı yaşanmışlıkları hatırlatmakta fayda görüyorum.

Kafes Eylem Planı'nın bazı maddeleri şöyleydi:

» Gayrimüslim nüfusun isim ve adresleri belirlenecek.

O dönem başta Yeşilköy, Bakırköy ve Samatya gibi semtlerde ikamet eden pek çok Ermeni ailenin evlerine değişik zamanlarda tacizler yapılmış, taş, yumurta gibi malzemeler atılmış, birbirinden çok uzak olan semtlerde olan bu benzer eylemler korku yaratmıştı.

» Gayrimüslimlere ait eğitim kurumlarının öğrenci, veli ve çalışanların listeleri tesbit edilecek.

Yine o dönem pek çok Ermeni kilise ve okullarına '**Temel Malatyalı**' kod adıyla **Türk İntikam Tugayı** imzalı tehdit mektupları gönderilmişti. Ülkenin terk edilmesi isteniyordu.

» Gayrimüslimlerin dinî bayram/ önemli günleri ve nerelerde ayin/ tören düzenledikleri tesbit edilecek.

Başta Kınalıada olmak üzere bazı kiliselerde, bayram töreni çıkışlarında, cemaate, kapıda bekleyenler tarafından İslami broşürler dağıtılmış, kitle İslam'a davet edilmişti. Böyle bir olay daha önce ve daha sonra hiç gerçekleşmemiştir.

» Eyleme uygun gayrimüslimlerin mezarlıkları belirlenecek.

Ermeni ve Rum mezarlıkları defalarca tahrip edilmiş, mezar taşları parçalanmıştı.

» Gayrimüslimlere ait vakıf ve ibadethanelerin cemaat listeleri elde edilecek.

"**Ermeni Portreleri**" adında kapağında **Patrik Mutafyan**'ın cübbeli bir fotoğrafının bulunduğu iki ciltlik bir kitap hatırlıyorum. Yaşayan, yaşamayan ön plandaki tüm Ermeni yurttaşlar hakkında (devlet kaynaklı olduğu kesin) istihbari bilgi içeren bir fihrist oluşturulmuştu. Ayrıca yakın zamana kadar özellikle sosyal medyada hâlâ Ermeni vakıflarına ait kilise, okul, dernek, hastane gibi kurumların adres ve telefon bilgileri yayınlanmaktadır.

» Adalar bölgesindeki yoğun güzergâhlardaki duvarlara tehdit içerikli sloganlar yazılacak.

Adalara gelen cübbeli, sakallı adamlar ve çarşafli kadınlar ev sakinlerinin kapılarını çalarak **“Biz Fatih’ten geliyoruz. Bu ülkeyi yediğiniz yeter. Artık bu evlerde oturamayacaksınız”** diyordu. Farklı zaman dilimlerinde böyle pek çok taciz gerçekleşti.

» Konu hakkında köşe yazıları yazdırılacak. Azınlık haklarını hararetle savunma konusunda ön plana çıkmış kişi/kişilere suikast düzenlenecek.

Yoruma gerek yok sanırım. Ayrıca başta Patrik Mutaftyan olmak üzere bilinenden çok fazla insan bu tehditlerden payını almıştı.

Yazıyı, Oğur’a itiraz etmek için kaleme almadım.

Artık devlet içerisinde hangi kesim için **“tetiği çeken”** deseler inanacak durumdayız.

Belki de meselenin asıl korkunç olan tarafı bu zaten.

Fakat mecburen elimizde hesap sorabileceğimiz sadece bir adres mevcut; hükümet.

O da zaten bütün zanlılarımızı terfi ettirdiği için çoktandır olağan şüphelilerden.

En iyisi hükümete yakın kesimlerin böyle yazıları daha çok kaleme alması olsa gerek.

Bizim sesimize itibar etmiyorlar, belki onları dinlerler.

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yukarıda Allah var

Hayko Bağdat 01.02.2014

Tarih bu topraklarda çok hızlı akıyor.

Düne kadar hepimizin hayatlarını çok yakından ilgilendiren eski devlet- yeni devlet tartışması, üstelik bu kez aktörlerin yerleri değişmiş hâlde yeniden karşımıza çıktı.

Bu ülkeyi katillerden, darbecilerden temizlediklerini söylediler bizlere.

“Ey Kürtler” dediler, işte çocuklarınızı beyaz Toros marka arabalarla ölüme götüren, binlercenizin kanına giren, kadınlarınıza tecavüz, yaşlılarınıza acımadan işkence eden, çocuklarınızı zevk için bombalarla parçalayan katiller bunlardır.

Davacı olunuz.

“Ey Aleviler” dediler, Sivas’ta canlarınızın üzerine benzin döküp yakanlardır bunlar.

Maraş'ta, Çorum'da evlerinize girenlerdir.

Dede'lerinize suikast planları yapanlardır.

Devlete gizlenmişlerdi bulduk onları.

Müjdeler olsun.

"Ey Hristiyanlar" dediler, 6-7 Eylül'de kiliselerinizi yağmalayanları bulduk. Kilisenin içinde Rahip Santoro'yu vuranları, Malatya'da kör bıçaklarla imanlıları kesenleri, Osmanbey'in ortasında Hrant'ınızı vuranları, okul gezisiyle Koç Müzesi'ne gidecek çocuklarınızı bombalayacak olanları tespit ettik.

Koşun, adalet var...

"Ey devrimciler" dediler, 17 yaşındayken yağlı ilmiği Erdal Eren'in boynuna geçirenler, cezaevi işkencelerinde onurunuzla oynayanlar, aranızı sızıp katlinize ferman dağıtanlardır bunlar.

Bunu Meclis kürsülerinde ağlamaktan konuşamaz hâlde anlattılar üstelik.

"Ey Cumartesi Anneleri" dediler, çocuklarınızın kemiklerini bulacağız. Berfo Ana'yı çağırdılar mekânlarına. Ölümünden önce umut dağıttılar 100 yaşını devirmiş annemize. Kayıplarımızın bedenlerinden arda kalanlara talip olduğumuz hâllerimize seslendiler.

Yasımıza, taziye evlerimize, annelerimize, umutlarımıza, mücadelemize, korkularımıza, çocuklarımıza yanaştılar.

Sonra davalar başladı.

Yeni mahkeme salonları, büyük cezaevleri inşa ettiler Silivri'lerde.

Eski devleti tüm delilleriyle köşeye sıkıştırmışlardı.

Bekledik.

İzledik.

Kürt çocuklarını kapılarının önünden arabalarla alıp ölüme götürenler bir türlü çıkmadı ortaya.

Onun yerine evlatlarının katırlarla cesetlerini taşıdı Roboski aileleri. Niran Encü kalbinde taşıyamadı bu acıyı, duruverdi kalbi.

Başbakan Genelkurmay'a teşekkür etti.

Madımak'ın failleri bulunuyor derken cezaevindekiler tahliye oluverdi.

Başbakan **"Hayırlı olsun, milletin beklentisi vardı"** dedi.

Kafes Eylem Planı'nda tutuklu sanık kalmadı, Hrant dosyasında adı geçen herkes şan ve şeref rütbeleri aldı. **"Kafes zaten yalandı, ordumuza kumpas kurmuşlar"** dendi.

O cezaevlerine Ahmet Şık'ı, Nedim Şener'i yolladılar **"işte bunlar katillerdir"** diyerek.

Koskoca İlker Başbuğ'u internetten hükümete sataşmış diye ömür boyu hapse mahkûm ederken kirli ellerini bedenlerimize uzatmış bir gardiyan, bir polis feda edemediler verdikleri sözlere rağmen.

Şimdi **"pardon"** diyorlar.

Yanlış söyledik, sizi bunlar katletmemiş.

Kim katletmiş biz de bilmiyoruz diyorlar.

Bizim bir hesabımız vardı, onu görürken siz de lazımdınız ortalık yerde diyorlar.

Bizlere ölülerinizin hatırasıyla meşruluk verdiniz, yeterlidir diyorlar.

Bu adamlar şimdi bize yine lazım oldu, yeniden yargılayıp salıvereceğiz diyorlar.

Sokak ortasında yine gençlerimiz öldürülüyor, Başbakan bu destanı yazanlara teşekkür ediyor.

Onların çocuklarının yanında lahmacun yiyen polisleri sürüm sürüm süründürüyorlar.

Mahkeme kapılarında katlettikleri çocukların ailelerine gaz sıkıyor polisler.

Bizler şimdi bilemiyoruz.

Hesabınızı görürken yeni canlar yakıp masumlara ilişirken bizim acılarımızı gerekçeli karar mı yaptınız?

Onlar gerçekten katillerdi de şimdi size lazım oldukları için yeniden piyasaya mı sürüyorsunuz?

Bilemiyoruz.

Bildiğimiz tek şey yanımıza yaklaştınız ve adalet vaat ederken pisliklerinizi acılarımıza değdirdiniz.

Şimdi öfkemiz de, yasımız da, kaybımız da daha büyüktür.

Yukarıda Allah var.

Allahınızdan bulursunuz inşallah...

haykobagdat@yahoo.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)